

Suomen metsästäjämäärien taustatekijöiden selvittäminen: määrän vaihtelu riistakeskusalueittain

Investigating the Background Factors of the Number of Hunters in Finland: Why the Number Varies Differently Between Different Wildlife Agency Regions

2024

Turun yliopisto & Suomen Riistakeskus

M. Perkkola, L. S. Tuominen, M. Wikström & J.E. Brommer

ISBN 978-951-29-9880-7 (PDF)

This work is licensed under [CC BY-NC-ND 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

Tiivistelmä

Metsästäjien runsas määrä on keskeinen tekijä toimivalle riistanhoidolle. Ilman riittävää metsästäjämäärää hirvieläinkantojen hoitaminen ei onnistuisi. Metsästäjien määrä on ratkaiseva myös taloudellisesta näkökulmasta. Metsästäjien maksamat riistanhoitomaksut ja pyyntilupamaksut ovat tärkeitä esimerkiksi riistahallinnon ylläpitoa ajatellen, riistavahinkojen ehkäisemistä ja korvaamista ajatellen sekä riistantutkimusta ajatellen. Suomessa metsästys on yhteiskunnallisesti hyväksytty harrastus, joka tuottaa paitsi saaliin arvon myös virkistysarvoa, edistäen terveyttä. Suomessa metsästäjämäärät ovat valtakunnallisesti pysyneet suhteellisen samana vuosikymmenten ajan, mutta eroja löytyy riistakeskusalueiden (RKA) välillä. Joillakin riistakeskusalueilla metsästäjämäärät ovat laskeneet ja toisilla kasvaneet tai pysyneet samana. Syyt metsästäjämäärien nousuihin ja laskuihin olisi tärkeää tuntea, jotta määriä voitaisiin ennakoida ja mahdollisesti myös lisätä. Tässä tutkimuksessa tarkasteltiin eri riistakeskusalueiden metsästäjämääriä (1990–2023), uusien metsästäjien määriä (2013–2023), väestöä (1990–2023), saalismääriä (1996–2022) ja muita tekijöitä, kuten väestökehitystä, syntyvyyttä ja ikä- sekä sukupuolijakaumaa, jotka saattavat vaikuttaa metsästäjämääriin. Tämä tutkimus on osa Suomen riistakeskuksen Hyvinvointia riistataloudesta - osaproessin Hyvinvointia hirvieläimistä 2022–2024 -hanketta, joka on maa- ja metsätalousministeriön rahoittama.

Väestön ja metsästäjämäärien kehitystä tarkasteltiin visuaalisesti sekä tilastollisin menetelmin. Tilastotestien perusteella suurimmat erot metsästäjämäärissä ovat riistakeskusalueiden välillä. Alueiden välillä metsästäjämääriin vaikuttavat väestön määrä sekä hirvi- ja jänissaaliit. Erityisesti alueilla, joilla hirvi- ja jänissaaliin määrä metsästäjää kohti on korkea, on enemmän metsästäjiä. Metsästäjämäärien vuotuisiin vaihteluihin vaikuttavat erityisesti väestön määrä, hirvisaaliit, valkohäntäpeurasaaliit, jänissaaliit sekä sepelkyyhkyasaaliit. Vaikka vuotuiset erot ovat tilastollisesti merkitseviä, vaikutukset eivät ole yhtä vahvoja kuin alueiden välillä. Uusien metsästäjien määrän muutokset ovat samankaltaisia kuin metsästäjienkin. Vuotuisiin vaihteluihin ei kuitenkaan liity väestö, vaan ainoastaan hirvisaalis sekä valkohäntäpeurasaalis.

Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt vakaana pitkällä aikavälillä (33 vuotta), viimeisen vuosikymmenen aikana eli vuosien 2013 ja 2023 välillä, metsästäjien määrä on alkanut laskemaan usealla riistakeskusalueella. Erityisesti harvaan asutuilla alueilla, joilla väestö vähenee ja syntyvyys laskee, metsästäjämäärien väheneminen voi olla tulevaisuuden trendi. Väestön väheneminen ja syntyvyyden lasku vaikuttavatkin merkittävästi metsästäjämääriin, mikä voi johtaa metsästäjien keski-ikänsä nousuun ja kulttuurin heikentymiseen. Väestön muutokset, kuten kaupungistuminen ja väestön ikärakenteen muutos, ovat keskeisiä tekijöitä metsästäjämäärien taustalla. Lisäksi saaliskantojen runsaus vaikuttaa merkittävästi metsästystyksen houkuttelevuuteen ja siten metsästäjämääriin.

Väestö ja riistaeläinkannat eivät kuitenkaan ole ainoita metsästäjämäärään vaikuttavia tekijöitä. Tulevaisuudessa olisikin tärkeää tutkia tarkemmin sosiaalisia tekijöitä, kuten syitä metsästysharrastuksen aloittamiseen ja metsästysseuroihin liittymiseen, erityisesti niiden kohdalla, joilla ei ole valmiiksi kontaktia metsästykseseen. Alueilla, joilla väestö ja syntyvyys vähenevät, voi olla haasteellista ylläpitää nykyisiä metsästäjämääriä pitkän aikavälin saatossa. Tämän vuoksi olisi tärkeää suunnata toimenpiteitä ja resursseja nuorten metsästäjien rekrytointiin ja harrastuksen edistämiseen, jotta metsästyskulttuuri säilyy elinvoimaisena tulevaisuudessa. Erityistä huomiota tulisi kiinnittää nuorten metsästäjien rekrytointiin harvaan asutuilla alueilla. Lisäksi olisi hyödyllistä ymmärtää paremmin, mitkä tekijät kannustavat naisia metsästäämään, sillä naisten osuus metsästäjistä on kasvanut merkittävästi 1990-luvulta lähtien. Tämä tieto voi auttaa metsästyskulttuuria pysymään elinvoimaisena ja monimuotoisena myös tulevaisuudessa. Riistakantojen hoidossa tulisi kiinnittää huomiota taloudellisiin, sosiaalisiin ja ekologisiin tekijöihin, jotta voidaan varmistaa sekä riistakantojen että metsästäjäyhteisöjen elinvoimaisuus tulevaisuudessa.

Abstract

The large number of hunters is a crucial factor for effective game management. Without a sufficient number of hunters, managing cervid populations would not be possible. The number of hunters is crucial also from an economic perspective. The game management fees and hunting permit fees paid by hunters are important, for example, for maintaining wildlife management, preventing and compensating for wildlife damage, as well as for wildlife research. In Finland, hunting is a socially accepted activity that not only provides the value of game meat but also recreational benefits, promoting health. Nationally, the number of hunters in Finland has remained relatively stable over the decades, but there are differences between game management and wildlife agency regions. In some areas, hunter numbers have decreased, while in others, they have either increased or remained the same. Understanding the reasons behind the fluctuations in hunter numbers is important for predicting and potentially increasing the numbers. This study examined hunter numbers (1990–2023), new hunter numbers (2013–2023), demography data (1990–2023), game harvests (1996–2022), and other factors, such as population development, birth rate, and age and gender distribution across different wildlife agency regions to investigate their influence on the number of hunters. This study is part of the Finnish Wildlife Agency's 'Well-being from Game Economy' sub-process project 'Well-being from Cervids 2022–2024.' The project is funded by the Ministry of Agriculture and Forestry.

Demography and hunter numbers were analysed both visually and using statistical methods. According to the statistical tests, the largest differences in hunter numbers are between wildlife agency regions. Regionally, hunter numbers are influenced by demography and the harvests of moose and hare. Particularly in areas where the number of hunted animals per hunter is high, there are more hunters. Annual variations in hunter numbers are affected by demography, moose harvests, white-tailed deer harvests, hare harvests, and common wood pigeon harvests. While the annual differences are statistically significant, they are not as strong as the regional changes. Changes in the number of new hunters are similar to those of existing hunters. However, annual variations are influenced by moose and white-tailed deer harvests rather than demography.

Although the total number of hunters has remained stable over the long term (33 years), there has been a decline in hunter numbers in several wildlife agency regions over the past decade, between 2013 and 2023. This trend is particularly evident in sparsely populated areas where both the population and birth rates are declining. The decrease in population and birth rates significantly impacts hunter numbers, potentially leading to an increase in the average age of hunters and a weakening of hunting culture. Population changes, such as urbanization and demographic shifts, are key factors behind hunter numbers. Additionally, the abundance of game populations significantly affects the attractiveness of hunting and thus hunter numbers.

However, demography and game animal abundance are not the only factors affecting hunter numbers. In the future, it will be important to study social factors in more detail, such as the reasons for starting hunting and joining hunting clubs, especially for those without prior contacts in hunting. In areas with declining human populations and birth rates, maintaining current hunter numbers over the long term may be challenging. Therefore, it is crucial to direct efforts and resources towards recruiting young hunters and promoting the activity to ensure the vitality of hunting culture in the future. Special attention should be given to recruiting young hunters in sparsely populated areas. It would be particularly useful to better understand what motivates women to hunt, as the proportion of female hunters has increased significantly since the 1990s. This knowledge can help maintain a vibrant and diverse hunting culture in the future. In game management, economic, social, and ecological factors should be considered to ensure the sustainability of both game populations and hunter communities.

Sisälllys

Tiivistelmä	1
Abstract	2
Johdanto	5
Aineiston tarkastelu	5
1. Aineistojen kuvaus	5
2. Aikasarjat	6
Metsästäjämäärän kehitys alueittain	6
Väestönkehitys alueittain	8
Metsästäjien osuus väestöstä alueittain	10
Uusien metsästäjien määrä alueittain	12
Sukupuolten erot metsästäjämäärän sekä uusien metsästäjien määrän kehityksessä	15
3. Ikä- ja sukupuolipyramidit: väestö, metsästäjät ja uudet metsästäjät	17
Koko Suomi	17
Etelä-Häme	19
Etelä-Savo	20
Kaakkois-Suomi	21
Kainuu	23
Keski-Suomi	24
Lappi	25
Oulu	26
Pohjanmaa	28
Pohjois-Häme	29
Pohjois-Karjala	30
Pohjois-Savo	32
Rannikko-Pohjanmaa	33
Satakunta	34
Uusimaa	36
Varsinais-Suomi	37
Yhteenveto	38
Tilastolliset menetelmät	43
Metsästäjämäärä	43
Uusien metsästäjien määrä	45
Tulokset	45
Metsästäjämäärä	45
Uusien metsästäjien määrä	49

Tulosten tarkastelu	53
Lähteet	56

Viittausohje:

Perkkola, M., Tuominen, L., Wikström, M. & Brommer, J.E. 2024. Suomen metsästäjämäärien taustatekijöiden selvittäminen: määrän vaihtelu riistakeskusalueittain. Turun yliopisto & Suomen riistakeskus. URL: <https://urn.fi/URN:ISBN:978-951-29-9880-7>

Johdanto

Runsas metsästäjämäärä on edellytys toimivaan riistahallintoon. Ilman riittävää määrää metsästäjiä ei olisi esimerkiksi mahdollista hoitaa hirvieläinkantoja. Kannanhoidollinen metsästys onkin hirvieläinkantojen suurin rajoittava tekijä. Suomessa metsästys on yhteiskunnallisesti hyväksytty harrastus, joka tuottaa kannanhoidollisen sekä saaliin arvon lisäksi myös virkistysarvoa, joka edistää moninaisesti metsästäjien terveyttä (Norman ym. 2010; Arnett & Southwick 2015; Bodman 2019 A). Runsas metsästäjämäärä tarkoittaakin monia luonnossa kulkijoita, joiden henkinen ja fyysinen terveys hyötyy luonnossa liikkumisesta (Hansmann ym. 2007; Bodman 2019 B; Tyrvänen ym. 2019). Merkittävä osuus Suomen väestöstä pysyy terveenä metsästyksen antaman virkistykseen avulla ja voi metsästä vanhallakin iällä.

Metsästäjämäärät ovat valtakunnallisesti pysyneet suhteellisen samana vuosikymmenten ajan, mutta eroja löytyy riistakeskusalueiden (RKA) välillä. Joillakin riistakeskusalueilla metsästäjämäärät ovat laskeneet ja yksi syy saattaa olla väestön väheneminen. On myös riistakeskusalueita, joilla metsästäjämäärät ovat kasvaneet, vaikka väestö on vähentynyt. Väestön vähenemisen lisäksi myös väestön ikääntyminen voi vaikuttaa metsästäjien määriin ja varsinkin uusien metsästäjien määriin, jos syntyvyys on kovin alhainen. Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana, miesten määrä on vähentynyt hieman ja naisten osuus on kasvanut huomattavasti viimeisen 30 vuoden aikana. Tämä voi vaikuttaa metsästäjämäärien kasvuun vaikka väestön määrä ei kasvaisi.

Väestö ei kuitenkaan selitä kokonaan metsästäjämäärien muutoksia. Syyt metsästäjämäärien nousuihin ja laskuihin olisi tärkeää tuntea, jotta määriä voitaisiin ennakoida ja mahdollisesti myös parantaa. Tässä tutkimuksessa tarkastellaan eri riistakeskusalueiden metsästäjämääriä, väestöä, saalismääriä ja mahdollisesti muita tekijöitä, kuten väestökehitystä, syntyvyyttä ja ikä- sekä sukupuolijakaumaa, jotka saattavat vaikuttaa tulevaisuuden metsästäjämääriin.

Aineiston tarkastelu

1. Aineistojen kuvaus

Suomen riistakeskus toimii Suomessa kaikkialla muualla paitsi Ahvenanmaalla. Riistakeskuksen toiminta on jaettu 15 riistakeskusalueelle, jotka eivät täysin vastaa maakuntia (Kuva 1). Väestörakenteen tarkastelua varten Tilastokeskuksen avoimesta StatFin tietokannasta ladattiin väestöaineisto iän ja sukupuolen mukaan alueittain (Tilastokeskus 2024). Tämä aineisto on yhdistetty vastamaan riistakeskusalueita maakuntien perusteella. Väestöaineisto ei siis vastaa täydellisesti riistakeskusalueita, mutta se on riittävän lähellä todellisuutta aineistojen vertailua varten. Taulukossa on esitelty yhdistely, josta käy ilmi mitkä maakunnat vastavat mitään riistakeskusaluetta (Taulukko 1). Lisäksi kuvan perusteella voi hahmottaa maakuntien suhdetta riistakeskusalueisiin (Kuva 1). Tämän väestörakenteen lisäksi selvityksessä on käytössä Riistakeskuksesta saadut väestömäärät, joka vastaavat täydellisesti riistakeskusalueita. Riistakeskusaluekohtaiset väestömäärät perustuvat tilastokeskuksen kuntakohtaisiin tietoihin, jotka on laskettu yhteen vastaamaan riistakeskusalueiden rajoja. Kyseinen aineisto ei ole eritelty sukupuolen tai iän mukaan, joten se kertoo ainoastaan kokonaisväestömäärän riistakeskusalueittain. Molemmat aineistot ovat vuodesta 1990 vuoteen 2023 saakka (33 vuotta).

Tässä raportissa metsästäjämäärällä tarkoitetaan riistanhoitomaksun maksaneiden metsästäjien määrää riistakeskusalueittain. Metsästäjämäärät sekä metsästäjien sukupuoli- ja ikäjakaumat on saatu Riistakeskuksesta. Kokonaismetsästäjämäärä on vuodesta 1990 vuoteen 2023 saakka ja sukupuolijaoteltu aineisto on vuosilta 1993–2023. Sukupuolen sekä iän mukaan jaoteltu aineisto on vuosilta 2013–2023. Uusien metsästäjien määrällä tarkoitetaan uusien lunastettujen

metsästyskorttien lukumäärää riistakeskusalueittain. Aineisto on saatu Riistakeskukselta ja se on jaoteltu sukupuolen sekä iän mukaan vuosina 2013–2023. Uusien metsästäjien määristä puuttuvat tiedot vuodelta 2015.

Kuva 1. Sinisellä värillä merkitty riistakeskusalueiden rajat. Niiden alla on värillisenä maakuntarajat, jotta voidaan tarkastella maakuntien suhdetta riistakeskusalueisiin.

Talukko 1. Väestörakennearaen yhdistely, jossa on käytetty maakuntia tai niiden yhdistelmiä vastaamaan riistakeskusalueita.

Riistakeskusalue (RKA)	Riistakeskusalueetta vastaava(t) maakunnat
Etelä-Häme	Kanta-Häme + Päijät-Häme
Etelä-Savo	Etelä-Savo
Kaakkois-Suomi	Etelä-Karjala + Kymenlaakso
Kainuu	Kainuu
Keski-Suomi	Keski-Suomi
Lappi	Lappi
Oulu	Pohjois-Pohjanmaa
Pohjanmaa	Keski-Pohjanmaa + Etelä-Pohjanmaa
Pohjois-Häme	Pirkanmaa
Pohjois-Karjala	Pohjois-Karjala
Pohjois-Savo	Pohjois-Savo
Rannikko-Pohjanmaa	Pohjanmaa
Satakunta	Satakunta
Uusimaa	Uusimaa
Varsinais-Suomi	Varsinais-Suomi

Hirvieläinten (hirvi, valkohäntäpeura, metsäkauris ja kuusipeura) riistakeskusaluekohtaiset saalismäärät on saatu Riistakeskukselta vuosilta 1990–2023. Seuraavien lajien: villisika, metsäjänis, rusakko, kettu, supikoira, pyy, riekko, teeri, metso, sepelkyyhky saalismäärät on ladattu Luonnonvarakeskuksen avoimesta Tilastotietokannasta (Luonnonvarakeskus 2024). Villisian saalismäärät ovat vuosilta 2008–2022 ja muiden lajien saalismäärät ovat vuosilta 1996–2022. Samasta tietokannasta on ladattu myös lajiryhmäkohtaiset yhteissaalismäärät vesilinnuille, metsäkanalinnuille ja jäniseläimille, jotka kattavat vuodet 1996–2022. Metsäkanalinnut sisältävät pyyn, riekon, teeren sekä metson. Vesilinnut sisältävät seuraavat lajit: metsähanhi, merihanhi, kanadanhanhi, haapana, tavi, heivätavi, sinisorsa, jouhisorsa, lapasorsa, punasotka, tukkasotka, haahka, alli, telkkä, tukkakoskelo, isokoskelo sekä muut vesilinnut. Jäniseläimillä tarkoitetaan rusakkoa sekä metsäjänistä.

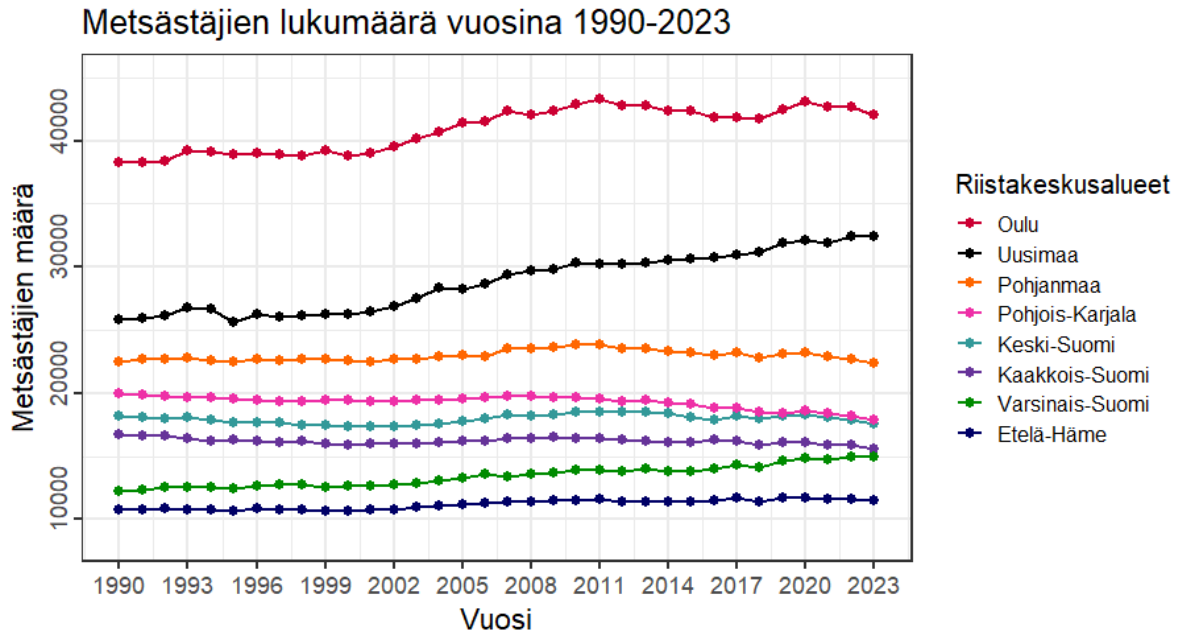
2. Aikasarjat

Metsästäjämäärän kehitys alueittain

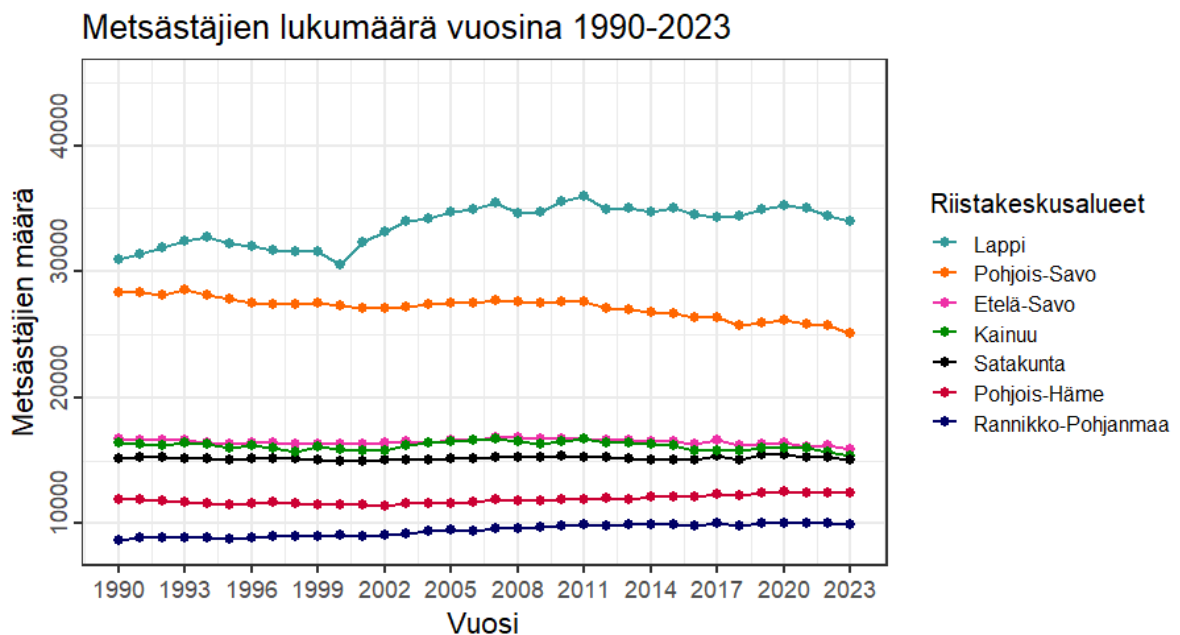
Metsästäjämäärien muutoksia riistakeskusalueiden välillä on tarkasteltu visuaalisesti Riistakeskukselta saadun aineiston avulla. Aineistoa on vuosilta 1990–2023, ja se vastaa täydellisesti riistakeskusalueita. Riistakeskusalueet on jaettu kahteen kuvaan tarkastelua helpottamaan (Kuva 2; Kuva 3). Molemmassa kuvissa on samat y-akselit (10 000–40 000).

Kokonaismetsästäjämäärä on pysynyt suhteellisen samana viimeisten 33 vuoden aikana. Joillakin alueilla on kuitenkin tapahtunut kasvua ja joillakin alueilla metsästäjien määrä on taas vähentynyt.

Suurin kasvu on tapahtunut Uudellamaalla, Oulussa ja Lapissa (Taulukko 2; Kuva 2; Kuva 3). Metsästäjämäärä on kasvanut hieman myös Varsinais-Suomessa, Rannikko-Pohjanmaalla, Etelä-Hämeessä sekä Pohjois-Hämeessä (Taulukko 2; Kuva 2; Kuva 3). Pohjanmaalla, Keski-Suomessa, Kaakkois-Suomessa, Etelä-Savossa, Kainuussa ja Satakunnassa metsästäjämäärä on pysynyt synteellisen samana (Taulukko 2; Kuva 2; Kuva 3). Metsästäjämäärä on hieman vähentynyt hieman Pohjois-Karjalassa ja Pohjois-Savossa (Taulukko 2; Kuva 2; Kuva 3).

Kuva 2. Metsästäjämäärän kehitys vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Metsästäjämäärät ovat kasvaneet Uudellamaalla sekä Oulussa. Myös Varsinais-Suomessa ja Etelä-Hämeessä metsästäjämäärät ovat kasvaneet hieman. Pohjanmaalla, Keski-Suomessa ja Kaakkois-Suomessa metsästäjien määrä on pysynyt jokseenkin samana. Metsästäjämäärä on kääntynyt laskuun Pohjois-Karjalassa.

Kuva 3. Metsästäjämäärän kehitys vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Lapissa metsästäjämäärä on kasvanut. Myös Rannikko-Pohjanmaalla ja Pohjois-Hämeessä metsästäjien määrä on kasvanut hieman. Metsästäjämäärä on pysynyt jokseenkin samana Etelä-Savossa, Kainuussa sekä Satakunnassa. Metsästäjämäärä on kääntynyt laskuun Pohjois-Savossa.

Visuaalisen tarkastelun tueksi metsästäjämääriä tutkittiin tilastollisesti korrelaatiotesteillä (Taulukko 2). Tähän tarkoitukseen käytettiin Pearsonin korrelaatiokerrointa, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Voimakas korrelaatio (lähellä +/-1) tarkoittaa metsästäjämäärän kasvua tai vähenemistä. Jos taas korrelaatio ei ole kovin vahva (arvo on lähellä nollaa), metsästäjämäärä on pysynyt suhteellisen samana vuosien saatossa. Korrelaatiotestien tulokset vastaavat hyvin visuaalista tarkastelua. Jotkin korrelaatiotestit eivät kuitenkaan olleet tilastollisesti merkitseviä, joten niihin kannattaa suhtautua varauksella, koska tilastollinen merkitsevyys osoittaa, että havaittu korrelaatio ei todennäköisesti ole sattumanvarainen (Taulukko 2). Tilastollisesti ei-merkitsevät tulokset voivat johtua otoskoon ongelmista, satunnaisvaihtelusta tai siitä, että todellista korrelaatiota ei ole. Näiden tulosten perusteella ei voida tehdä luotettavia johtopäätöksiä kyseisten muuttujien välisestä yhteydestä.

Taulukko 2. Metsästäjien määrä suhteessa aikaan. Jokaisessa korrelaatiotestissä yhtenä verrattavan muuttujana oli riistakeskusaluekohtainen metsästäjämäärä ja toisena aika (vuodet). Taulukkoon on merkitty jokainen riistakeskusalue, Pearsonin korrelaatiokerroin (r), p-arvo ja vapausasteet (df). Korrelaatiokerroin (+/-)1 tarkoittaa täydellistä muuttujien välistä yhteyttä. Lihavoituna tilastollisesti merkitsevät korrelaatiot.

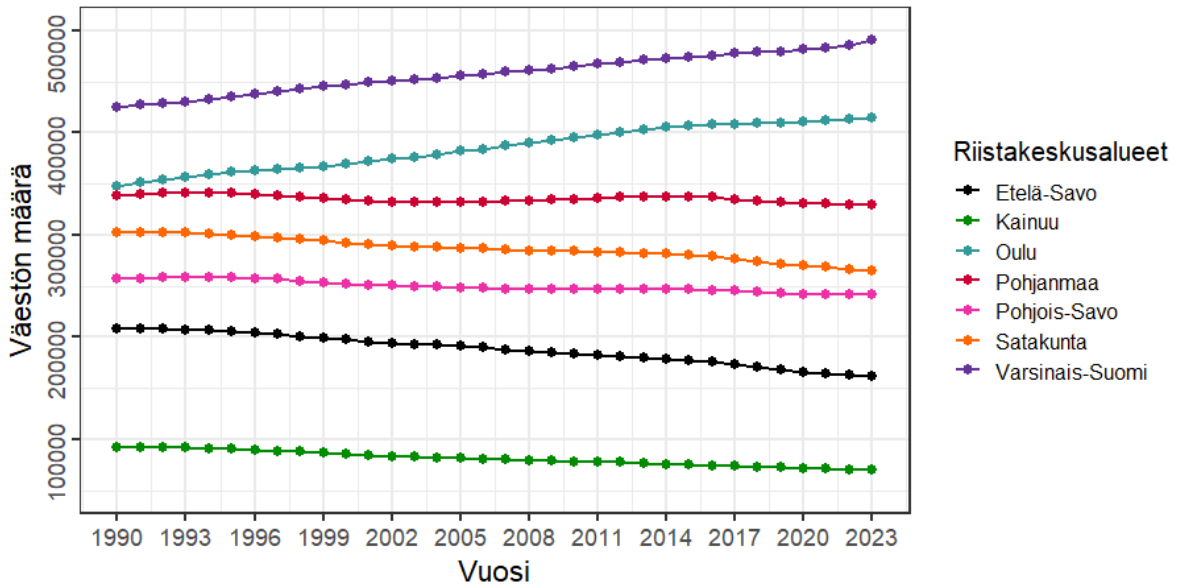
Riistakeskusalueet (RKA)	r	p	df
Etelä-Häme	0,899	<0,0001	32
Etelä-Savo	-0,326	0,060	32
Kaakkois-Suomi	-0,529	0,001	32
Kainuu	-0,291	0,100	32
Keski-Suomi	0,389	0,020	32
Lappi	0,785	<0,0001	32
Oulu	0,890	<0,0001	32
Pohjanmaa	0,455	0,007	32
Pohjois-Häme	0,800	<0,0001	32
Pohjois-Karjala	-0,781	<0,0001	32
Pohjois-Savo	-0,885	<0,0001	32
Rannikko-Pohjanmaa	0,966	0,100	32
Satakunta	0,254	<0,0001	32
Uusimaa	0,971	<0,0001	32
Varsinais-Suomi	0,971	<0,0001	32

Väestönkehitys alueittain

Riistakeskusalueiden väestönkehityksen visuaaliseen tarkasteluun on käytetty Riistakeskukselta saatua aineistoa vuosilta 1990–2023, joka vastaa täydellisesti riistakeskusalueita. Jotta tarkastelu olisi helpompaa, on riistakeskusalueet jaettu kolmeen kuvaan (Kuva 4; Kuva 5; Kuva 6). Kahdessa ensimmäisessä kuvassa y-akselin arvot ovat samat, koska väestömäärät vaihtelevat noin 100 000 ja 500 000 välillä (Kuva 4; Kuva 5). Näin ollen alueiden väestömuutoksia on helpompi vertailla keskenään. Uusimaa on erotettu omaan kuvaansa, koska Uudenmaan väestömäärä on huomattavasti suurempi kuin minkään muun riistakeskusalueen (Kuva 6). Kuvassa 6 onkin eri y-akselin arvot (1,2–1,8 milj.).

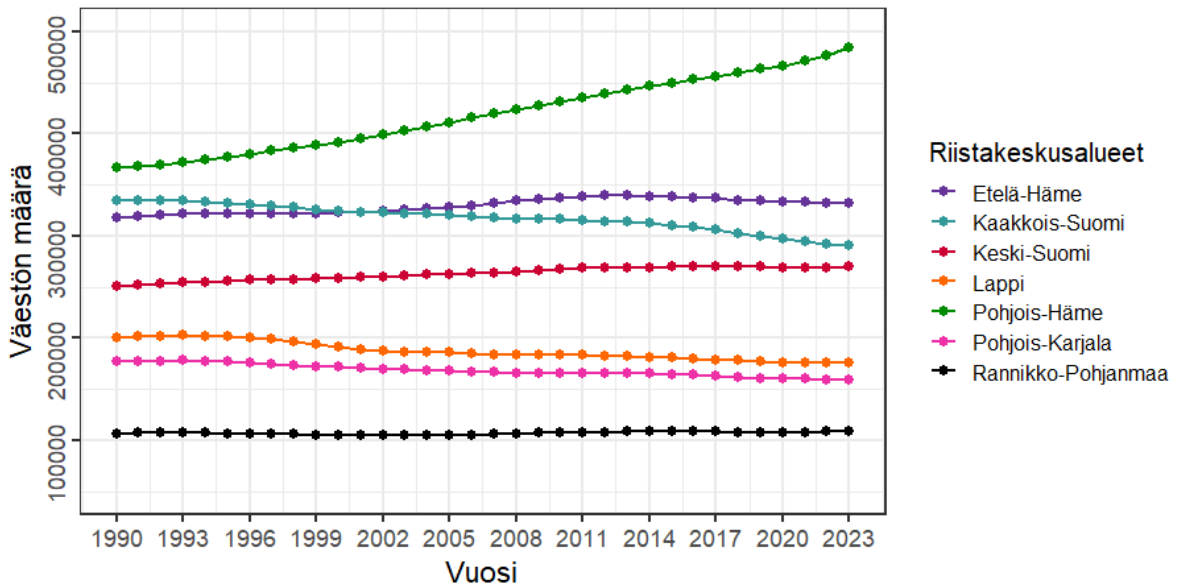
Kuvista 4, 5 ja 6 voidaan huomata, että viimeisen 33 vuoden aikana väestömäärä on pysynyt suhteellisen samana monella alueella. Kuten metsästäjämäärissä, on myös väestömäärissä tapahtunut kuitenkin riistakeskusaluekohtaisia muutoksia. Uudellamaalla väestö on kasvanut huomattavasti (Taulukko 3; Kuva 6). Väestö on kasvanut selvästi myös Varsinais-Suomessa, Oulussa ja Pohjois-Hämeessä (Taulukko 3; Kuva 4; Kuva 5). Etelä-Hämeessä ja Keski-Suomessa väestö on kasvanut hieman (Taulukko 3; Kuva 5). Väestö on pysynyt suhteellisen samana Pohjanmaalla ja Rannikko-Pohjanmaalla (Taulukko 3; Kuva 4; Kuva 5). Satakunnassa, Etelä-Savossa, Pohjois-Savossa, Kainuussa, Kaakkois-Suomessa, Lapissa ja Pohjois-Karjalassa väestö on vähentynyt (Taulukko 3; Kuva 4; Kuva 5).

Väestön lukumäärä vuosina 1990-2023

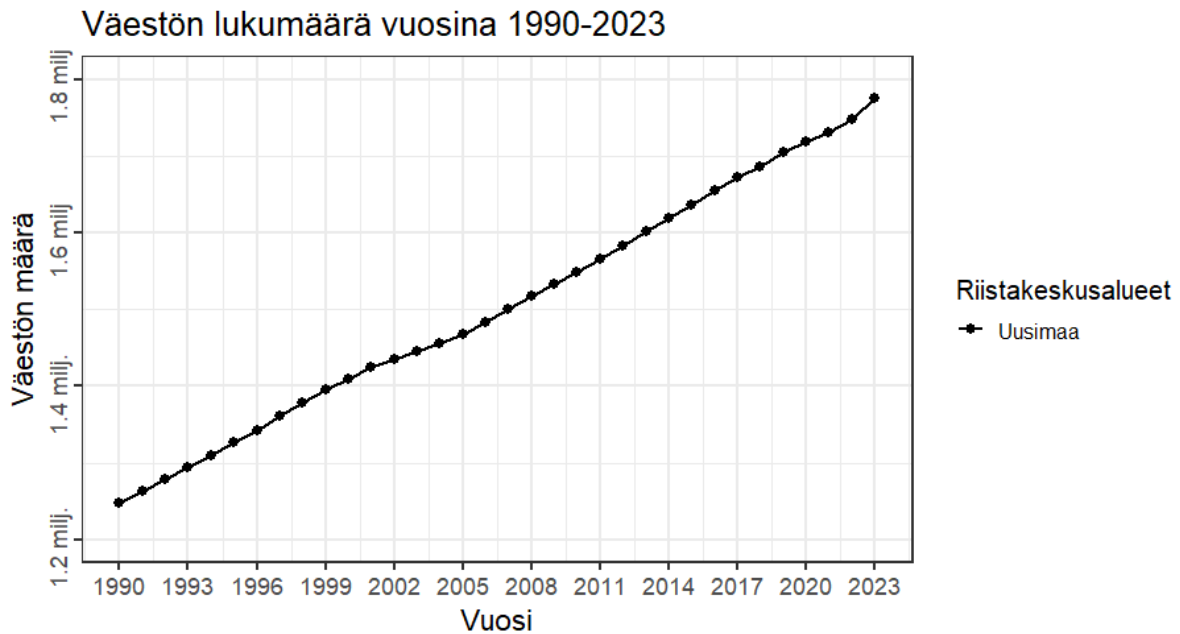

Kuva 4. Väestön kehitys vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Varsinais-Suomessa ja Oulussa väestö on kasvanut selvästi. Pohjanmaalla väestö on pysynyt suhteellisen samana. Väestö on lähtenyt laskuun Kainuussa, Satakunnassa, Pohjois-Savossa sekä Etelä-Savossa.

Väestön lukumäärä vuosina 1990-2023

Kuva 5. Väestön kehitys vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Väestö on selvästi kasvanut Pohjois-Hämeessä. Etelä-Hämeessä sekä Keski-Suomessa väestö on kasvanut hieman. Väestö on pysynyt suhteellisen samana Rannikko-Pohjanmaalla. Kaakkois-Suomessa, Lapissa ja Pohjois-Karjalassa väestö on kääntynyt laskuun.

Kuva 6. Väestön kehitys vuosina 1990–2023 Uudenmaan riistakeskusalueella. Huomiona tässä kuvassa eri y-akselin arvot, koska Uudellamaalla on huomattavasti suurempi väestö verrattuna muihin riistakeskusalueisiin. Uudenmaan väestö on kasvanut huomattavasti viimeisen 33 vuoden aikana.

Kuten metsästäjämäärien kohdalla, myös väestönkehitystä tutkittiin visuaalisen tarkastelun lisäksi tilastollisesti korrelaatiotesteillä (Taulukko 3). Tähän tarkoitukseen käytettiin Pearsonin korrelaatiokerrointa, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Voimakas korrelaatio (lähellä +/-1) tarkoittaa väestön kasvua tai vähenemistä. Jos taas korrelaatio ei ole kovin vahva (arvo on lähellä nollaa), väestö on pysynyt suhteellisen samana vuosien saatossa. Korrelaatiotestien tulokset vastaavat hyvin visuaalista tarkastelua.

Taulukko 3. Väestön määrä suhteessa aikaan. Jokaisessa korrelaatiotestissä yhtenä verrattavan muuttujana oli riistakeskusaluekohtainen väestömäärä ja toisena aika (vuodet). Taulukkoon on merkitty jokainen riistakeskusalue, Pearsonin korrelaatiokerroin (r), p-arvo ja vapausasteet (df). Korrelaatiokerroin (+/-)1 tarkoittaa täydellistä muuttujien välistä yhteyttä. Jokainen korrelaatio on tilastollisesti merkitsevä.

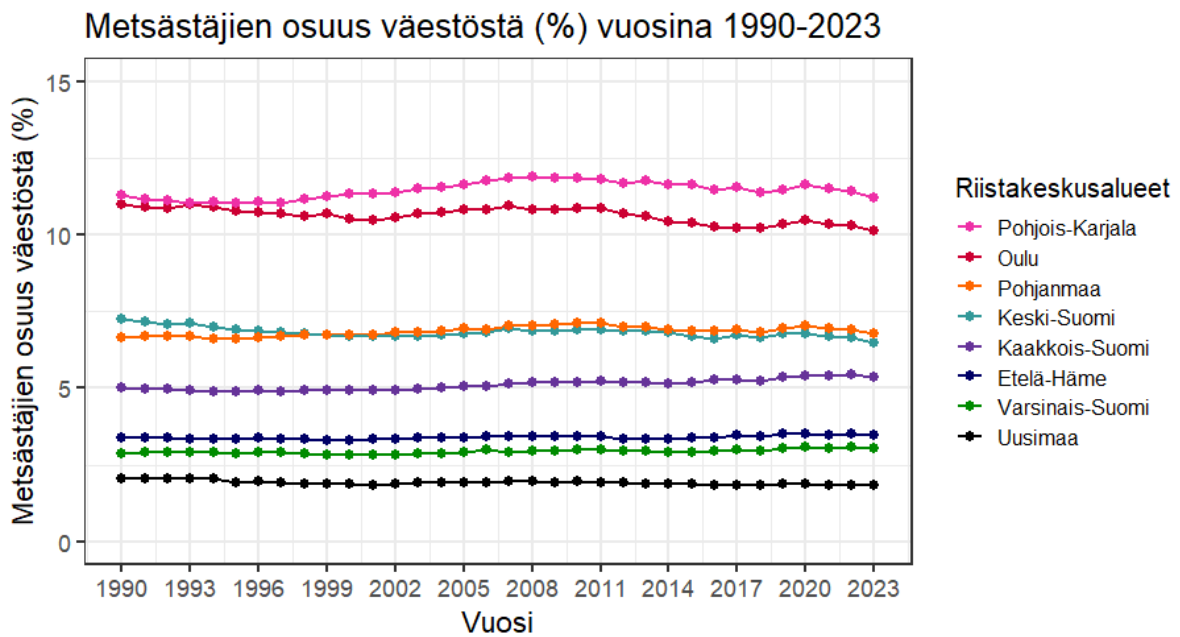
Riistakeskusalueet (RKA)	r	p	df
Etelä-Häme	0,858	<0,0001	32
Etelä-Savo	-0,995	<0,0001	32
Kaakkois-Suomi	-0,978	<0,0001	32
Kainuu	-0,996	<0,0001	32
Keski-Suomi	0,969	<0,0001	32
Lappi	-0,966	<0,0001	32
Oulu	0,993	<0,0001	32
Pohjanmaa	-0,670	<0,0001	32
Pohjois-Häme	0,997	<0,0001	32
Pohjois-Karjala	-0,983	<0,0001	32
Pohjois-Savo	-0,962	<0,0001	32
Rannikko-Pohjanmaa	0,614	0,0001	32
Satakunta	-0,987	<0,0001	32
Uusimaa	0,999	<0,0001	32
Varsinais-Suomi	0,998	<0,0001	32

Metsästäjien osuus väestöstä alueittain

Metsästäjien osuus väestöstä on laskettu Riistakeskukselta saatujen aineistojen perusteella. Aineistot ovat samat, joita käytettiin metsästäjämäärän kehityksen (1990–2023) sekä väestön kehityksen

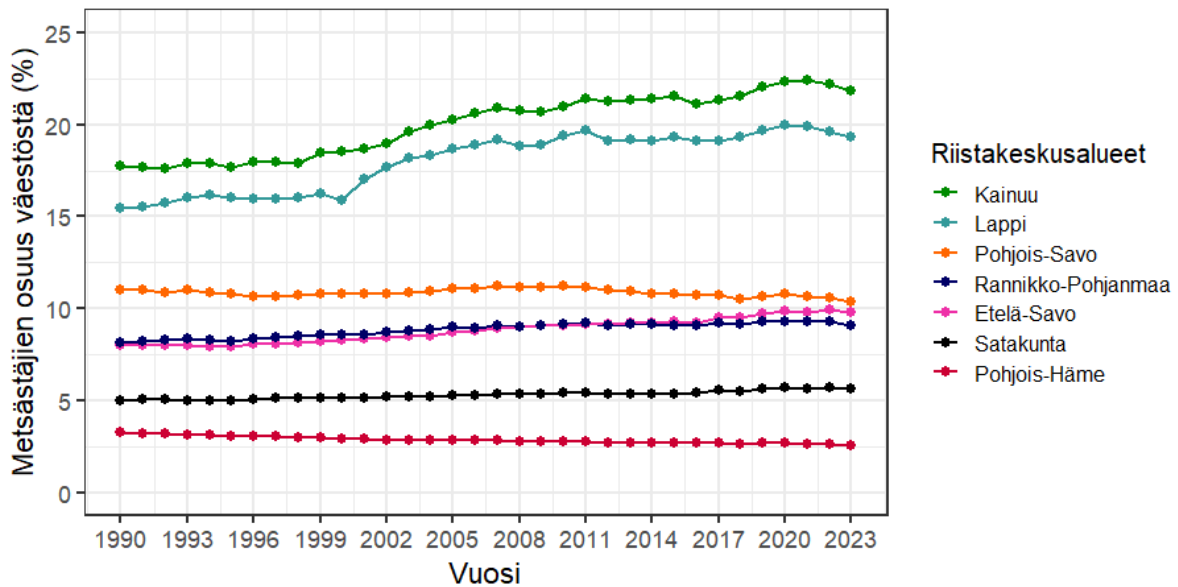
(1990–2023) visuaalisessa tarkastelussa. Riistakeskusalueet on jaettu kahteen kuvaan tarkastelua helpottamaan (Kuva 7; Kuva 8). Kuvissa on erit y-akselit (0–15 ja 0–25).

Metsästäjien osuus väestöstä on muutamaa riistakeskusaluetta lukuunottamatta pysynyt suhteellisen vakaana viimeisen 33 vuoden aikana. Metsästäjien osuus on selvästi kasvanut Kainuussa ja Lapissa (Taulukko 4; Kuva 8). Metsästäjien osuudessa näkyy pientä kasvua myös Kakkoois-Suomessa, Etelä-Savossa, Rannikko-Pohjanmaalla, Pohjanmaalla sekä Satakunnassa (Taulukko 4; Kuva 7; Kuva 8). Pohjois-Karjalassa, Etelä-Hämeessä, Varsinais-Suomessa ja Pohjois-Savossa metsästäjien osuus on pysynyt suhteellisen samana (Taulukko 4; Kuva 7; Kuva 8). Metsästäjien osuus on kääntynyt laskuun Uudellamaalla, Oulussa, Keski-Suomessa ja Pohjois-Hämeessä (Taulukko 4; Kuva 7; Kuva 8).

Kuva 7. Metsästäjien osuus väestöstä vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Osuus on kasvanut hieman Kaakkois-Suomessa sekä Pohjanmaalla. Pohjois-Karjalassa, Etelä-Hämeessä ja Varsinais-Suomessa osuus on pysynyt suhteellisen samana. Metsästäjien osuus on kääntynyt laskuun Uudellamaalla, Oulussa sekä Keski-Suomessa.

Metsästäjien osuus väestöstä (%) vuosina 1990-2023

Kuva 8. Metsästäjien osuus väestöstä vuosina 1990–2023 eri riistakeskusalueilla. Sekä Kainuussa että Lapissa metsästäjien osuus on selvästi kasvanut. Osuus on kasvanut hieman myös Etelä-Savossa, Rannikko-Pohjanmaalla sekä Satakunnassa. Pohjois-Savossa osuus on taas pysynyt suhteellisen samana. Metsästäjien osuus on kääntynyt laskuun Pohjois-Hämeessä.

Myös metsästäjien osuutta väestöstä tutkittiin visuaalisen tarkastelun lisäksi tilastollisesti korrelaatiotesteillä (Taulukko 4). Tähän tarkoitukseen käytettiin Pearsonin korrelaatiokerrointa, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Voimakas korrelaatio (lähellä +/-1) tarkoittaa metsästäjien osuuden kasvua tai vähenemistä. Jos taas korrelaatio ei ole kovin vahva (arvo on lähellä nollaa), metsästäjien osuus on pysynyt suhteellisen samana vuosien saatossa. Korrelaatiotestien tulokset vastaavat hyvin visuaalista tarkastelua. Yksi korrelaatiotesteistä ei kuitenkaan ollut tilastollisesti merkitsevä, joten havaittu korrelaatio saattaa olla sattumanvarainen (Taulukko 4). Tilastollisesti ei-merkitsevät tulokset voivat johtua otoskoon ongelmista, satunnaisvaihtelusta tai siitä, että todellista korrelaatiota ei ole, ja tulosten perusteella ei voida tehdä luotettavia johtopäätöksiä kyseisten muuttujien välisestä yhteydestä.

Taulukko 4. Metsästäjien osuus väestöstä suhteessa aikaan. Jokaisessa korrelaatiotestissä yhtenä verrattavana muuttujana oli riistakeskusaluekohtainen metsästäjämäärän osuus väestöstä ja toisena aika (vuodet). Taulukkoon on merkitty jokainen riistakeskusalue, Pearsonin korrelaatiokerroin (r), p-arvo ja vapausasteet (df). Korrelaatiokerroin (+/-)1 tarkoittaa täydellistä muuttujien välistä yhteyttä. Lihavoituna tilastollisesti merkitsevät korrelaatiot.

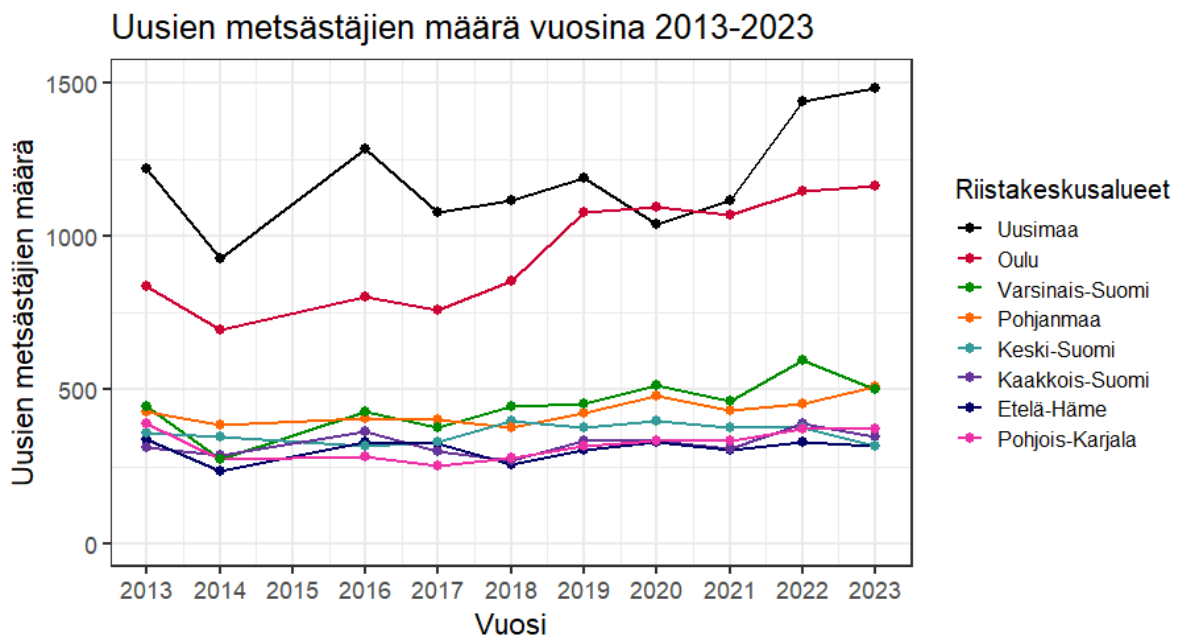
Riistakeskusalueet (RKA)	r	p	df
Etelä-Häme	0,642	<0,0001	32
Etelä-Savo	0,986	<0,0001	32
Kaakkois-Suomi	0,931	<0,0001	32
Kainuu	0,969	<0,0001	32
Keski-Suomi	-0,655	0,0001	32
Lappi	0,925	<0,0001	32
Oulu	-0,748	<0,0001	32
Pohjanmaa	0,692	<0,0001	32
Pohjois-Häme	-0,969	<0,0001	32
Pohjois-Karjala	0,554	0,0007	32
Pohjois-Savo	-0,322	0,060	32
Rannikko-Pohjanmaa	0,948	<0,0001	32
Satakunta	0,963	<0,0001	32
Uusimaa	-0,739	<0,0001	32
Varsinais-Suomi	0,752	<0,0001	32

Uusien metsästäjien määrä alueittain

Uusien metsästäjien määrien muutoksia riistakeskusalueiden välillä on tarkasteltu visuaalisesti Riistakeskukselta saadun aineiston avulla.

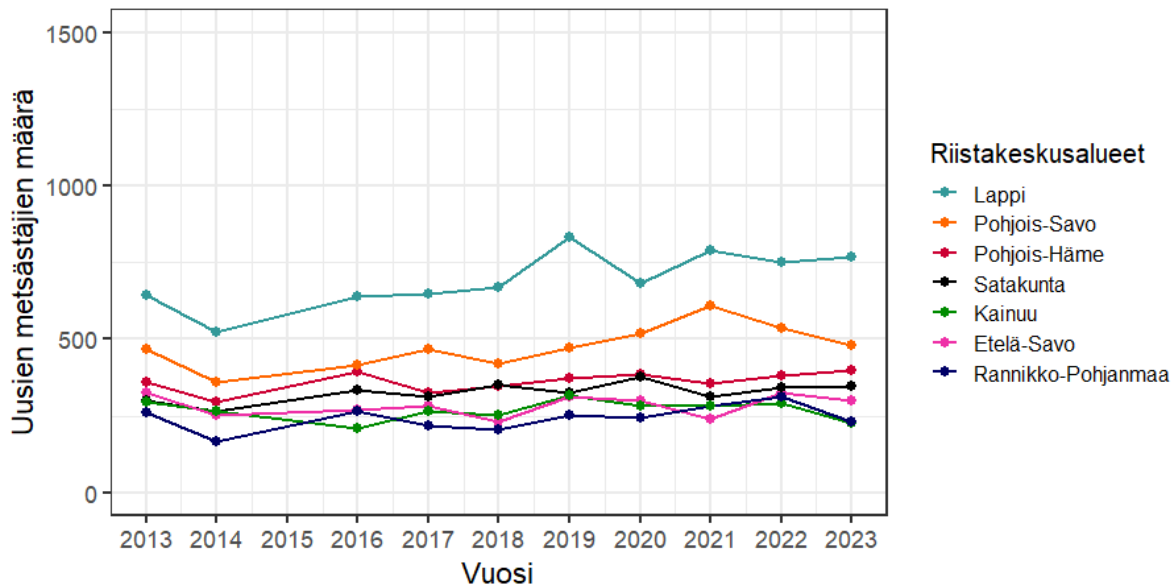
Aineistoa on vuosilta 2013–2023, ja se vastaa täydellisesti riistakeskusalueita. Kuitenkin vuosi 2015 puuttuu aineistosta, joten aineisto kattaa vain 10 vuotta. Riistakeskusalueet on jaettu kahteen kuvaan tarkastelua helpottamaan (Kuva 9; Kuva 10). Molemmissa kuvissa on samat y-akselit (0–1 500).

Muutamaa riistakeskusaluetta lukuunottamatta uusien metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana tarkasteluvälin aikana. Uusien metsästäjien osuus on selvästi kasvanut Uudellamaalla ja Oulussa (Taulukko 5; Kuva 9). Uusien metsästäjien osuudessa näkyy pientä kasvua myös Lapissa, Varsinais-Suomessa, Pohjanmaalla, Satakunnassa sekä Pohjois-Savossa (Taulukko 5; Kuva 9; Kuva 10). Keski-Suomessa, Kaakkois-Suomessa, Etelä-Hämeessä, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Hämeessä, Kainuussa, Etelä-Savossa ja Rannikko-Pohjanmaalla uusien metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana (Taulukko 5; Kuva 9; Kuva 10). Uusien metsästäjien määrä ei ole käänntynyt laskuun millään riistakeskusalueella (Taulukko 5; Kuva 9; Kuva 10).

Kuva 9. Uusien metsästäjien määrä vuosina 2013–2023 eri riistaeskusalueilla. Vuosi 2015 kuitenkin puuttuu. Uudellamaalla ja Oulussa uusien metsästäjien määrä on kasvanut selvästi. Myös Varsinais-Suomessa sekä Pohjanmaalla uusien metsästäjien määrä on kasvanut. Keski-Suomessa, Kaakkois-Suomessa, Etelä-Hämeessä ja Pohjois-Karjalassa uusien metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana.

Uusien metsästäjien määrä vuosina 2013-2023

Kuva 10. Uusien metsästäjien määrä vuosina 2013–2023 eri riistakeskusalueilla. Vuosi 2015 kuitenkin puuttuu. Lapissa, Satakunnassa ja Pohjois-Savossa uusien metsästäjien määrä on kasvanut. Uusien metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana Pohjois-Hämeessä, Kainuussa, Etelä-Savossa sekä Rannikko-Pohjanmaalla.

Visuaalisen tarkastelun lisäksi uusien metsästäjien määrien vaihtelua tutkittiin myös tilastollisesti korrelaatiotesteillä (Taulukko 5). Tähän tarkoitukseen käytettiin Pearsonin korrelaatiokerrointa, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Voimakas korrelaatio (lähellä +/-1) tarkoittaa uusien metsästäjien määrän kasvua tai vähenemistä. Jos taas korrelaatio ei ole kovin vahva (arvo on lähellä nollaa), uusien metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana tarkasteluvälin aikana. Korrelaatiotestien tulokset vastaavat hyvin visuaalista tarkastelua. Useat korrelaatiotestit eivät kuitenkaan olleet tilastollisesti merkitseviä, joten havaitut korrelaatiot saattavat olla sattumanvaraisia (Taulukko 5). Tilastollisesti ei-merkitsevät tulokset voivat johtua otoskoon ongelmista, satunnaisvaihtelusta tai siitä, että todellista korrelaatiota ei ole. Näiden tulosten perusteella ei voida tehdä luotettavia johtopäätöksiä kyseisten muuttujien välisestä yhteydestä.

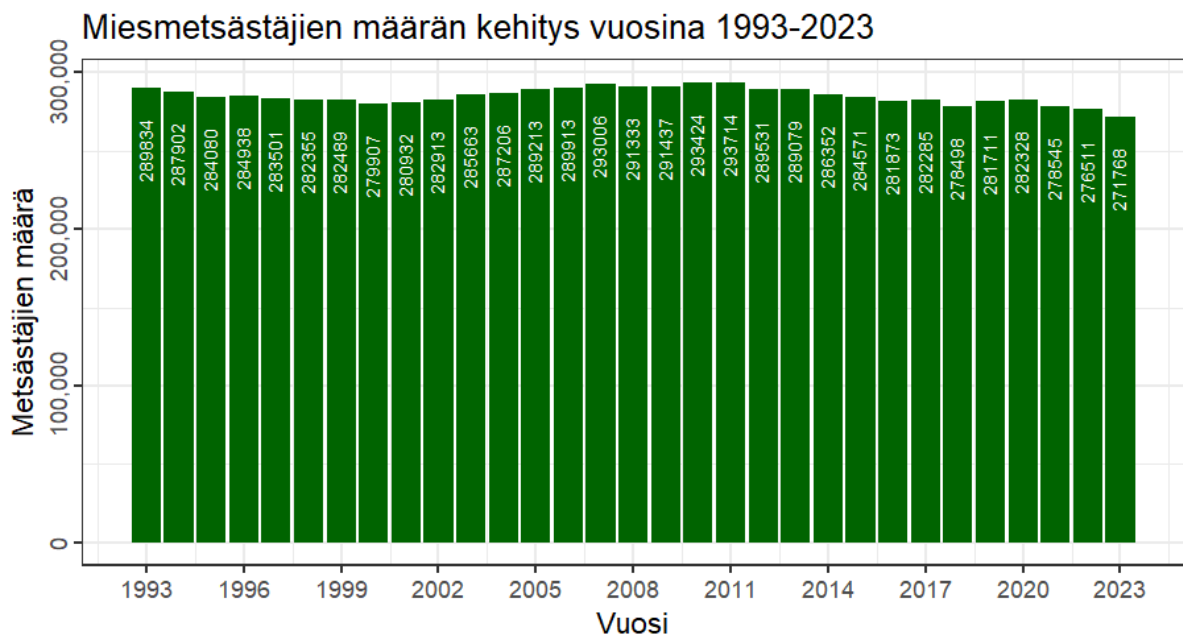
Taulukko 5. Uusien metsästäjien määrä suhteessa aikaan. Jokaisessa korrelaatiotestissä yhtenä verrattavan muuttujana oli riistakeskusaluekohtainen uusien metsästäjien määrä ja toisena aika (vuodet). Taulukkoon on merkitty jokainen riistakeskusalue, Pearsonin korrelaatiokerroin (r), p-arvo ja vapausasteet (df). Korrelaatiokerroin (+/-)1 tarkoittaa täydellistä muuttujien välistä yhteyttä. Lihavoituna tilastollisesti merkitsevät korrelaatiot.

Riistakeskusalueet (RKA)	r	p	df
Etelä-Häme	0,227	0,500	8
Etelä-Savo	0,122	0,700	8
Kaakkois-Suomi	0,465	0,200	8
Kainuu	0,0184	1,000	8
Keski-Suomi	0,171	0,600	8
Lappi	0,763	0,010	8
Oulu	0,887	0,0006	8
Pohjanmaa	0,673	0,030	8
Pohjois-Häme	0,566	0,090	8
Pohjois-Karjala	0,361	0,300	8
Pohjois-Savo	0,667	0,040	8
Rannikko-Pohjanmaa	0,423	0,200	8
Satakunta	0,648	0,040	8
Uusimaa	0,532	0,100	8
Varsinais-Suomi	0,732	0,020	8

Sukupuolten erot metsästäjämäärän sekä uusien metsästäjien määrän kehityksessä

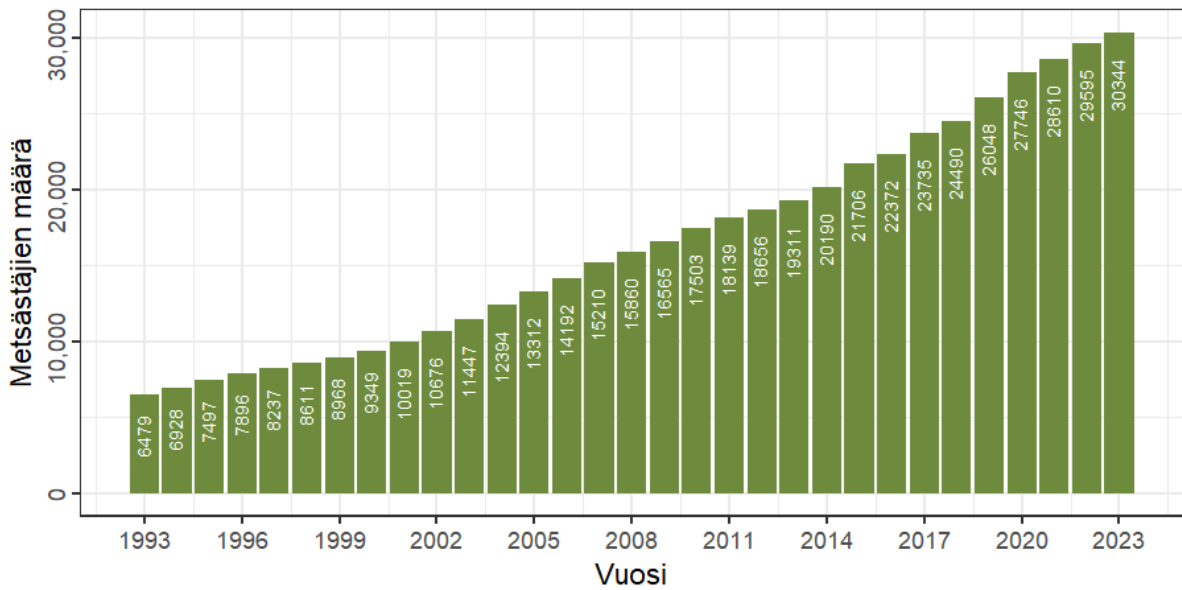
Sukupuolten eroja metsästäjämäärien sekä uusien metsästäjien määrien kehityksessä tarkasteltiin visuaalisesti ja tilastollisesti. Tarkasteluun käytettiin Riistakeskukselta saatuja aineistoja ja määrät kuvaavat metsästäjien kokonaismäärää Suomessa. Metsästäjämäärien sukupuolijaoteltu aineisto on vuosilta 1993–2023 ja uusien metsästäjien määrien sukupuolijaoteltu aineisto kattaa vuodet 2013–2023. Uusien metsästäjien aineistosta puuttuu vuosi 2015. Mies- ja naismetsästäjien määrän kehitys on jaettu kahteen kuvaan tarkastelua helpottamaan (Kuva 11; Kuva 12). Uusien mies- ja naismetsästäjien määrän kehitys on samassa kuvassa (Kuva 13). Kaikissa kuvissa on eri y-akselit (0–300 000, 0–30 000 ja 0–4000).

Miesmetsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana, vaikkakin lähtenytkin pieneen laskuun vuodesta 2011 (Taulukko 6; Kuva 11). Naismetsästäjien määrä on kasvanut huomattavasti viimeisen 30 vuoden aikana (Taulukko 6; Kuva 12). Uusien nais- ja miesmetsästäjien määrä on kasvanut hieman viimeisen 10 vuoden aikana (Taulukko 6; Kuva 13). Kuitenkin uusien naismetsästäjien kasvu on ollut hieman voimakkaampaa.

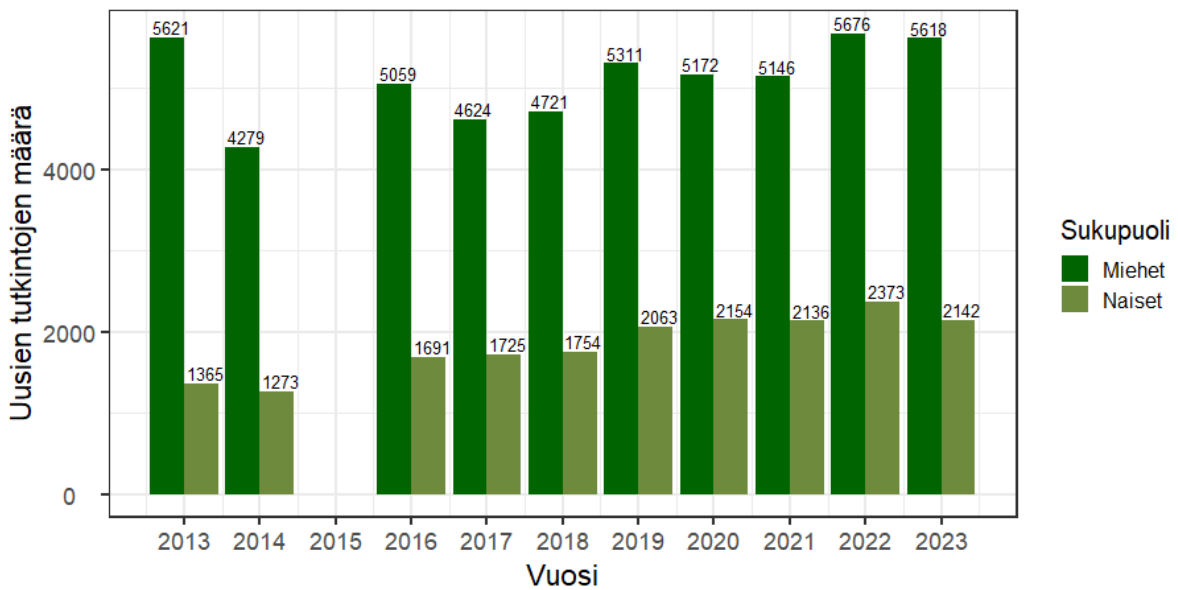
Kuva 11. Miesmetsästäjien määrä Suomessa 1993–2023. Miesmetsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana. Vuodesta 2011 lähtien määrä kuitenkin kääntynyt hieman laskuun.

Naismetsästäjien määrän kehitys vuosina 1993-2023

Kuva 12. Naismetsästäjien määrä Suomessa 1993–2023. Määrä kasvanut huomattavasti viimeisen 30 vuoden aikana.

Sukupuolten erot uusien tutkintojen määrissä vuosina 2013-2023

Kuva 13. Uusien mies- ja naismetsästäjien määrä Suomessa 2013–2023. Vuosi 2015 kuitenkin puuttuu. Sekä miesten että naisten määrä kasvanut hieman. Kasvu suurempaa naisten kohdalla.

Visuaalisen tarkastelun lisäksi nais- ja miesmetsästäjien sekä uusien nais- ja miesmetsästäjien määrien vaihtelua tutkittiin tilastollisesti korrelaatiotesteillä (Taulukko 6). Tähän tarkoitukseen käytettiin Pearsonin korrelaatiokerrointa, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Voimakas korrelaatio (lähellä +/-1) tarkoittaa metsästäjien tai uusien metsästäjien määrän kasvua tai vähenemistä. Jos taas korrelaatio ei ole kovin vahva, uusien metsästäjien tai metsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana tarkasteluvälin aikana. Korrelaatiotestien tulokset vastaavat hyvin visuaalista tarkastelua. Jotkin korrelaatiotestit eivät kuitenkaan olleet tilastollisesti merkitseviä, joten havaitut korrelaatiot saattavat olla sattumanvaraisia (Taulukko 6). Tilastollisesti ei-merkitsevät tulokset voivat johtua otoskoon ongelmista, satunnaisvaihtelusta tai siitä, että todellista korrelaatiota ei ole. Näiden tulosten perusteella ei voida tehdä luotettavia johtopäätöksiä kyseisten muuttujien välisestä yhteydestä. Uusien metsästäjien kohdalla aineistoa on

vain lyhyeltä ajalta, joten onkin vaikea sanoa ovatko muutokset vain satunnaista vaihtelua vai jonkin tulevan trendin alkua.

Taulukko 6. Mies- ja naismetsästäjien määrä sekä uusien mies- ja naismetsästäjien määrä suhteessa aikaan. Jokaisessa korrelaatiotestissä yhtenä verrattavan muuttujana oli riistakeskusaluekohtainen metsästäjien määrä tai uusien metsästäjien määrä ja toisena aika (vuodet). Taulukkoon on merkitty toinen verrattava muuttuja, Pearsonin korrelaatiokerroin (r), p-arvo ja vapausasteet (df). Korrelaatiokerroin (+/-)1 tarkoittaa täydellistä muuttujien välistä yhteyttä. Lihavoituna tilastollisesti merkitsevät korrelaatiot.

Muuttuja	r	p	df
Metsästäjämäärä, naiset	0,989	<0,0001	29
Metsästäjämäärä, miehet	-0,337	0,060	29
Uusien metsästäjien määrä, naiset	0,947	<0,0001	8
Uusien metsästäjien määrä, miehet	0,468	0,200	8

3. Ikä- ja sukupuolipyramidit: väestö, metsästäjät ja uudet metsästäjät

Koko Suomen kattava sekä riistakeskusaluekohtaiset metsästäjäpyramidit kuvaavat metsästäjien ikä- ja sukupuolijakaumaa. Niihin on käytetty Riistakeskukselta saatua aineistoa, joka vastaa riistakeskusalueita täydellisesti. Jokaiselta alueelta on pyramidi vuodelta 2013 ja 2023. Näin ollen voidaan tarkastella 10 vuoden muutosta sekä vertailla metsästäjärakennetta sitä alueellisesti vastaavaan väestörakenteeseen. Koska metsästäjien määrä vaihtelee huomattavasti eri riistakeskusalueiden välillä, x-akselin arvot ovat riistakeskusaluekohtaisia. Mies- ja naismetsästäjien määrät ovat huomattavan erilaiset, joten x-akselit ovat erilaiset molemmilla sukupuolilla.

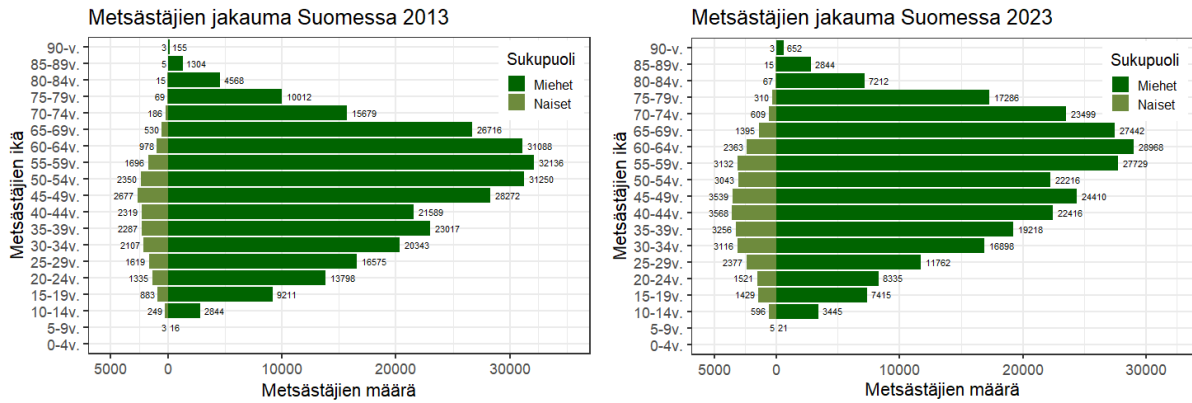
Myös uusien metsästäjien ikä- ja sukupuolijakaumaa on tarkasteltu visuaalisesti pyramidien avulla. Tähän on käytetty Riistakeskukselta saatua aineistoa, joka vastaa täydellisesti riistakeskusalueita. Nämä pyramidit ovat väestö- ja metsästäjäpyramidien tavoin tehty koko Suomen alueelle sekä jokaiselle riistakeskusalueelle. Vertailukelpoisuuden takia pyramidit ovat vuosilta 2013 sekä 2023. Myös uusien metsästäjien määrä vaihtelee huomattavasti eri riistakeskusalueiden välillä, joten x-akselit ovat aluekohtaisia. Enemmistö uusista metsästäjistä on miehiä, joten x-akseli on jaettu eritavoin naisten ja miesten kohdalla.

Metsästäjärakenteen lisäksi väestön ikä- ja sukupuolijakaumaa on tarkasteltu visuaalisesti väestöpyramidien avulla. Niihin on käytetty Tilastokeskukselta ladattua aineistoa, joka ei vastaa täysin Riistakeskusalueita, vaan aineisto on yhdistelty maakuntien perusteella Kuvan 1 sekä Taulukon 1 mukaisesti vastaamaan riistakeskusalueita mahdollisimman hyvin. Koska väestön määrä vaihtelee huomattavasti eri riistakeskusalueiden välillä, x-akselin arvot ovat riistakeskusaluekohtaisia. Jokaiselta alueelta on pyramidi vuodelta 2013 sekä 2023, jotta voidaan visuaalisesti vertailla väestörakenteen muutosta 10 vuoden aikana. Koska miehiä ja naisia on suunnilleen saman verran, on x-akseli sama molemmilla sukupuolilla.

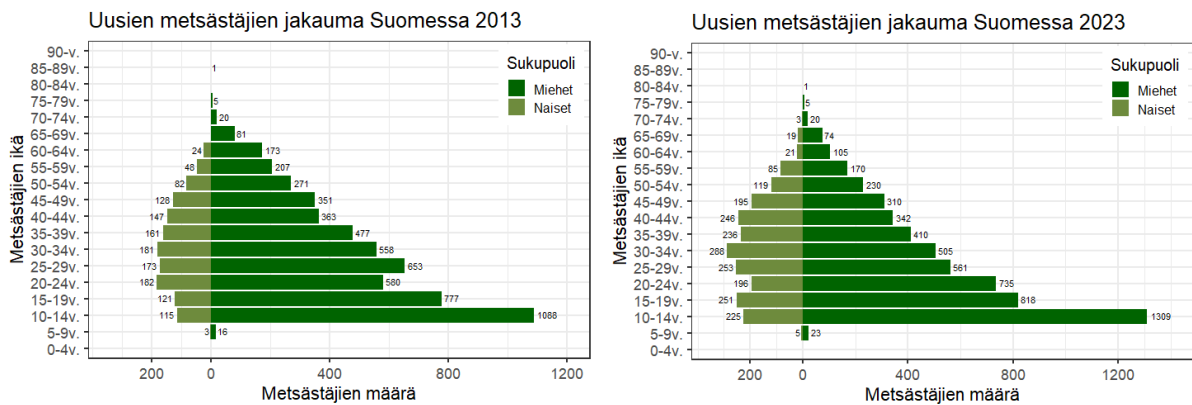
Koko Suomi

Metsästäjien jakauma on pysynyt Suomessa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 14; Taulukko 7). Kuvasta ja taulukosta voidaan nähdä, että vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena, on naisten osuus kasvanut ja miesten osuus vähentynyt hieman. Metsästäjien kohdalla nähdään ikäänymistä sukupuolesta riippumatta ja suurin osa metsästäjistä onkin keski-ikäisiä noin 40–50 vuotiaita. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut hieman vuoden 2013 ja 2023 välillä ja ikäjakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 15; Taulukko 8). Vaikka suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä, naisten osuus on kasvanut huomattavasti ja miesten määrä on pysynyt samana. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjien alottaneista oli alle 39-vuotiaita. Yhä

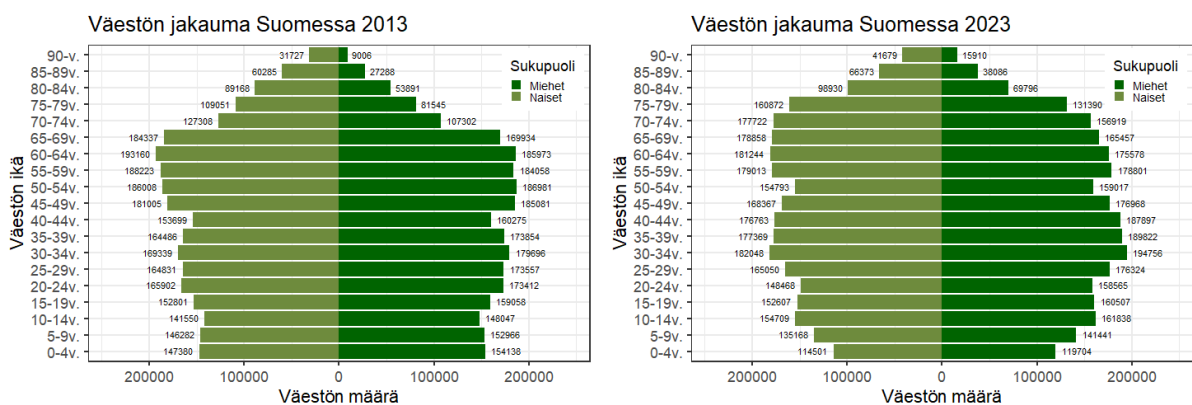
nuorempi nainen on aloittanut metsästämisen vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 16; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kasvanut noin 150 000 ihmisen verran 10 vuodessa. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran molempina vuosina. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Kuva 14. Metsästäjäjakauma Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrää on pysynyt suhteellisen samana ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

Kuva 15. Uusien metsästäjien jakauma Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on hieman kasvanut ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin pysynyt suurinpiirtein samana, kun taas naisten osuus on kasvanut huomattavasti. Naisten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämisen.

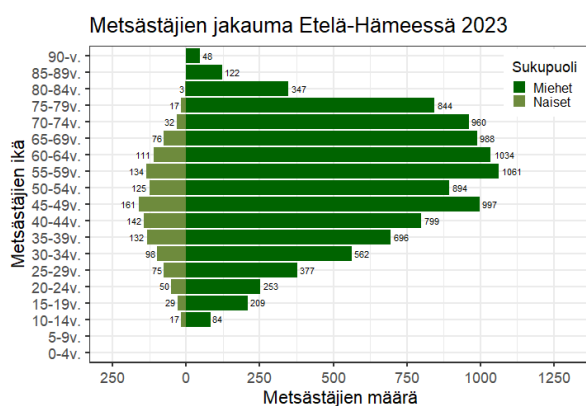
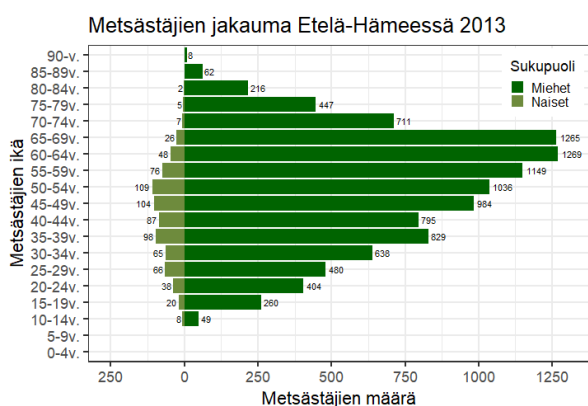

Kuva 16. Väestöjakauma Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Suomessa on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön

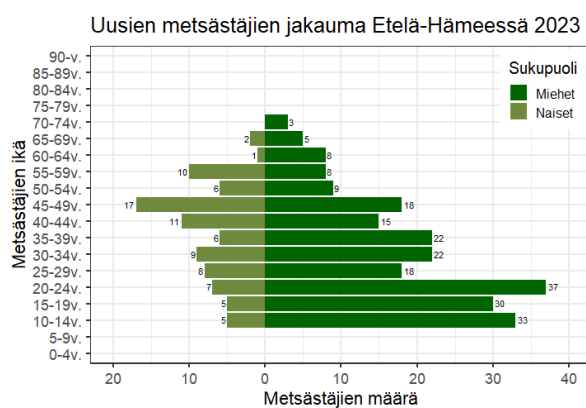
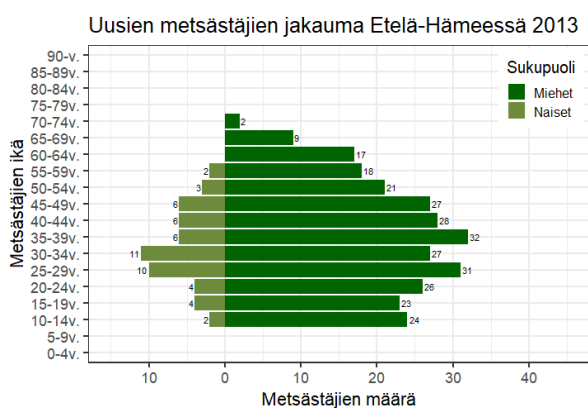
ikäntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Etelä-Häme

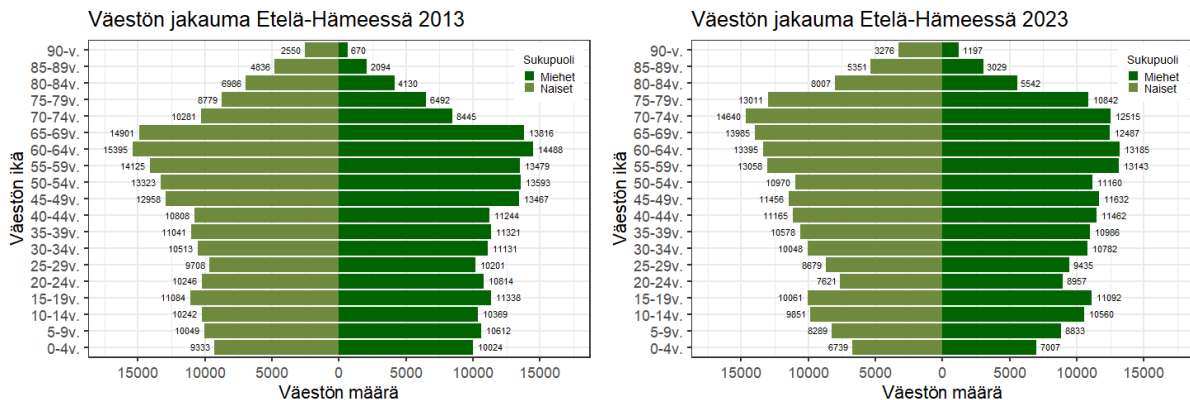
Metsästäjien jakauma on pysynyt Etelä-Hämeessä suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 17; Taulukko 7). Metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suurin piirtein samana, vaikka miesten määrä on vähentynyt hieman. Naisten osuus on kuitenkin kasvanut selvästi. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten osalta, ja vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 55–59 v., 60–64 v. ja 65–69 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 35–39 v., 40–44 v., 45–49 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärässä ei ole ollut huomattavia muutoksia vuoden 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 18; Taulukko 8). Vaikka suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä, naisten osuus on kasvanut ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Vuonna 2023 suurin osa metsästämisestä aloittaneista miehistä oli alle 39-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästämisestä aloittaneista naisista oli yli 24-vuotiaita. Yhä nuorempi mies on aloittanut metsästämisestä vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 19; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kasvanut hieman ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran molempina vuosina. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 20–29-vuotiaita oli vähemmän, mikä voi kertoa poismuutosta aikuistumisen jälkeen.

Kuva 17. Metsästäjäjakauma Etelä-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on pysynyt suhteellisen samana ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Naisten osuus on kasvanut selvästi.

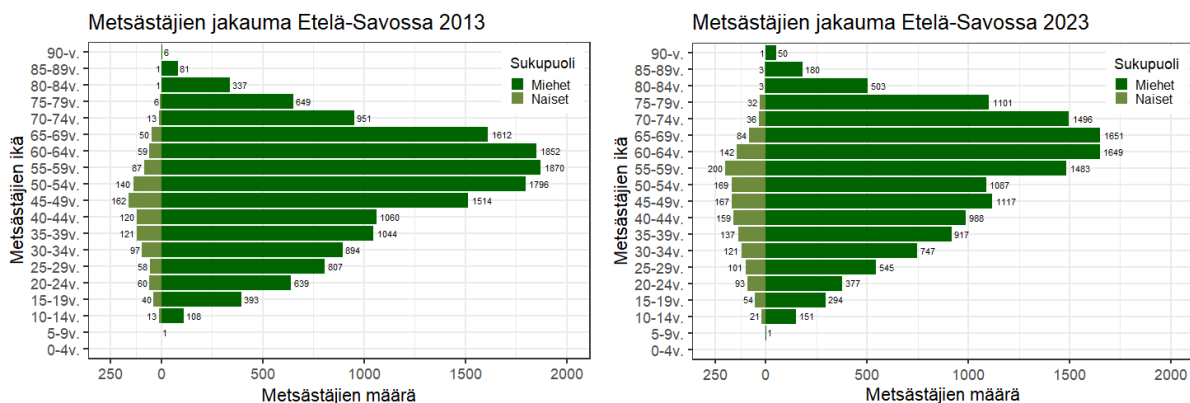
Kuva 18. Uusien metsästäjien jakauma Etelä-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin vähentynyt hieman, kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 yhä useampi nuori mies on aloittanut metsästämissä ja naisten kohdalla useampi keski-ikäinen on aloittanut metsästämissä.

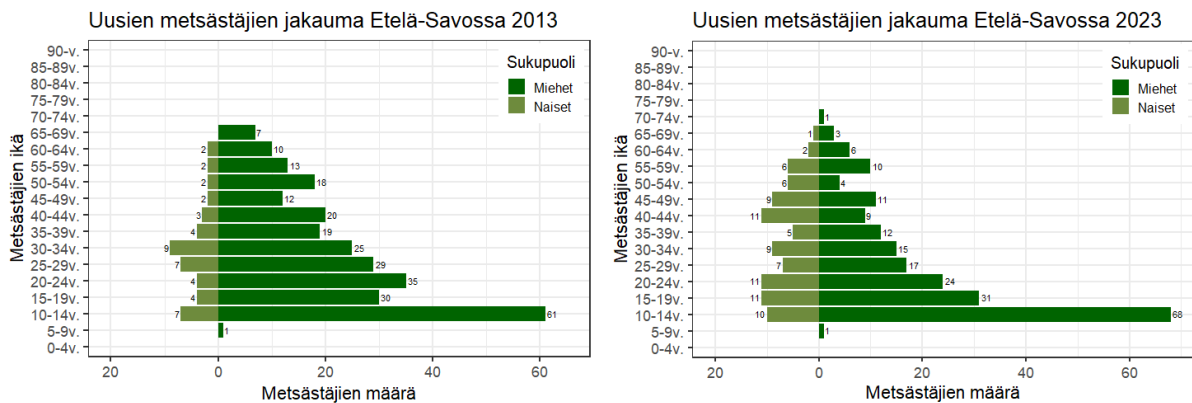
Kuva 19. Väestöjakauma Etelä-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Etelä-Hämeessä on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Etelä-Savo

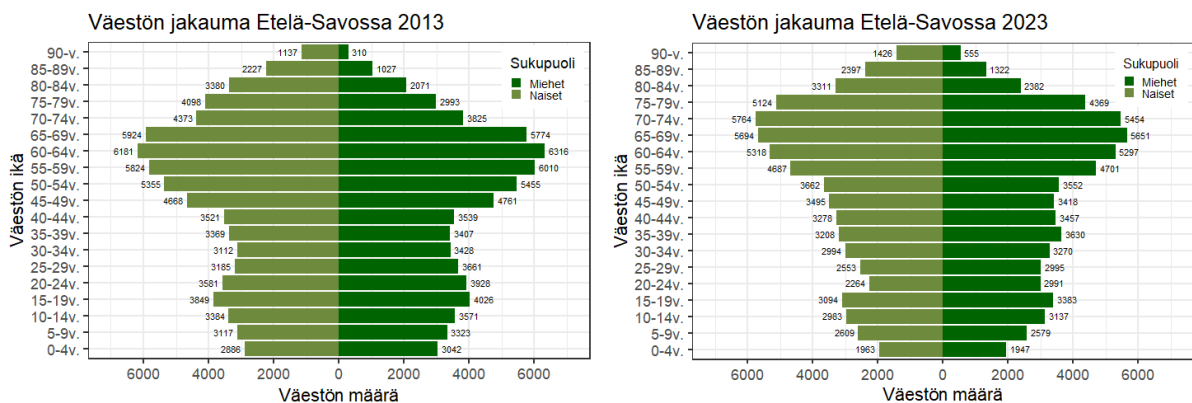
Metsästäjien jakauma on pysynyt Etelä-Savossa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 20; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on laskenut hieman, naisten osuus on kasvanut selvästi ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten osalta, ja vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 40–44 v., 45–49 v., 50–54 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärässä ei ole ollut huomattavia muutoksia vuoden 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 21; Taulukko 8). Vaikka suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä, naisten osuus on kasvanut ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Vuonna 2023 suurin osa metsästämissä aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästämissä aloittaneista naisista oli joko nuoria tai keski-ikäisiä. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 22; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin vähentynyt. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran molempina vuosina. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla kääntynyt laskuun eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 20–29-vuotiaita on vähemmän, joka voi johtua poismuutosta aikuistumisen jälkeen. Tämä näkyy varsinkin naisten kohdalla.

Kuva 20. Metsästäjäjakauma Etelä-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on laskenut hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

Kuva 21. Uusien metsästäjien jakauma Etelä-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suurin piirtein samana ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin vähentynyt hieman kun taas naisten osuus on kasvanut.

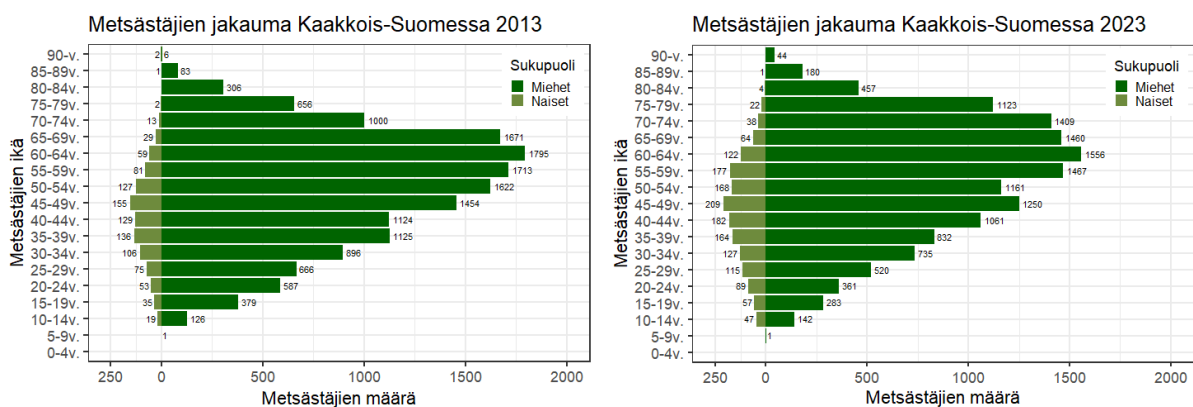

Kuva 22. Väestöjakauma Etelä-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt. Sekä vuonna 2013 että 2023 Etelä-Savossa on ollut suurinpiirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

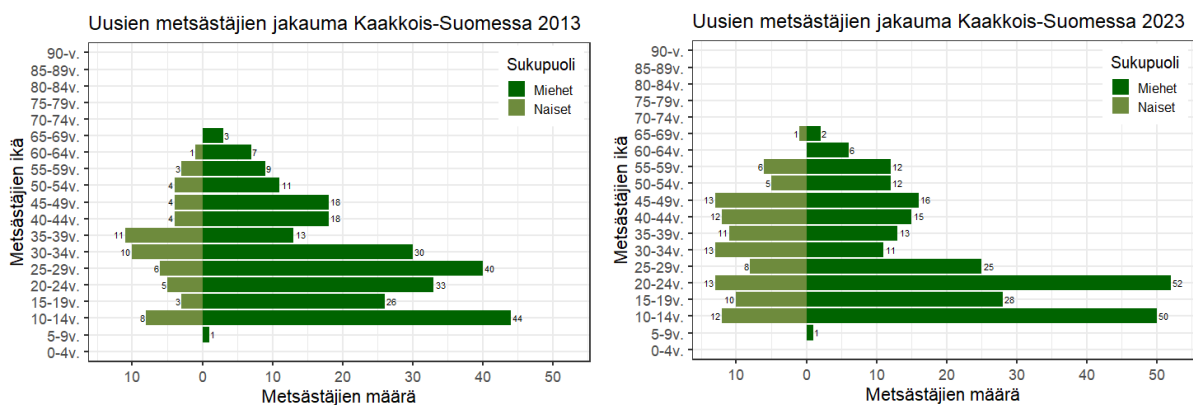
Kaakkois-Suomi

Metsästäjien jakauma on pysynyt Kaakkois-Suomessa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 23; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt, naisten osuus on kasvanut ja miesten määrä vähentynyt hieman. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä sukupuolesta riippumatta. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 40–44 v., 45–49 v., 50–54 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärässä ei ole ollut huomattavia muutoksia vuoden 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 24; Taulukko 8). Vaikka suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä, naisten osuus on kasvanut ja miesten määrä on pysynyt samana. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjien aloittaneista miehistä oli alle 30-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästäjien tasaisesti 10–49-vuotiaina. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 25; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on vähentynyt. Miehiä sekä naisia on suunnilleen yhtä paljon molempina vuosina. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys

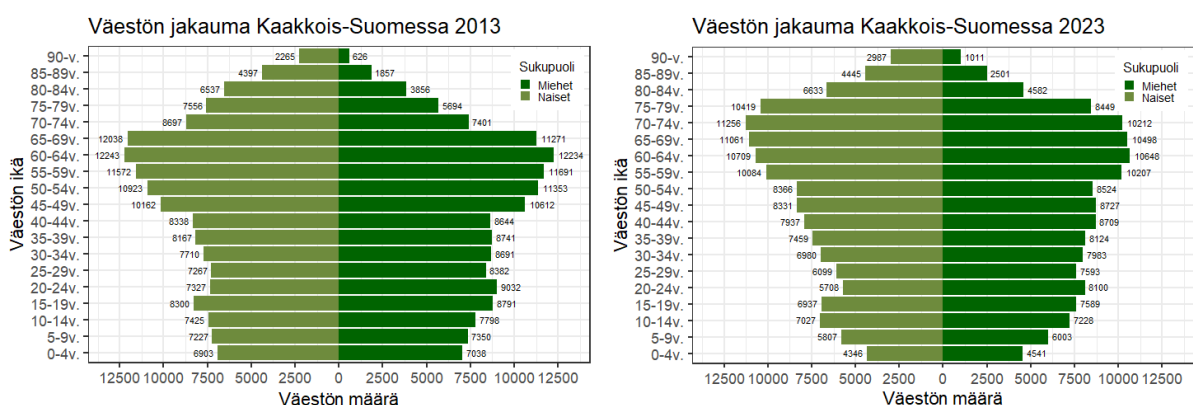
on samalla laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 nuoria naisia, 20–29-vuotiaita, on vähemmän, joka voi johtua poismuutosta aikuistumisen jälkeen.

Kuva 23. Metsästäjäjakauma Kaakkois-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on laskenut hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

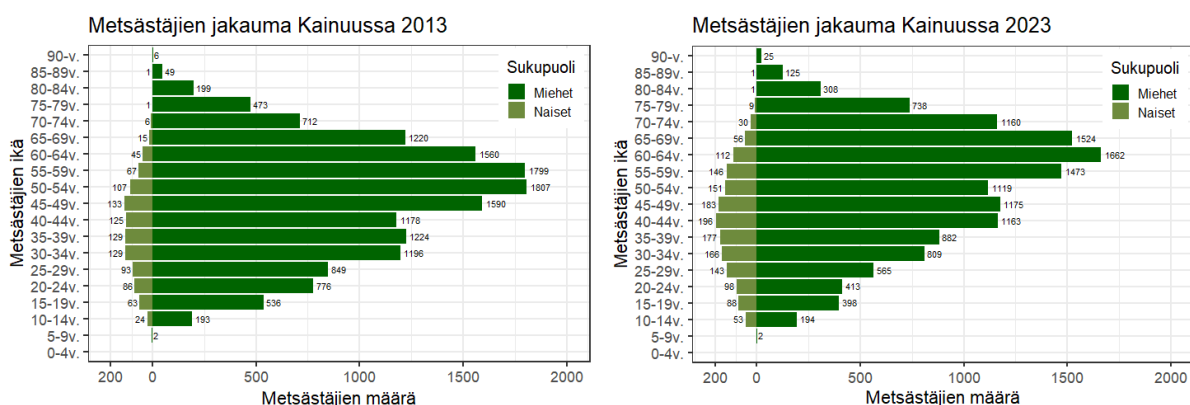
Kuva 24. Uusien metsästäjien jakauma Kaakkois-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin pysynyt suurinpiirtein samana, kun taas naisten osuus on kasvanut.

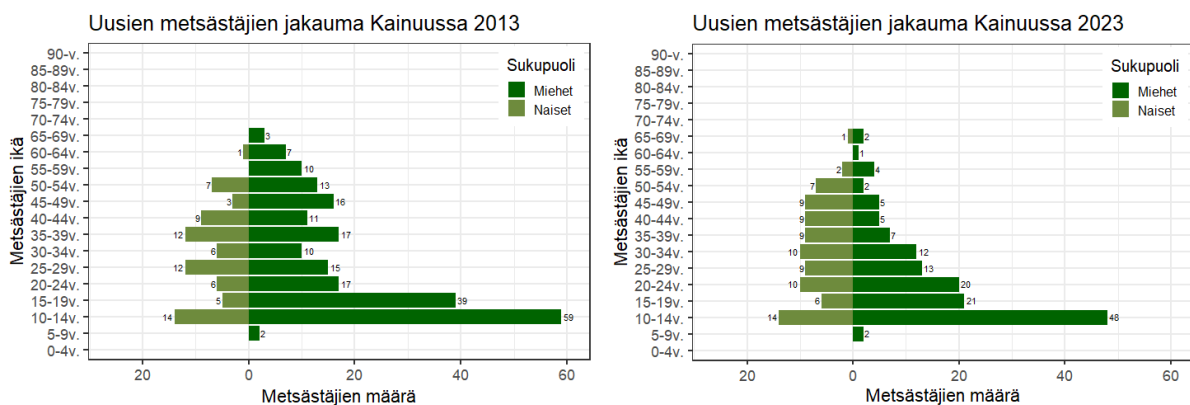
Kuva 25. Väestöjakauma Kaakkois-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt. Sekä vuonna 2013 että 2023 Kaakkois-Suomessa on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on samalla ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Kainuu

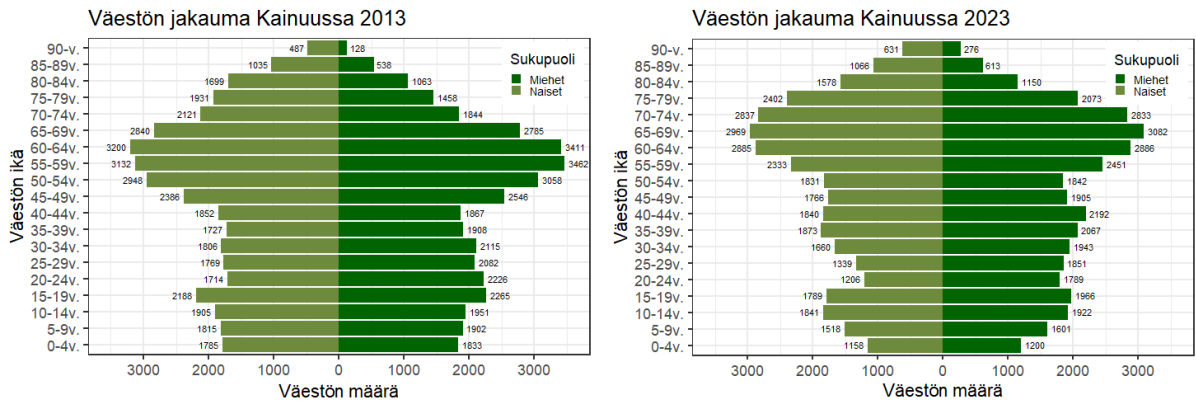
Metsästäjien jakauma on pysynyt Kainuussa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 26; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä sekä miesten määrä on vähentynyt hieman, naisten osuus on kasvanut. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä sukupuolesta riippumatta. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v. ja 65–69 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 35–39 v., 40–44 v. ja 45–49 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on vähentynyt hieman vuoden 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 27; Taulukko 8). Vaikka suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä, naisten osuus on kasvanut hieman ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjän aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästäjän suhteellisen tasaisesti 10–54-vuotiaina. Yhä nuorempi mies on aloittanut metsästäjän vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 28; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin vähentynyt. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt, ja varsinkin 20–29-vuotiaita naisia on vähemmän, joka voi kuvata poismuuttoa aikuistumisen jälkeen.

Kuva 26. Metsästäjäjakauma Kainuussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrää on vähentynyt hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut hieman.

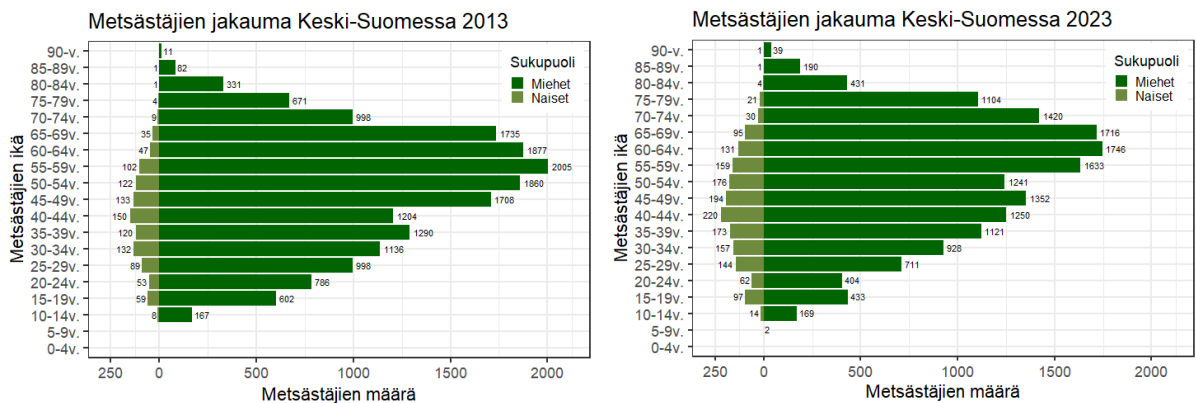
Kuva 27. Uusien metsästäjien jakauma Kainuussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt hieman ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on vähentynyt hieman kun taas naisten osuus on kasvanut vähäisesti. Miesten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästäjän.

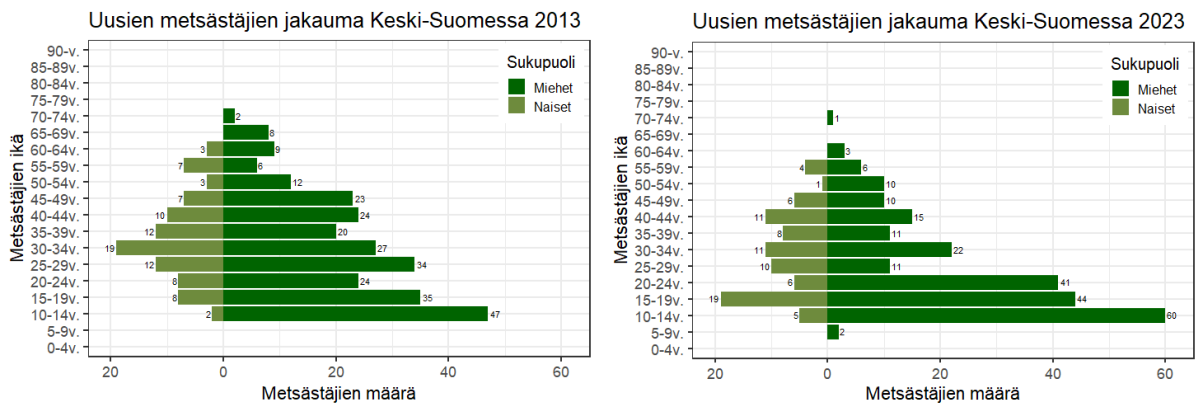
Kuva 28. Väestöjakauma Kainuussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt. Sekä vuonna 2013 että 2023 Kainuussa on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Keski-Suomi

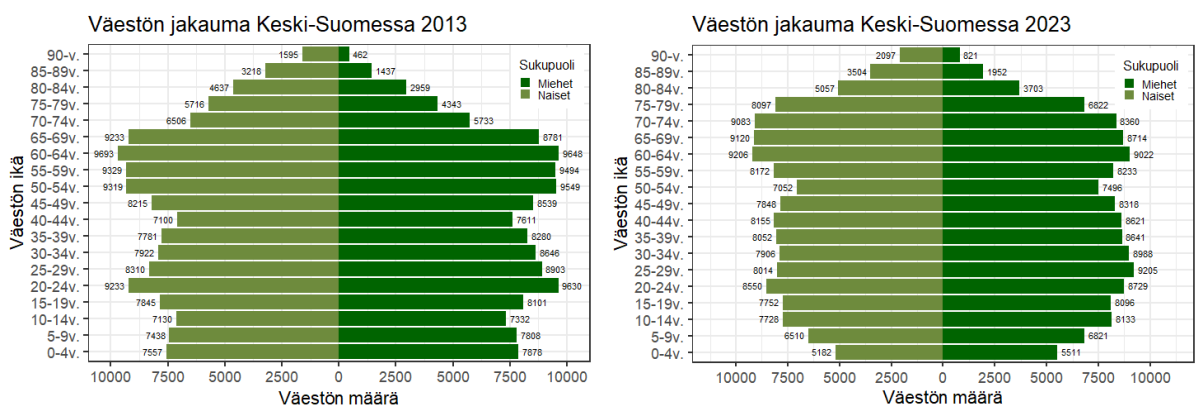
Metsästäjien jakauma on pysynyt Keski-Suomessa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 29; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt hieman, on naisten osuus kasvanut. Miesten määrä on taas vähentynyt. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten kohdalla. Suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 35–39 v., 40–44 v., 45–49 v. ja 50–54 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on laskenut hieman vuoden 2013 ja 2023 välillä sukupuolesta riippumatta (Kuva 30; Taulukko 8). Silti jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjien aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästäjien aloittaneista naisista oli joko nuoria tai keski-ikäisiä. Yhä nuorempi mies on aloittanut metsästäjien vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 31; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Kuva 29. Metsästäjäjakauma Keski-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

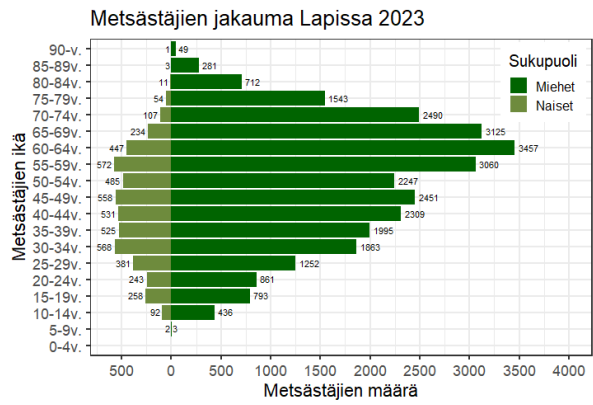
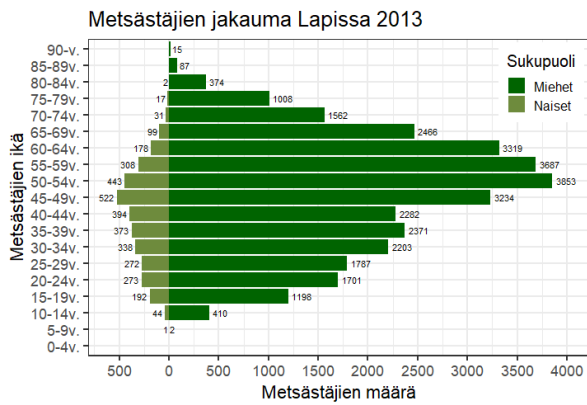
Kuva 30. Uusien metsästäjien jakauma Keski-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on hieman vähentynyt ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Sekä miesten että naisten määrä on vähentynyt, kuitenkin vain hieman. Naisten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämistä vuonna 2023.

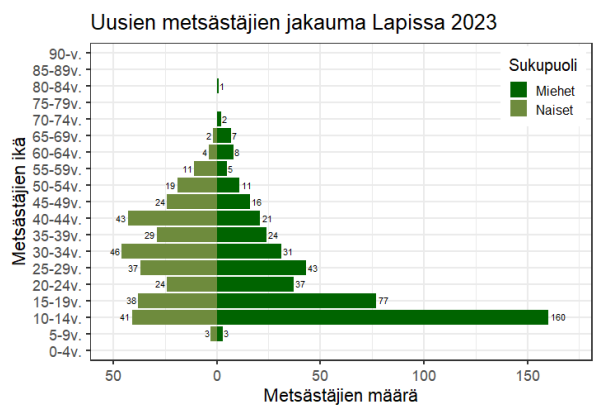
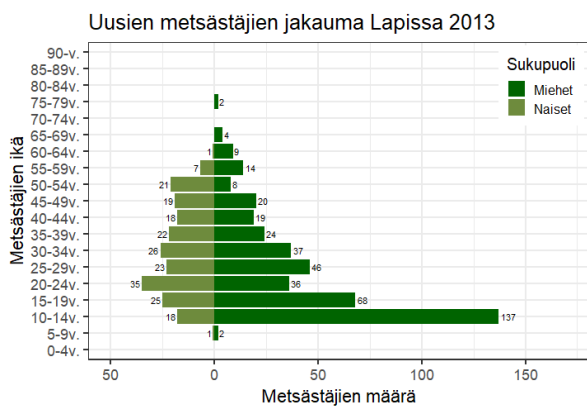
Kuva 31. Väestöjakauma Keski-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana 10 vuoden aikana. Sekä vuonna 2013 että 2023 Keski-Suomessa on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Lappi

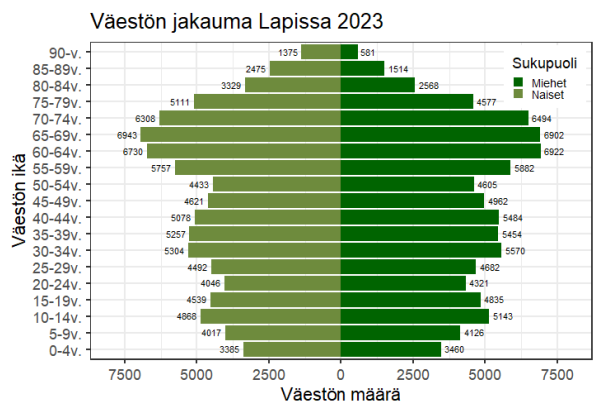
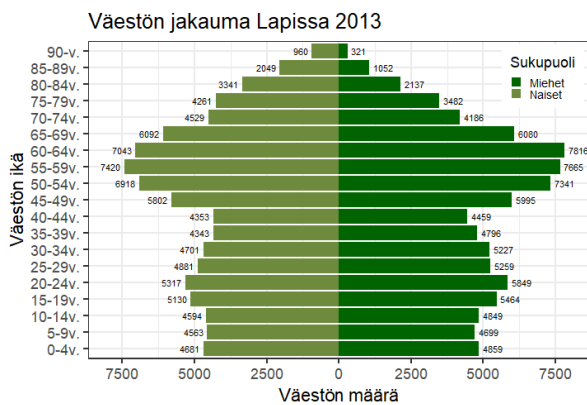
Metsästäjien jakauma on pysynyt Lapissa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 32; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt, naisten osuus on kasvanut. Miesten määrä on taas vähentynyt hieman. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten kohdalla. Suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 30–34 v., 40–44 v., 45–49 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut vuoden 2013 ja 2023 välillä, vaikka miesten määrä on pysynyt samanlaisena (Kuva 33; Taulukko 8). Naisten osuus on kuitenkin kasvanut ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena. Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Vuonna 2023 suurin osa metsästämistä aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästämistä yleisimmin 10–54-vuotiaina. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 34; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin laskenut hieman. Miehiä sekä naisia on silti suunnilleen saman verran. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt, ja vuonna 2023 20–29-vuotiaita on hieman vähemmän, joka voi viitata poismuuttoon aikuistumisen jälkeen.

Kuva 32. Metsästäjäjakauma Lapissa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

Kuva 33. Uusien metsästäjien jakauma Lapissa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samanlaisena kun taas naisten osuus on kasvanut selvästi.

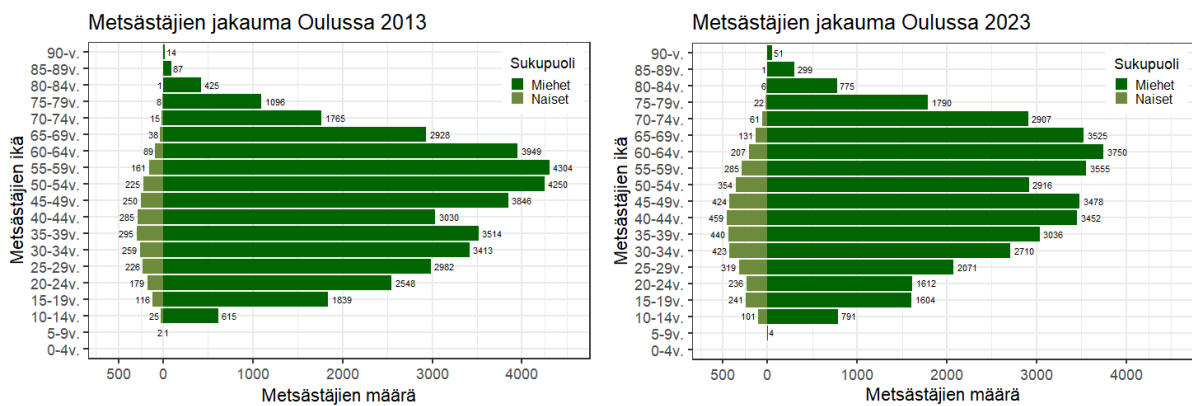

Kuva 34. Väestöjakauma Lapissa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Lapissa on ollut suurinpiirten yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

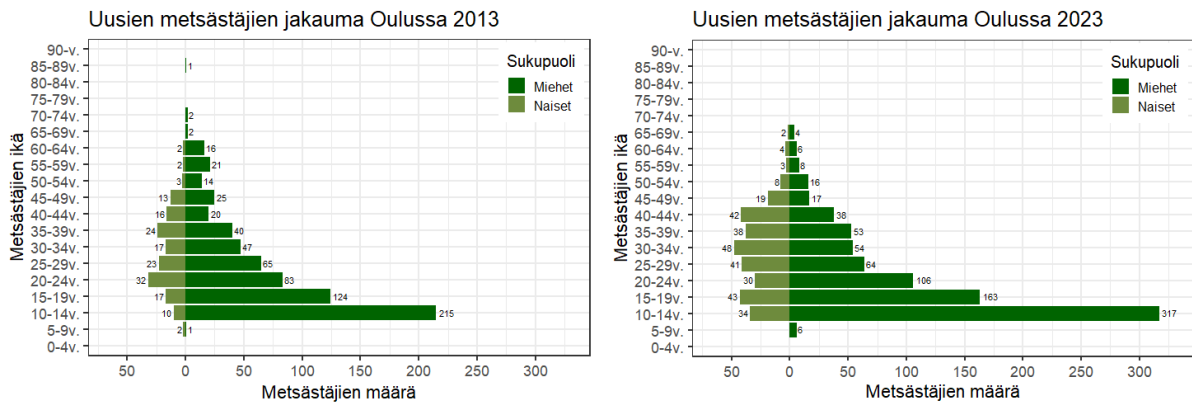
Oulu

Metsästäjien jakauma on pysynyt Oulussa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 35; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt hieman, on naisten osuus kasvanut ja miesten määrä vähentynyt. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä, varsinkin miesten kohdalla.

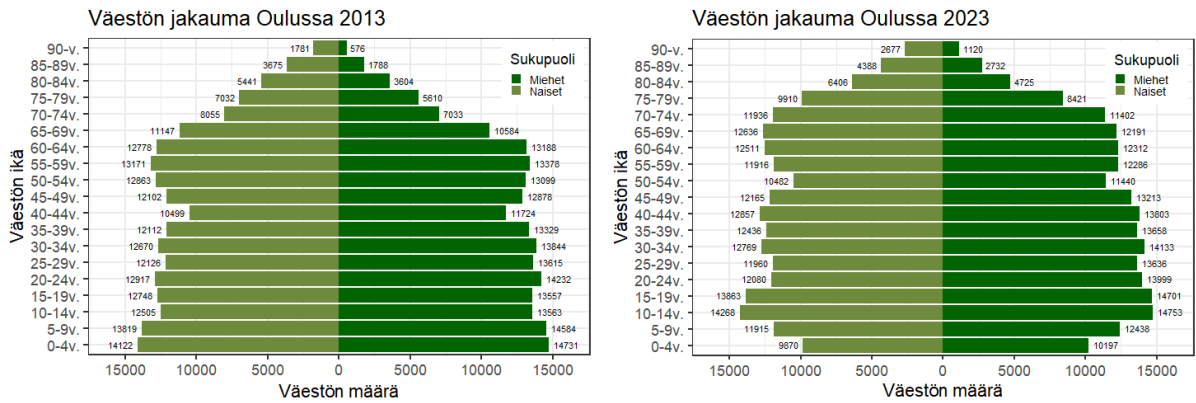
Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 55–59 v., 60–64 v. ja 65–69 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 30–34 v., 35–39 v., 40–44 v. ja 45–49 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut vuosien 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 36; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Uusien metsästäjien määrä on kasvanut sukupuolesta riippumatta, mutta naisten osuus on kasvanut miesten määrää enemmän. Vuonna 2023 suurin osa metsästämisestä aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästämisestä tasaisesti 10–49-vuotiaina. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 37; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin kasvanut hieman. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran molempina vuosina. Väestö on myös ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut huomattavasti eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Kuva 35. Metsästäjäjakauma Oulussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrää on vähentynyt hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut.

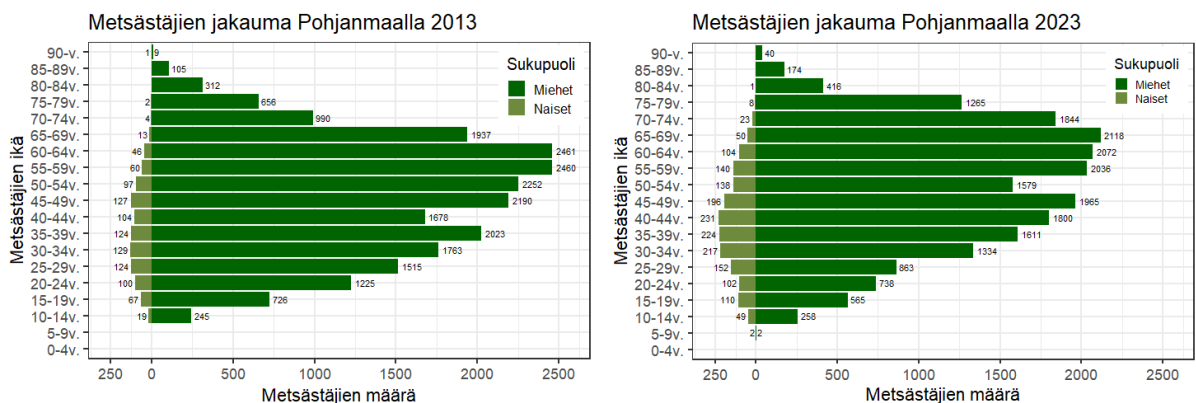
Kuva 36. Uusien metsästäjien jakauma Oulussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Sekä miesten että naisten määrä on kasvanut, naisten osuus on kuitenkin kasvanut voimakkaammin.

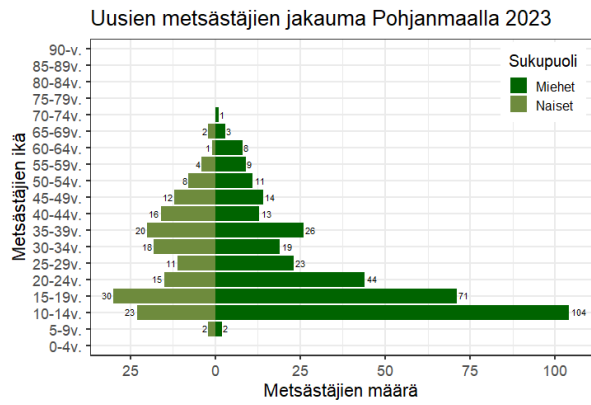
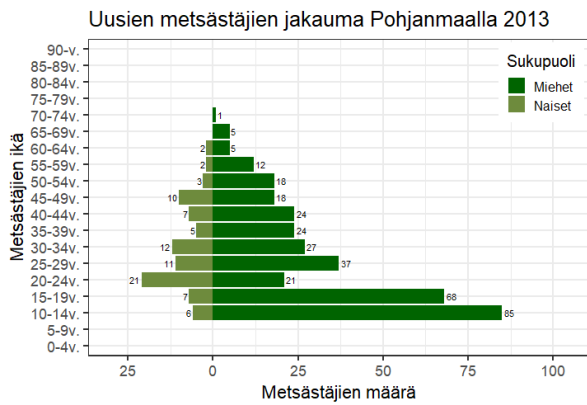
Kuva 37. Väestöjakauma Oulussa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Oulussa on ollut suurin piirten yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut huomattavasti alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Pohjanmaa

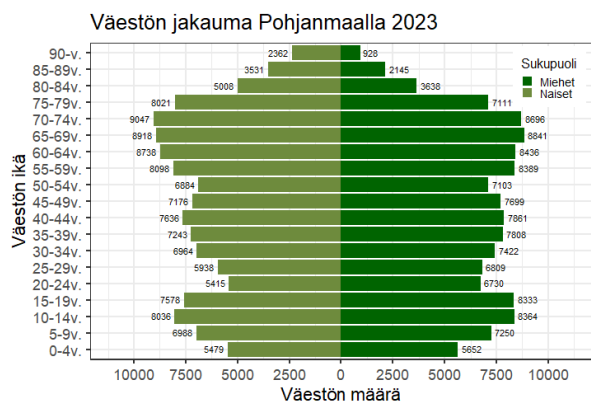
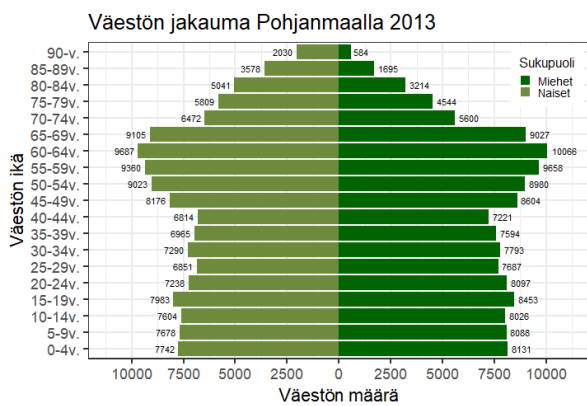
Metsästäjien jakauma on pysynyt Pohjanmaalla suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 38; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt hieman, on naisten osuus kasvanut. Miesten määrä on taas vähentynyt. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten kohdalla. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 55–59 v., 60–64 v. ja 65–69 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 30–34 v., 35–39 v., 40–44 v. ja 45–49 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut hieman vuosien 2013 ja 2023 välillä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena (Kuva 39; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samana kun taas naisten osuus on kasvanut huomattavasti. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjän aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästäjän aloittaneista naisista oli joko nuoria tai keski-ikäisiä. Yhä nuorempi mies on aloittanut metsästäjän vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 40; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on vähentynyt hieman. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran molempina vuosina. Väestö on samalla ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 nuoria, 20–29-vuotiaita, on vähemmän, joka voi kuvata poismuuttoa aikuistumisen jälkeen.

Kuva 38. Metsästäjäjakauma Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt hieman ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

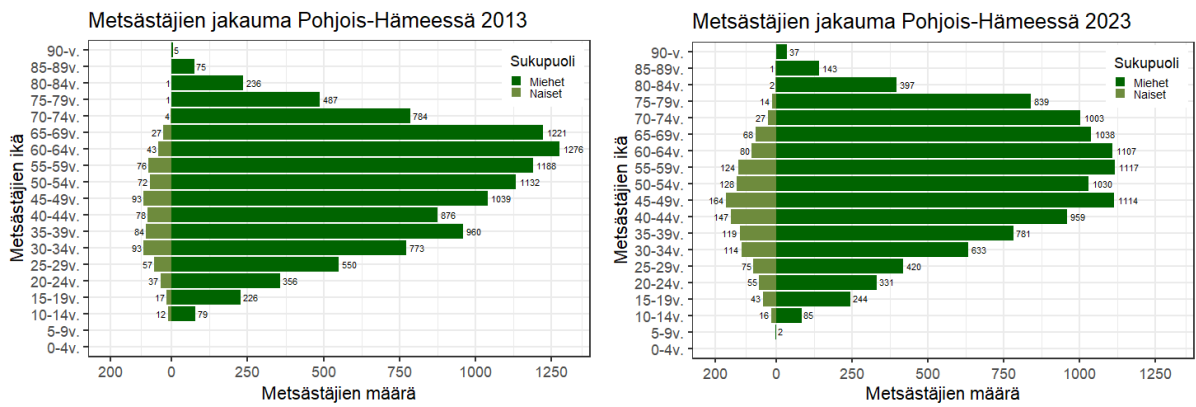
Kuva 39. Uusien metsästäjien jakauma Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on hieman kasvanut ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samana, kun taas naisten osuus on kasvanut huomattavasti. Miesten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämistä.

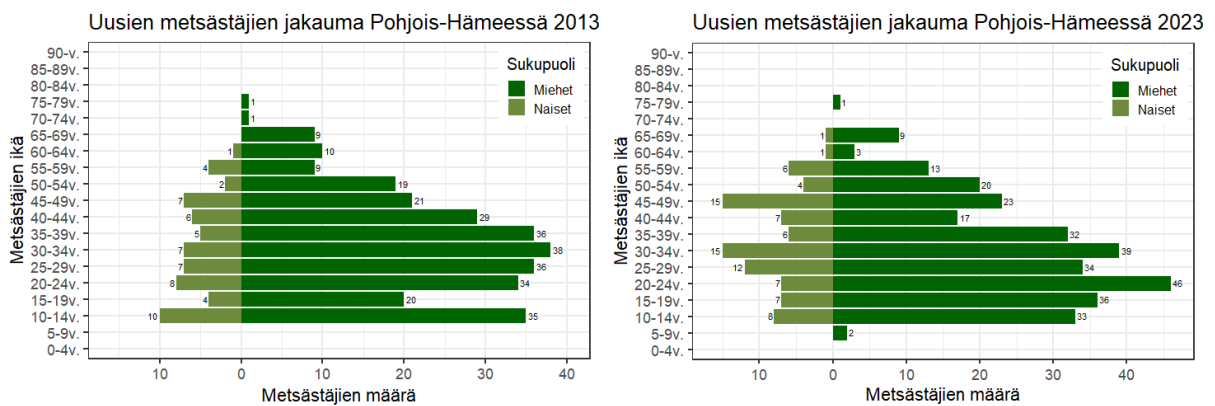
Kuva 40. Väestöjakauma Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Pohjanmaalla on ollut suurin piirten yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Pohjois-Häme

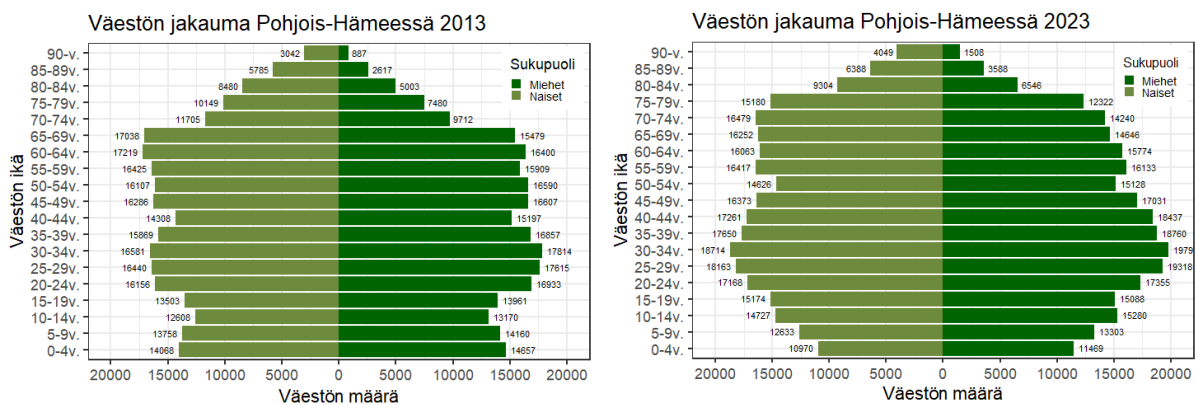
Metsästäjien jakauma on pysynyt Pohjois-Hämeessä suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 41; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena, on naisten osuus kasvanut ja miesten määrä pysynyt melkein samana. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä sukupuolesta riippumatta. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 55–59 v., 60–64 v. ja 65–69 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 40–44 v., 45–49 v., 50–54 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 42; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samana kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 suurin osa metsästämistä aloittaneista miehistä oli alle 40-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästämistä aloittaneista naisista oli yli 25-vuotiaita. Väestön jakauma myös on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 43; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kasvanut ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Nuoria, 20–29-vuotiaita on enemmän vuonna 2023, joka voi tarkoittaa kasvanutta tulomuuttoa alueelle aikuistumisen jälkeen.

Kuva 41. Metsästäjäjakauma Pohjois-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrää on pysynyt suhteellisen samana ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on pysynyt samana. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut.

Kuva 42. Uusien metsästäjien jakauma Pohjois-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samanlaisena ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin pysynyt suurinpiirtein samana, kun taas naisten osuus on kasvanut.

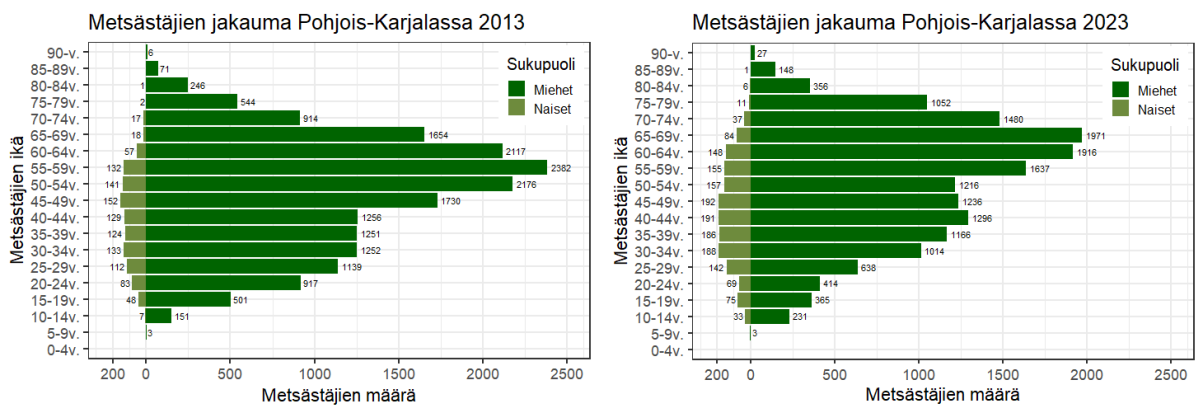

Kuva 43. Väestöjakauma pohjois-Hämeessä vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut. Sekä vuonna 2013 että 2023 Pohjois-Hämeessä on ollut suurinpiirten yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

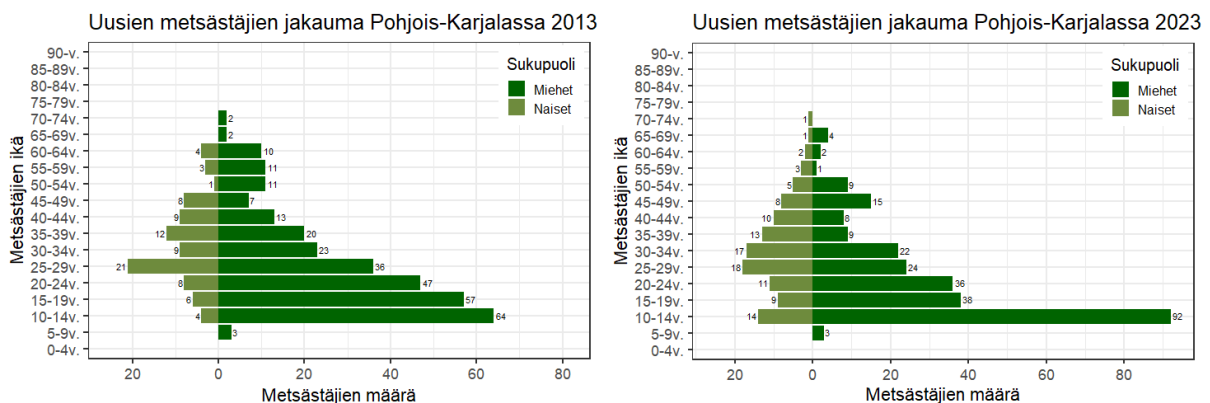
Pohjois-Karjala

Metsästäjien jakauma on pysynyt Pohjois-Karjalassa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 44; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt, on naisten osuus kasvanut. Miesten määrä on taas vähentynyt selvästi. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä, varsinkin

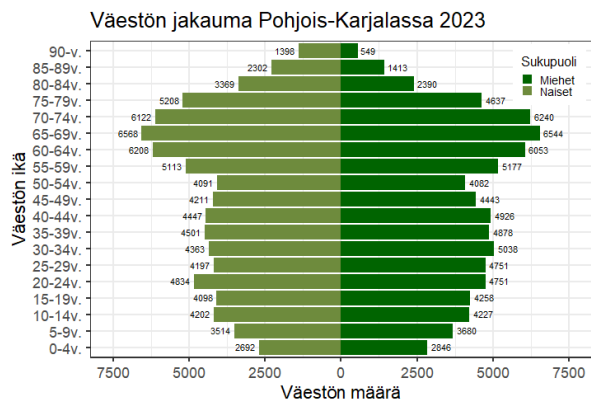
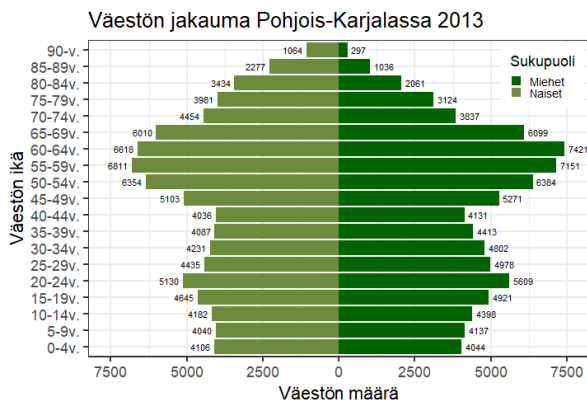
mieten kohdalla. Suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 30–34 v., 35–39 v., 40–44 v. ja 45–49 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 45; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on vähentynyt hieman kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjän aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästäjän aloittaneista naisista oli yli 24-vuotiaita. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 46; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin vähentynyt. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on samalla ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin nuoria naisia, 25–34-vuotiaita, on hieman vähemmän, joka voi kuvata poismuuttoa aikuistumisen jälkeen. Tämä ei kuitenkaan näy enää yhtä vahvasti vuonna 2023.

Kuva 44. Metsästäjäjakauma Pohjois-Karjalassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut hieman.

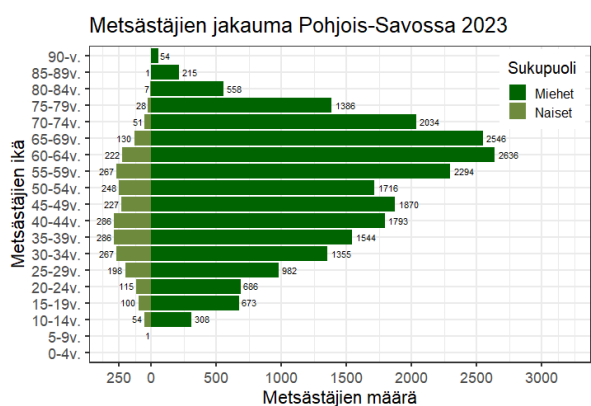
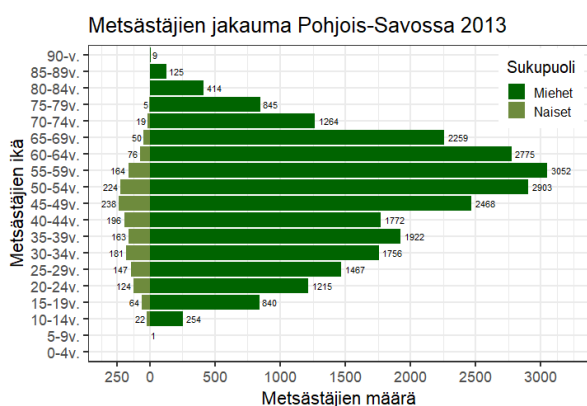
Kuva 45. Uusien metsästäjien jakauma Pohjois-Karjalassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samanlaisena ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin vähentynyt hieman, kun taas naisten osuus on kasvanut.

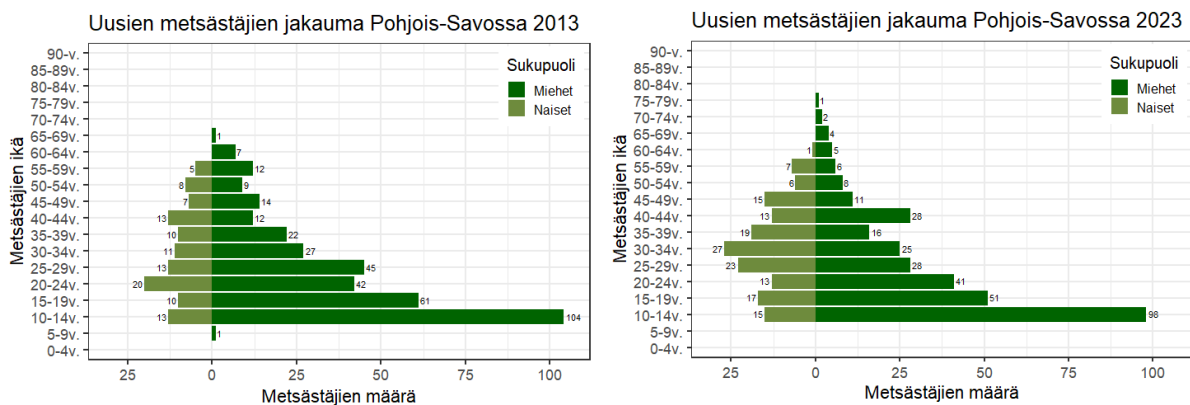
Kuva 46. Väestöjakauma Pohjois-Karjalassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt. Sekä vuonna 2013 että 2023 Pohjois-Karjalassa on ollut suurinpiirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut huomattavasti alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Pohjois-Savo

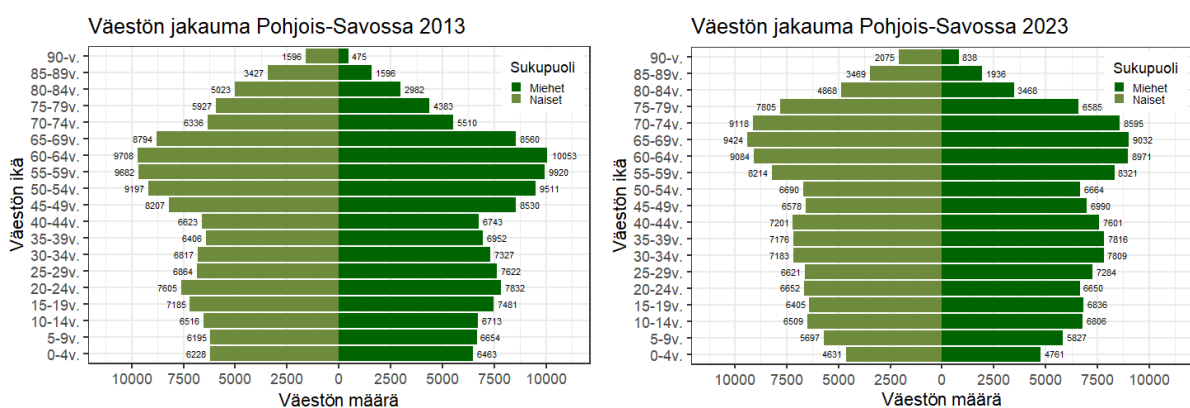
Metsästäjien jakauma on pysynyt Pohjois-Savossa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 47; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt, on naisten osuus kasvanut hieman ja miesten määrä vähentynyt selvästi. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä varsinkin miesten kohdalla. Suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 30–34 v., 35–39 v., 40–44 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 48; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Kuitenkin miesten määrä on vähentynyt hieman kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 suurin osa metsästämisestä aloittaneista miehistä oli alle 40-vuotiaita. Samana vuonna suurin osa metsästämisestä aloittaneista naisista oli yli 24-vuotiaita. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 49; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on pysynyt suurin piirtein samana ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Vuonna 2013 25–40-vuotiaita, on hieman niitä nuorempia ikäluokkia vähemmän, mikä voi kuvastaa poismuuttoa aikuistumisen jälkeen. Samaa ei kuitenkaan näy enää vuonna 2023.

Kuva 47. Metsästäjäjakauma Pohjois-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut.

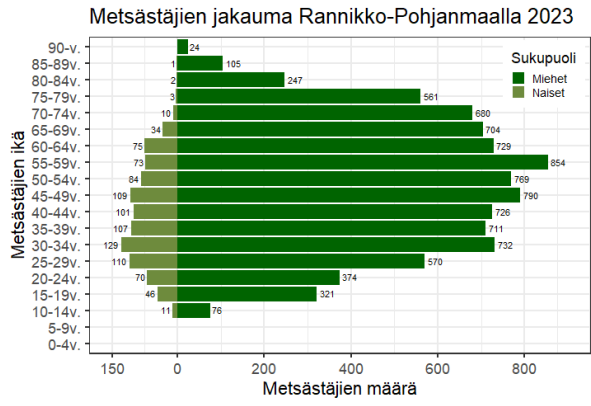
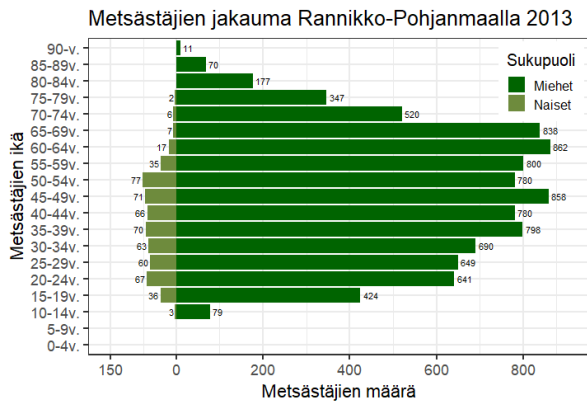
Kuva 48. Uusien metsästäjien jakauma Pohjois-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on kuitenkin vähentynyt hieman, kun taas naisten osuus on kasvanut.

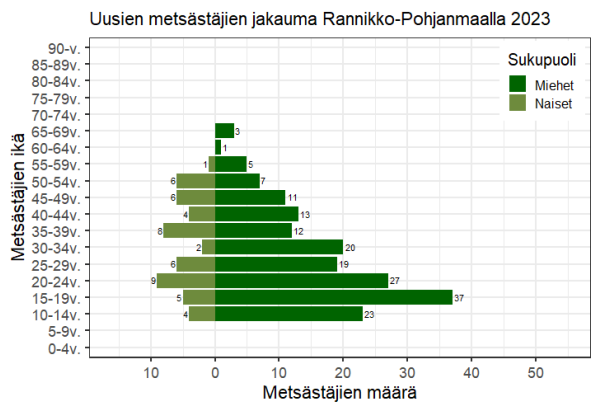
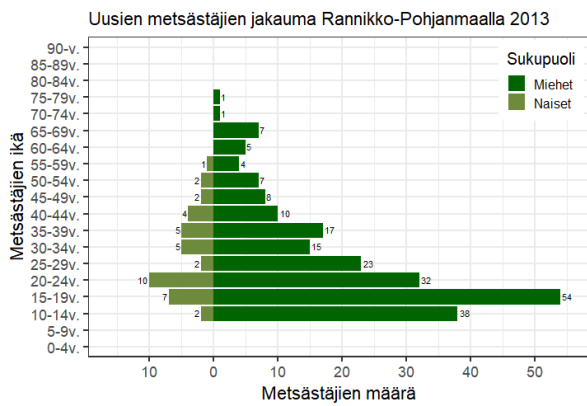
Kuva 49. Väestöjakauma Pohjois-Savossa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana. Sekä vuonna 2013 että 2023 Pohjois-Savossa on ollut suurinpiirten yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Rannikko-Pohjanmaa

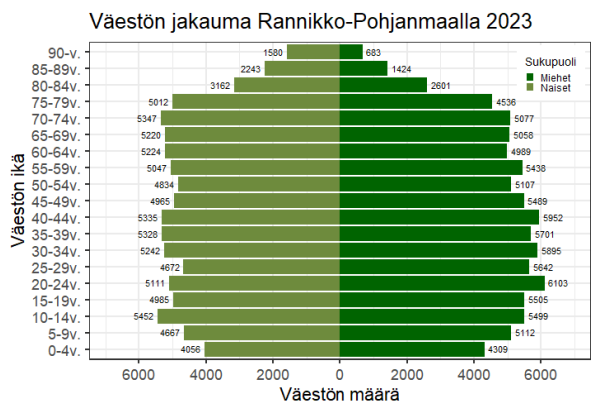
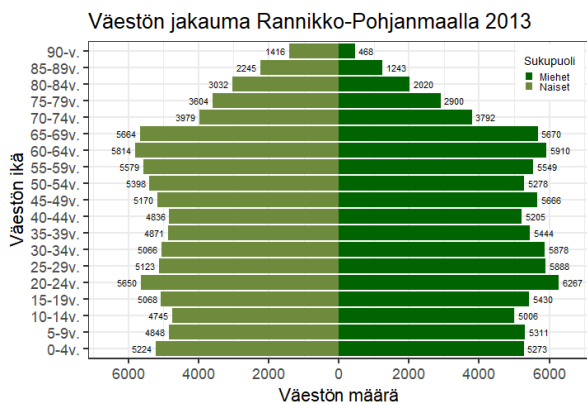
Metsästäjien jakauma on pysynyt Rannikko-Pohjanmaalla suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 50; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena, on naisten osuus kasvanut ja miesten määrä vähentynyt. Varsinkin miesmetsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä ja suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 50–54 v. ja 54–59 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 25–29 v., 30–34 v. ja 45–49 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 51; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Kuitenkin miesten määrä on vähentynyt hieman kun taas naisten osuus on kasvanut vähäisesti. Vuonna 2023 suurin osa metsästämisestä aloittaneista miehistä oli alle 35-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästämisestä suhteellisen tasaisesti ikäluokasta riippumatta. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 52; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on pysynyt suurin piirtein samana ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Kuva 50. Metsästäjäjakauma Rannikko-Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrä on pysynyt samana ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut.

Kuva 51. Uusien metsästäjien jakauma Rannikko-Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on laskenut hieman kun taas naisten osuus on kasvanut vähäisesti.

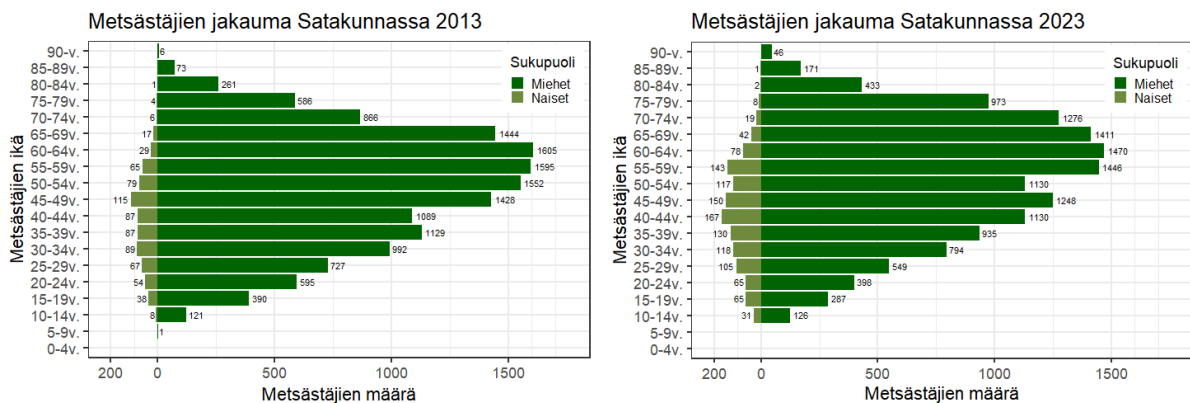

Kuva 52. Väestöjakauma Rannikko-Pohjanmaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana. Sekä vuonna 2013 että 2023 Rannikko-Pohjanmaalla on ollut suurinpiirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

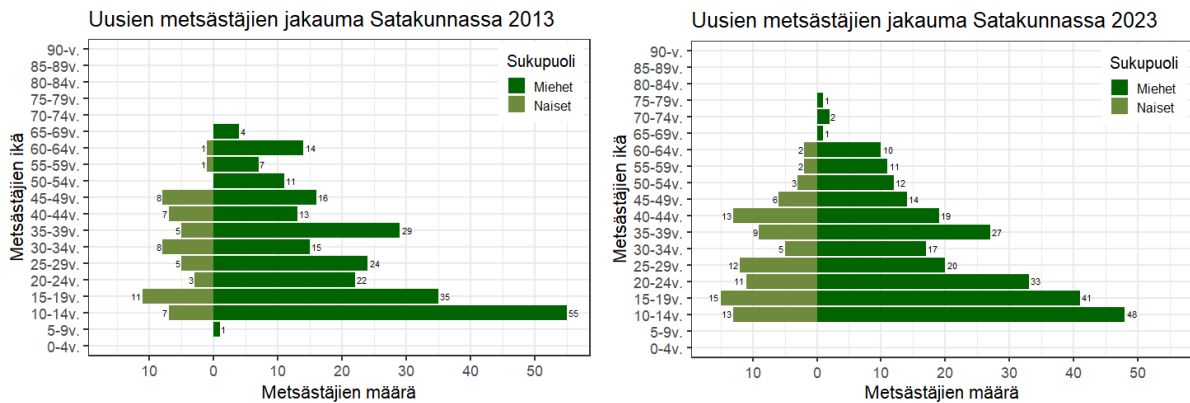
Satakunta

Metsästäjien jakauma on pysynyt Satakunnassa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 53; Taulukko 7). Vaikka metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt samanlaisena, naisten osuus on kasvanut ja miesten määrä vähentynyt hieman. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä

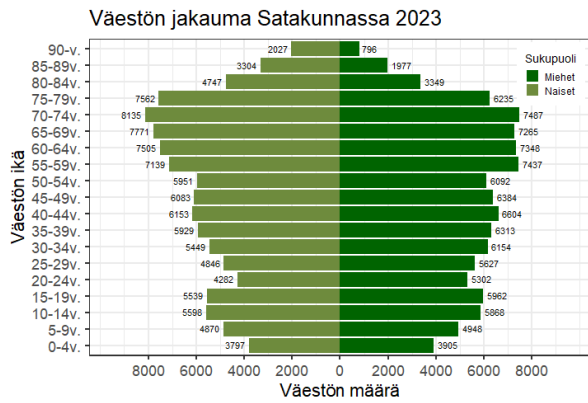
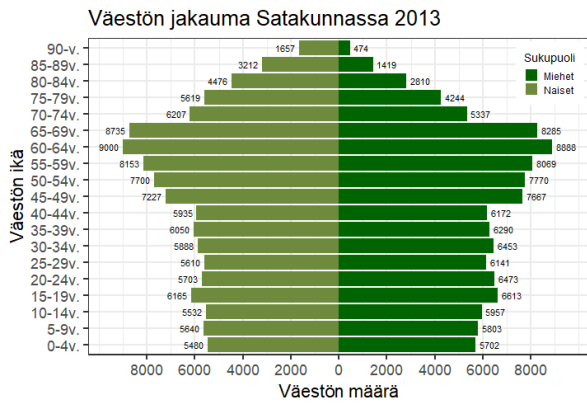
sukupuolesta riippumatta. Suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 55–59 v., 60–64 v., 65–69 v. ja 70–74 v. vuonna 2023. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 35–39 v., 40–44 v., 45–49 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut hieman ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 54; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt suhteellisen samana kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 suurin osa metsästämisestä aloittaneista miehistä oli alle 40-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästämisestä useimmiten 10–49-vuotiaina. Yhä nuorempi nainen on aloittanut metsästämisestä vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 55; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin vähentynyt hieman. Miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on ikääntynyt samalla ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on myös laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 nuoria, 20–29-vuotiaita, on vähemmän, joka voi kuvastaa poismuuttoa aikuistumisen jälkeen.

Kuva 53. Metsästäjäjakauma Satakunnassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjä määrää on pysynyt suhteellisen samana ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on vähentynyt hieman. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä, kuitenkin naisten osuus on kasvanut selvästi.

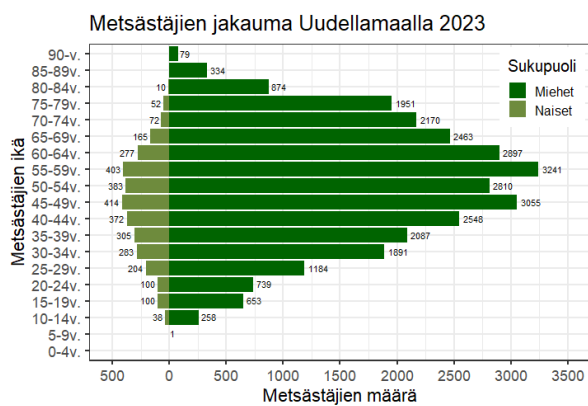
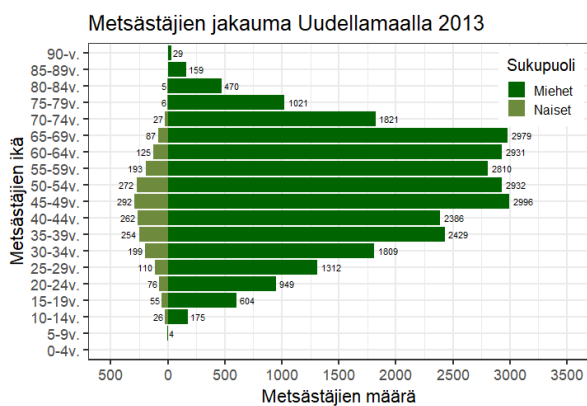
Kuva 54. Uusien metsästäjien jakauma Satakunnassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut hieman ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samanlaisena ja naisten osuus on kasvanut. Naisten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämisestä.

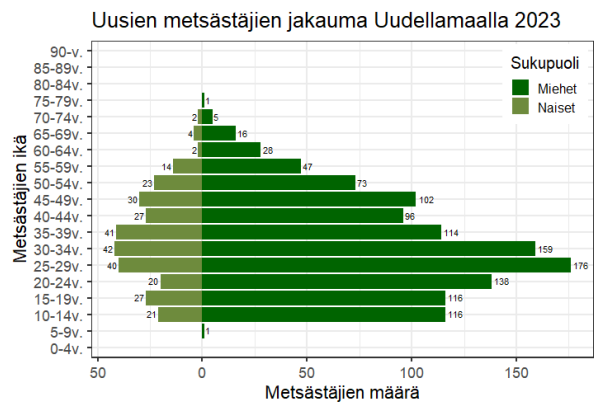
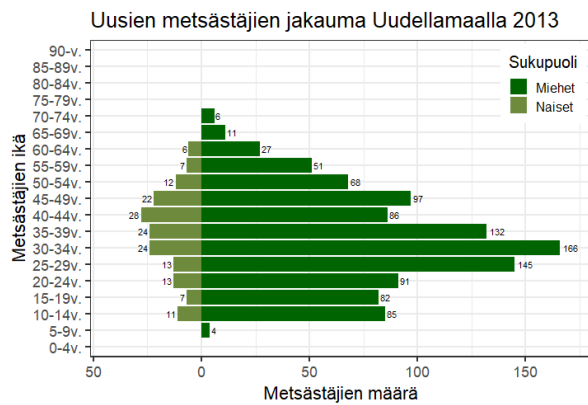
Kuva 55. Väestöjakauma Satakunnassa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on vähentynyt hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Satakunnassa on ollut suurin piirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntymisessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Uusimaa

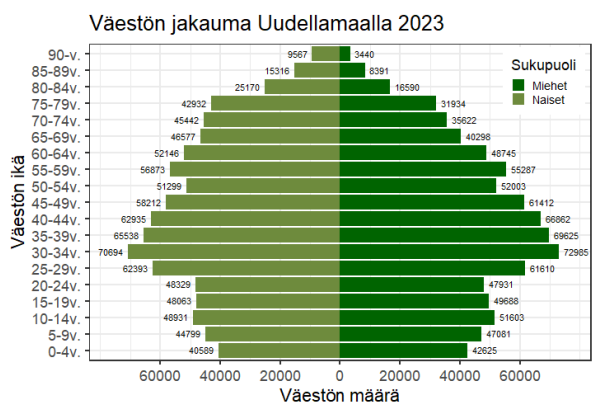
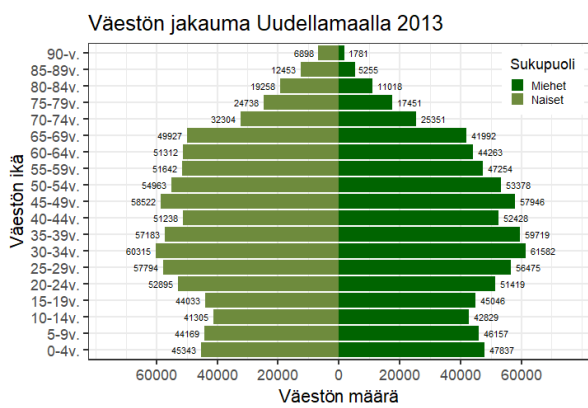
Metsästäjien jakauma on pysynyt Uudellamaalla suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 56; Taulukko 7). Metsästäjien kokonaismäärä on kuitenkin kasvanut miesten sekä naisten kohdalla ja naisten osuus on kasvanut miehiä enemmän. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä sukupuolesta riippumatta. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 50–54 v., 55–59 v. ja 60–64 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 40–44 v., 45–49 v., 50–54 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 57; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Sekä miesten että naisten määrä on kasvanut, naisten osuus on kuitenkin kasvanut miehiä enemmän. Vuonna 2023 suurin osa metsästäjän aloittaneista miehistä oli alle 40-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittivat metsästäjän useasti nuorina aikuisina, yli 24-vuotiaina. Yhä nuoremmat miehet ja naiset ovat aloittaneet metsästäjän vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 58; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kuitenkin kasvanut selvästi ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut hieman eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin 20–39-vuotiaita on enemmän, joka voi kuvastaa alueellista tulomuuttoa.

Kuva 56. Metsästäjäjakauma Uudellamaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on kasvanut ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on kasvanut. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä ja naisten osuus on kasvanut selvästi.

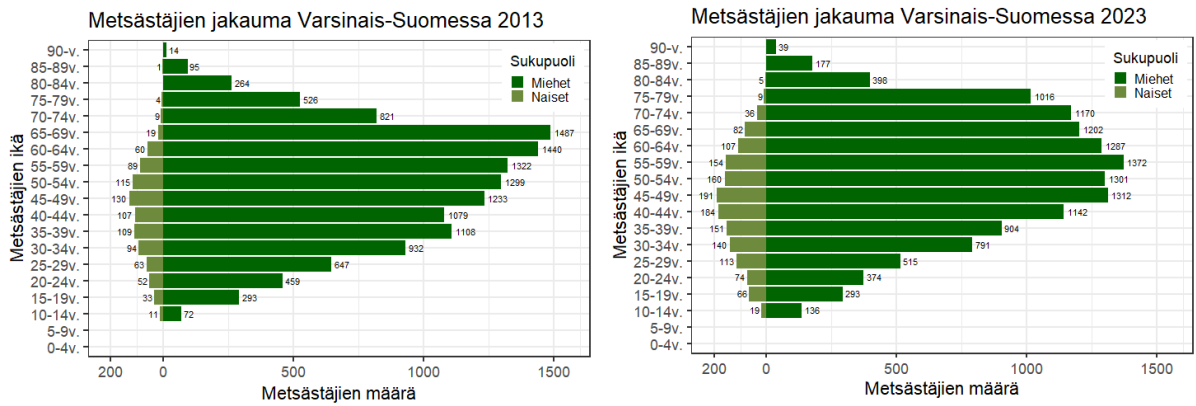
Kuva 57. Uusien metsästäjien jakauma Uudellamaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Sekä miesten että naisten määrä on kasvanut, naisten osuus on kuitenkin kasvanut miehiä enemmän. Miesten sekä naisten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämistä.

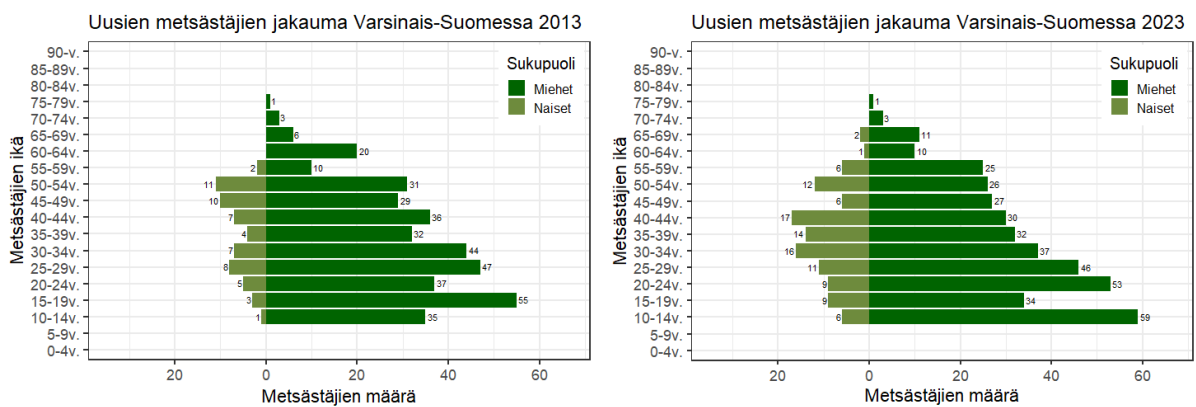
Kuva 58. Väestöjakauma Uudellamaalla vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut. Sekä vuonna 2013 että 2023 Uudellamaalla on ollut suurinpiirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokkaa 0–4 v. on pienentynyt.

Varsinais-Suomi

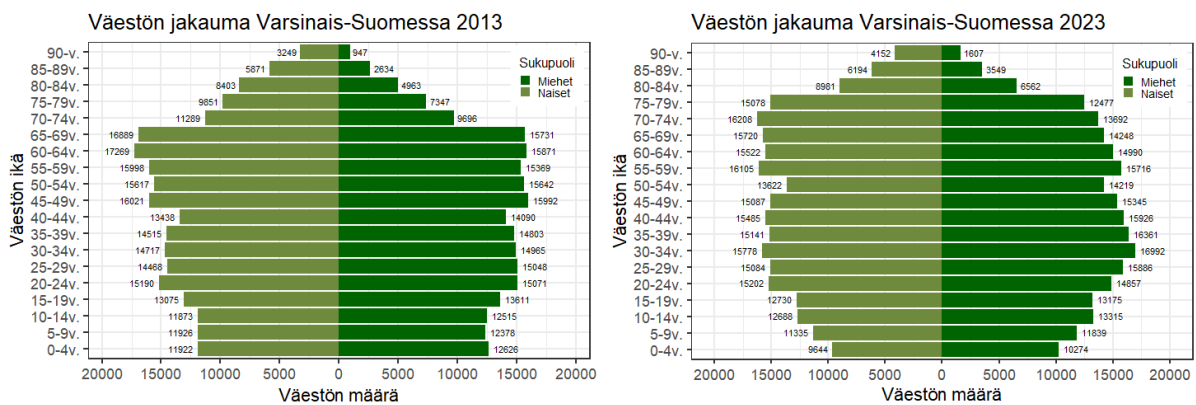
Metsästäjien jakauma on pysynyt Varsinais-Suomessa suhteellisen sama vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 59; Taulukko 7). Metsästäjien kokonaismäärä on kuitenkin kasvanut miesten sekä naisten kohdalla ja naisten osuus on kasvanut miehiä enemmän. Metsästäjien kohdalla nähdään ikääntymistä sukupuolesta riippumatta. Vuonna 2023 suurimmat miesmetsästäjien ikäluokat olivat 45–49 v., 50–54 v., 55–59 v. ja 60–64 v. Samana vuonna suurimmat naismetsästäjien ikäluokat olivat 40–44 v., 45–49 v., 50–54 v. ja 55–59 v. Uusien metsästäjien kohdalla kokonaismäärä on kasvanut hieman ja jakauma on pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 60; Taulukko 8). Suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samanlaisena kun taas naisten osuus on kasvanut. Vuonna 2023 suurin osa metsästämistä aloittaneista miehistä oli alle 40-vuotiaita. Samana vuonna naiset aloittavat metsästämistä useimmin yli 29-vuotiaina. Yhä nuorempi mies on aloittanut metsästämistä vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013. Väestön jakauma on myös pysynyt suhteellisen samanlaisena vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 61; Taulukko 9). Väestön kokonaismäärä on kasvanut hieman ja miehiä sekä naisia on suunnilleen saman verran. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja vanhemmissa ikäluokissa naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on samalla laskenut hieman eli ikäluokkaa 0–4 v. on pienentynyt. Varsinkin vuonna 2023 20–34-vuotiaita on enemmän, joka voi kuvastaa alueellista tulomuuttoa.

Kuva 59. Metsästäjäjakauma Varsinais-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 7). Kokonaismetsästäjämäärä on kasvanut ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Varsinkin miesmetsästäjät ovat ikääntyneet ja miesten määrä on kasvanut. Naismetsästäjien kohdalla nähdään myös ikääntymistä ja naisten osuus on kasvanut selvästi.

Kuva 60. Uusien metsästäjien jakauma Varsinais-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 8). Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut hieman ja suurempi osa uusista metsästäjistä on miehiä. Miesten määrä on pysynyt samanlaisena ja naisten osuus on kasvanut. Miesten kohdalla yhä useampi nuori on aloittanut metsästämistä.

Kuva 61. Väestöjakauma Varsinais-Suomessa vuosina 2013 ja 2023 (Taulukko 9). Kokonaismäärä on kasvanut hieman. Sekä vuonna 2013 että 2023 Varsinais-Suomessa on ollut suurinpiirtein yhtä paljon miehiä sekä naisia. Väestö on kuitenkin ikääntynyt ja väestön ikääntyessä naisia on hieman miehiä enemmän. Syntyvyys on ollut hieman alhaisempaa vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 eli ikäluokka 0–4 v. on pienentynyt.

Yhteenveto

Visuaalisen tulkinnan lisäksi laskimme riistakeskusalueiden ikäjakaumille tunnuslukuja tarkastelun helpottamiseksi. Määrällä tarkoitetaan aluekohtaista metsästäjien määrää, uusien metsästäjien määrää tai väestön määrää sukupuolen mukaan. Vuoden 2013 metsästäjämäärästä Uudellamaalla

puuttui 506 metsästäjän ikä, joten kyseinen määrä on vähennetty vuoden 2013 metsästäjien kokonaismäärästä. Tunnuslukujen laskemista varten jokaiselle ikäryhmälle laskettiin keskiarvot, olettaen että viimeinen ryhmä on 90–100 vuotta. Tämä oletus ja ryhmien keskiarvon laskeminen voivat vaikuttaa laskettujen tunnuslukujen tarkkuuteen verrattuna todellisiin arvoihin. Kaikki tunnusluvut ovat kuitenkin laskettu samalla tavalla, joten ne ovat vertailukelpoisia keskenään. Iän painotettu keskiarvo kuvaa metsästäjien, uusien metsästäjien tai väestön keski-ikää alueittain sukupuolen mukaan. Painotettu keskihajonta taas kuvaa kuinka paljon metsästäjien, uusien metsästäjien tai väestön ikä poikkeaa alueen painotetusta keskiarvosta sukupuolen mukaan. Osuus tarkoittaa metsästäjien, uusien metsästäjien tai väestön osuutta alueen koko metsästäjäluvusta, uusien metsästäjien määrästä tai väestön määrästä sukupuolen mukaan.

Painotettu keski-ikä laskettiin määrittämällä kunkin ikäryhmän keski-ikä, ottaen huomioon kunkin ikäryhmän metsästäjien, uusien metsästäjien tai väestön määrä. Tämä laskettiin alueittain sekä miehille että naisille seuraavalla kaavalla:

$$\text{Painotettu keski-ikä} = \frac{\sum (\text{ikäryhmän keskiarvo} \times \text{väestön määrä})}{\sum \text{väestön määrä}}$$

Painotettu keskihajonta (SD) laskettiin arvioimaan ikien hajontaa painotetun keskiarvon ympärillä kullakin alueella. Tämä antaa mittarin sille, kuinka paljon ikä poikkeaa painotetusta keskiarvosta, ja suuremmat arvot osoittavat suurempaa vaihtelua. Tämä laskettiin alueittain miehille sekä naisille seuraavasti:

$$\text{Painotettu SD} = \sqrt{\frac{\sum [\text{väestön määrä} \times (\text{ikäryhmän keskiarvo} - \text{painotettu keskiarvo})^2]}{\sum \text{väestön määrä}}}$$

Metsästäjät

Ikäpyramidien sekä taulukon 7 mukaan metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt Suomessa suhteellisen samana vuosien 2013 ja 2023 välillä ja suurin osa metsästäjistä on miehiä. Miesmetsästäjien määrä on kuitenkin vähentynyt 16805 metsästäjän verran ja naismetsästäjien määrä on kasvanut 11033 metsästäjällä. Vuosien 2013 ja 2023 välillä metsästäjien kokonaismäärä on siis vähentynyt yhteensä 5772 metsästäjän verran. Kokonaismetsästäjämäärä on kasvanut selvästi ainoastaan Pohjois-Hämeessä, Uudellamaalla sekä Varsinais-Suomessa. Suurin määrällinen kasvu on tapahtunut Uudellamaalla, jossa metsästäjämäärä nousi 2608 metsästäjän verran. Kokonaismetsästäjämäärä on pysynyt suhteellisen samana Etelä-Hämeessä, Rannikko-Pohjanmaalla ja Satakunnassa. Etelä-Savossa, Kaakkois-Suomessa, Kainuussa, Keski-Suomessa, Lapissa, Oulussa, Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa ja Pohjois-Savossa kokonaismetsästäjämäärä on vähentynyt. Metsästäjämäärä on vähentynyt määrällisesti eniten Pohjois-Savossa, 1876 metsästäjän verran. Kokonaismetsästäjämäärästä huolimatta naisten määrä on kasvanut jokaisella riistakeskusalueella ja suurin määrällinen kasvu on tapahtunut Lapissa, jossa naismetsästäjiä oli 1585 metsästäjän verran enemmän vuonna 2023. Miesmetsästäjien määrä on vähentynyt Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Kaakkois-Suomessa, Kainuussa, Keski-Suomessa, Lapissa, Oulussa, Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa, Rannikko-Pohjanmaalla sekä Satakunnassa. Määrällisesti eniten miesmetsästäjien määrä väheni Pohjois-Savossa, 2691 metsästäjän verran. Pohjois-Hämeessä miesmetsästäjien määrä pysyi miltein samana. Miesmetsästäjien määrä kasvoi ainoastaan Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa

ja määrällisesti kasvu oli suurempaa Uudellamaalla, jossa miesmetsästäjien määrä kasvoi 1419 metsästäjän verran.

Miesmetsästäjät olivat keskimäärin 49,4 vuotiaita vuonna 2013 ja 52,6 vuotiaita vuonna 2023 Taulukon 7 sekä ikäpyramidien mukaan. Naismetsästäjät olivat taas keskimäärin 41,5 vuotiaita vuonna 2013 ja 43,4 vuotiaita vuonna 2023. Vuonna 2023 naismetsästäjät ovat siis keskimäärin 9,2 vuotta miesmetsästäjiä nuorempia. Sekä mies- että naismetsästäjät ovat ikääntyneet jokaisella riistakeskusalueella vuosien 2013 ja 2023 välillä. Miesmetsästäjien keski-ikä on noussut 3,2 vuotta ja naismetsästäjien taas 1,9 vuotta. Vuonna 2023 korkein miesmetsästäjien keski-ikä löytyy Etelä-Savosta, jossa keski-ikä on 55,1 vuotta ja matalin keski-ikä löytyy Oulusta, jossa se on 49,6 vuotta. Samana vuonna matalin naismetsästäjien keski-ikä löytyy Pohjanmaalta, jossa keski-ikä on 40,2 vuotta ja korkein keski-ikä löytyy Uudeltamaalta, jossa se on 46,1 vuotta.

Miesmetsästäjien osuus on laskenut 3,7 % ja naisten osuus kasvanut saman verran. Naisten määrä onkin kasvanut 11 033 metsästäjän verran joka tarkoittaa noin 57,1 % kasvua. Miesten määrä on samalla vähentynyt 16 805 metsästäjän verran joka kuvaa 5,8 % laskua. Jos tarkastellaan miesten ja naisten osuutta riistakeskusalueiden kokonaismetsästäjämäärästä, miesten osuus on laskenut sekä naisten kasvanut jokaisella riistakeskusalueella vuosien 2013 ja 2023 välillä. Naisten osuuden kasvu on ollut suurinta Lapissa (5 %) ja pienintä Uudellamaalla (3,1 %).

Taulukko 7. Vuosien 2013 ja 2023 metsästäjien ikäpyramidien perusteella lasketut tunnusluvut mies- sekä naismetsästäjille. Määrällä kuvataan metsästäjien määrää tietyllä alueella sukupuolen mukaan. Iän keskiarvo on laskettu ikäryhmien keskiarvon perusteella ja kuvaa alueellisesti mies- sekä naismetsästäjien painotettua keski-ikää. Iän painotettu keskihajonta kuvaa ikien hajontaa painotetun keskiarvon ympärillä kullakin alueella sukupuolen mukaan. Osuus kuvaa mies- ja naismetsästäjien osuutta alueen kokonaismetsästäjämäärästä.

	Metsästäjät															
	Miehet								Naiset							
	Määrä		Iän keskiarvo		Iän keskihajonta		Osuus metsästäjistä		Määrä		Iän keskiarvo		Iän keskihajonta		Osuus metsästäjistä	
	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023
Koko Suomi	288573	271768	49,4	52,6	16,8	17,6	93,7	90,0	19311	30344	41,5	43,4	13,7	15,1	6,3	10,0
Etelä-Häme	10602	10275	51,9	54,4	16,5	17,3	93,3	89,5	759	1202	43,6	46,0	13,5	17,3	6,7	10,5
Etelä-Savo	15614	14337	51,4	55,1	16,5	17,5	93,8	90,4	1028	1523	43,6	45,8	13,9	17,5	6,2	9,6
Kaakkois-Suomi	15210	14042	51,6	54,8	16,6	17,4	93,7	89,9	1022	1586	42,4	44,0	13,6	17,4	6,3	10,1
Kainuu	15369	13735	48,3	52,6	16,6	17,4	93,8	89,5	1024	1610	39,0	41,5	13,6	17,4	6,2	10,5
Keski-Suomi	17461	15890	50,0	53,4	17,0	17,6	94,3	90,4	1065	1679	41,7	44,0	13,6	17,6	5,7	9,6
Lappi	31559	28927	48,4	52,5	16,7	17,5	90,1	85,1	3487	5072	41,5	43,7	14,0	17,5	9,9	14,9
Oulu	40606	38326	46,4	49,6	17,0	18,2	94,9	91,2	2174	3710	39,5	40,7	13,4	18,2	5,1	8,8
Pohjanmaa	22547	20680	48,1	51,9	16,8	17,5	95,7	92,2	1017	1747	38,0	40,2	13,6	17,5	4,3	7,8
Pohjois-Häme	11263	11280	51,6	53,8	16,5	17,4	94,2	90,6	695	1177	42,5	44,7	13,5	17,4	5,8	9,4
Pohjois-Karjala	18310	16166	49,6	53,4	16,4	17,4	94,1	90,6	1156	1675	41,7	43,5	13,5	17,4	5,9	9,4
Pohjois-Savo	25341	22650	49,4	52,9	16,7	17,7	93,8	90,1	1673	2488	41,9	43,9	13,7	17,7	6,2	9,9
Rannikko-Pohjanmaa	9324	8973	47,8	50,4	18,0	18,3	94,1	90,3	580	965	38,9	41,0	13,4	18,3	5,9	9,7
Satakunta	14460	13823	50,5	53,9	16,6	17,4	95,1	91,8	746	1241	40,8	42,3	13,6	17,4	4,9	8,2
Uusimaa	27816	29235	50,9	52,7	16,2	17,1	93,3	90,2	1989	3178	44,2	46,1	13,3	17,1	6,7	9,8
Varsinais-Suomi	13091	13429	51,2	53,4	16,6	17,4	93,6	90,0	896	1491	42,7	44,1	13,5	17,4	6,4	10,0

Uudet metsästäjät

Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut hieman Suomessa vuosien 2013 ja 2023 välillä ja suurin osa uusista metsästäjistä on miehiä taulukon 8 sekä ikäpyramidien mukaan. Uusien miesmetsästäjien määrä on pysynyt vuosien välillä samana (3 metsästäjää vähemmän) kun taas uusien naismetsästäjien määrä on kasvanut 777 metsästäjällä. Uusien metsästäjien kokonaismäärä on siis kasvanut yhteensä 774 metsästäjällä. Uusien metsästäjien kokonaismäärä on kasvanut Lapissa, Oulussa, Satakunnassa, Uudellamaalla sekä Varsinais-Suomessa. Määrällisesti uusien metsästäjien määrä on kasvanut eniten Oulussa, jossa määrä nousi 327 metsästäjän verran. Uusien metsästäjien kokonaismäärä on pysynyt suhteellisen samana Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Kaakkois-Suomessa, Pohjois-Hämeessä, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa ja Rannikko-Pohjanmaalla. Ainoastaan Kainuussa sekä Keski-Suomessa uusien metsästäjien kokonaismäärä on vähentynyt hieman. Uusien naismetsästäjien määrä on kasvanut jokaisella riistakeskusalueella paitsi Keski-Suomessa. Suurin määrällinen kasvu on tapahtunut Uudellamaalla, jossa uusia naismetsästäjiä oli 126 metsästäjän verran enemmän vuonna 2023. Uusien miesmetsästäjien määrä on vähentynyt Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Kainuussa, Keski-Suomessa, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa sekä Rannikko-Pohjanmaalla. Määrällisesti eniten uusien miesmetsästäjien määrä on vähentynyt Kainuussa, 77 metsästäjän verran. Kaakkois-Suomessa, Lapissa, Pohjanmaalla, Pohjois-Hämeessä, Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa uusien miesmetsästäjien määrä on pysynyt suhteellisen samana. Uusien miesmetsästäjien määrä kasvoi ainoastaan Oulussa ja Uudellamaalla. Määrällisesti kasvu oli suurempaa Oulussa, 176 metsästäjän verran.

Uudet miesmetsästäjät olivat keskimäärin 29,9 vuotiaita vuonna 2013 ja 27,8 vuotiaita vuonna 2023 Taulukon 8 sekä ikäpyramidien mukaan. Uudet naismetsästäjät olivat taas keskimäärin 32,6 vuotiaita vuonna 2013 ja 32,4 vuotiaita vuonna 2023. Uusien miesmetsästäjien keski-ikä on laskenut 2,1 vuotta ja uusien naismetsästäjien taas 0,2 vuotta. Vuonna 2023 uudet naismetsästäjät ovat siis keskimäärin 4,6 vuotta uusia miesmetsästäjiä vanhempia. Uusilla miesmetsästäjillä on ollut korkeampi keski-ikä vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 ainoastaan Pohjois-Savossa, Rannikko-Pohjanmaalla ja Satakunnassa. Muilla riistakeskusalueilla uusien miesmetsästäjien keski-ikä on ollut matalampi vuonna 2023. Vuonna 2023 uusien miesmetsästäjien alin keski-ikä löytyi Satakunnasta, jossa keski-ikä on 29,6 vuotta ja korkein keski-ikä löytyi Etelä-Hämeestä jossa se on 38,7 vuotta. Naisilla on ollut korkeampi keski-ikä vuonna 2023 verrattuna vuoteen 2013 Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Kainuussa, Oulussa, Pohjois-Hämeessä, Pohjois-Savossa sekä Rannikko-Pohjanmaalla. Keski-ikä on pysynyt samana Kaakkois-Suomessa. Keski-Suomessa, Lapissa, Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa, Satakunnassa, Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa uusien naismetsästäjien keski-ikä on ollut matalampi vuonna 2023. Matalin uusien naismetsästäjien keski-ikä löytyy Satakunnasta, jossa keski-ikä on 29,6 vuotta ja korkein keski-ikä löytyy Etelä-Hämeestä, jossa se on 38,7 vuotta.

Uusien miesmetsästäjien osuus on laskenut 8,1 % ja naisten osuus kasvanut saman verran. Naisten määrä onkin kasvanut 777 metsästäjän verran joka tarkoittaa noin 56,9 % kasvua. Miesten määrä on samalla vähentynyt 3 metsästäjän verran joka kuvaa 0,05 % laskua. Kuten metsästäjien kohdalla, myös uusien metsästäjien kohdalla miesten osuus on laskenut sekä naisten kasvanut jokaisella riistakeskusalueella vuosien 2013 ja 2023 välillä. Naisten osuuden kasvu on ollut suurinta Kainuussa (12,2 %) ja pienintä Keski-Suomessa (0,5 %).

Taulukko 8. Vuosien 2013 ja 2023 uusien metsästäjien ikäpyramidien perusteella lasketut tunnusluvut uusille mies- sekä naismetsästäjille. Määrällä kuvataan uusien metsästäjien määrää tietyllä alueella sukupuolen mukaan. Iän keskiarvo on laskettu ikäryhmien keskiarvon perusteella ja kuvaa alueellisesti uusien mies- sekä naismetsästäjien painotettua keski-ikää.

län painotettu keskihajonta kuvaa ikien hajontaa painotetun keskiarvon ympärillä kullakin alueella sukupuolen mukaan. Osuus kuvaa uusien mies- ja naismetsästäjien osuutta alueen uusien metsästäjien kokonaismäärästä.

	Uudet metsästäjät															
	Miehet								Naiset							
	Määrä		län keskiarvo		län keskihajonta		Osuus uusista metsästäjistä		Määrä		län keskiarvo		län keskihajonta		Osuus uusista metsästäjistä	
	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023
Koko Suomi	5621	5618	29,9	27,8	15,4	14,9	80,5	72,4	1365	2142	32,6	32,4	13,0	13,6	19,5	27,6
Etelä-Häme	285	228	36,8	31,5	15,7	15,8	84,1	72,4	54	87	33,9	38,7	11,2	14,1	15,9	27,6
Etelä-Savo	280	212	30,3	26,3	16,2	15,8	85,9	70,7	46	88	31,0	33,4	13,9	15,1	14,1	29,3
Kaakkois-Suomi	253	243	29,8	28,5	14,5	15,1	81,1	70,0	59	104	32,9	32,9	13,3	13,8	18,9	30,0
Kainuu	219	142	28,3	23,6	16,5	13,5	74,5	62,3	75	86	30,5	31,8	13,2	13,9	25,5	37,7
Keski-Suomi	271	236	31,4	25,5	15,8	13,9	74,9	74,4	91	81	35,2	30,3	12,4	12,4	25,1	25,6
Lappi	426	446	25,5	24,2	14,9	14,7	66,4	58,1	216	321	31,9	31,7	13,2	13,8	33,6	41,9
Oulu	676	852	24,5	21,9	14,2	12,1	80,8	73,2	161	312	30,2	30,4	11,6	12,3	19,2	26,8
Pohjanmaa	345	348	27,8	25,0	15,2	14,6	80,0	68,2	86	162	31,1	29,7	12,6	14,1	20,0	31,8
Pohjois-Häme	298	308	33,9	31,9	15,0	14,8	83,0	77,6	61	89	31,8	34,5	14,2	13,8	17,0	22,4
Pohjois-Karjala	306	263	26,8	23,6	14,8	13,5	78,3	70,1	85	112	33,5	31,8	12,3	13,6	21,7	29,9
Pohjois-Savo	357	324	25,0	25,8	13,7	14,7	76,4	67,5	110	156	31,0	31,8	13,2	12,5	23,6	32,5
Rannikko-Pohjanmaa	222	178	27,6	28,5	15,3	13,6	84,7	77,7	40	51	29,6	32,8	11,8	13,1	15,3	22,3
Satakunta	246	256	29,9	30,1	16,1	15,8	81,5	73,8	56	91	30,4	29,6	13,2	13,5	18,5	26,2
Uusimaa	1051	1188	34,3	32,8	13,9	14,2	86,3	80,2	167	293	36,8	34,7	12,6	13,5	13,7	19,8
Varsinais-Suomi	386	394	33,7	33,0	15,4	16,1	86,9	78,3	58	109	38,1	35,9	12,0	13,3	13,1	21,7

Väestö

Väestön kokonaismäärä on kasvanut Suomessa vuosien 2013 ja 2023 välillä ja miehiä sekä naisia on ollut suurinpiirtein yhtä paljon taulukon 9 sekä ikäpyramidien mukaan. Naisten määrä on kasvanut 57992 naisella ja miesten määrä 92714 miehen verran. Väestö on kokonaisuudessaan kasvanut 150 706 henkilöllä. Väestö on kasvanut Oulussa, Pohjois-Hämeessä, Rannikko-Pohjanmaalla, Uudellamaalla sekä Varsinais-Suomessa. Määrällisesti kasvu on ollut suurinta uudellamaalla, jossa määrä nousi 174 064 henkilön verran. Väestö on pysynyt samana ainoastaan Keski-Suomessa. Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Kaakkois-Suomessa, Kainuussa, Lapissa, Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa sekä Satakunnassa väestö on vähentynyt. Väestö on vähentynyt eniten Kaakkois-Suomessa, 22 296 henkilön verran. Riistakeskusalueilla, joilla väestö on kasvanut, on sekä miesten, että naisten määrä kasvanut. Sama pätee riistakeskusalueisiin, joilla väestö on vähentynyt. Ainoana poikkeuksena on Keski-Suomi jossa miesten määrä on kasvanut (1052 miestä enemmän) ja naisten määrä laskenut (692 naista vähemmän).

Miehet olivat keskimäärin 40 vuotiaita vuonna 2013 ja 42,1 vuotiaita vuonna 2023 Taulukon 9 sekä ikäpyramidien mukaan. Naiset olivat taas keskimäärin 42,8 vuotiaita vuonna 2013 ja 44,6 vuotiaita vuonna 2023. Miesten keski-ikä on noussut 2,1 vuotta ja naisten taas 1,8 vuotta. Vuonna 2023 naiset ovat siis keskimäärin 2,5 vuotta miehiä vanhempia. Sekä miesten että naisten keski-ikä on noussut jokaisella riistakeskusalueella vuosien 2013 ja 2023 välillä. Vuonna 2023 miesten alin keski-ikä löytyi Uudeltamaalta, jossa keski-ikä on 39,6 vuotta ja korkein keski-ikä löytyi Kainuusta jossa se on 46

vuotta. Matalin naisten keski-ikä löytyy Oulusta, jossa keski-ikä on 42,1 vuotta ja korkein keski-ikä löytyy Etelä-Savosta, jossa se on 50,7 vuotta.

Naisten osuus on laskenut 0,3 % ja miesten osuus kasvanut saman verran. Naisten määrä on kuitenkin kasvanut 57 992 naisen verran joka tarkoittaa noin 2,1 % kasvua. Miesten määrä on myöskin kasvanut, 92 714 miehen verran, joka kuvaa 3,5 % kasvua. Naisten osuus on laskenut kaikilla muilla riistakeskusalueilla paitsi Lapissa ja samalla miesten osuus on kasvanut muualla paitsi Lapissa. Naisten osuuden lasku on ollut suurinta Kainuussa (- 0,7 %).

Taulukko 9. Vuosien 2013 ja 2023 väestön ikäpyramidien perusteella lasketut tunnusluvut mies- sekä naisväestölle. Määrällä kuvataan väestön määrää tietyllä alueella sukupuolen mukaan. Iän keskiarvo on laskettu ikäryhmien keskiarvon perusteella ja kuvaa alueellisesti mies- sekä naisväestön painotettua keski-ikää. Iän painotettu keskihajonta kuvaa ikien hajontaa painotetun keskiarvon ympärillä kullakin alueella sukupuolen mukaan. Osuus kuvaa mies- ja naisväestön n osuutta alueen kokonaisväestöstä.

	Väestö															
	Miehet								Naiset							
	Määrä		Iän keskiarvo		Iän keskihajonta		Osuus väestöstä		Määrä		Iän keskiarvo		Iän keskihajonta		Osuus väestöstä	
	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023	2013	2023
Koko Suomi	2666062	2758776	40,0	42,1	22,9	23,4	49,2	49,5	2756542	2814534	42,8	44,6	24,2	24,5	50,8	50,5
Etelä-Häme	187728	183846	41,5	44,5	23,2	23,9	48,8	49,2	197158	190180	44,6	47,6	24,5	24,8	51,2	50,8
Etelä-Savo	70467	64090	44,5	47,8	23,4	24,0	49,1	49,3	73171	65824	47,7	50,7	24,6	24,8	50,9	50,7
Kaakkois-Suomi	151062	141229	42,9	45,6	23,1	23,6	49,3	49,8	155054	142591	46,2	49,1	24,6	24,8	50,7	50,2
Kainuu	38442	35642	43,3	46,0	23,3	24,0	50,1	50,8	38340	34522	46,2	48,9	24,7	25,0	49,9	49,2
Keski-Suomi	135134	136186	40,2	42,4	23,1	23,6	49,5	49,8	137777	137085	42,8	44,9	24,6	24,8	50,5	50,2
Lappi	91536	88082	42,1	44,6	23,3	23,9	50,2	50,0	90978	88068	44,2	46,4	24,5	24,8	49,8	50,0
Oulu	204917	211160	37,4	40,0	23,1	23,6	50,4	50,5	201563	207045	39,6	42,1	24,5	24,8	49,6	49,5
Pohjanmaa	133062	129215	40,6	43,1	23,7	24,4	49,7	50,0	134446	129060	43,5	45,6	25,2	25,4	50,3	50,0
Pohjois-Häme	247048	265718	39,7	41,4	22,8	23,1	49,2	49,3	255527	273591	42,6	43,9	24,3	24,4	50,8	50,7
Pohjois-Karjala	84114	80883	42,6	45,0	23,2	23,9	49,7	49,8	84998	81438	45,1	47,2	24,6	24,9	50,3	50,2
Pohjois-Savo	125307	122790	41,8	44,1	23,2	23,8	49,4	49,5	128336	125400	44,6	46,5	24,6	24,8	50,6	50,5
Rannikko-Pohjanmaa	88198	90120	39,9	41,5	23,5	24,0	50,2	50,7	87332	87482	42,6	43,9	25,1	25,2	49,8	49,3
Satakunta	110567	105053	42,4	44,9	23,4	24,0	49,2	49,6	113989	106687	45,5	47,9	24,8	25,1	50,8	50,4
Uusimaa	769181	863732	37,9	39,6	21,8	22,3	48,5	49,1	816292	895805	40,7	42,2	23,1	23,6	51,5	50,9
Varsinais-Suomi	229299	241030	40,6	42,5	23,0	23,5	48,7	49,1	241581	249756	43,6	45,1	24,3	24,6	51,3	50,9

Tilastolliset menetelmät

Metsästäjä määrä

Raportin tilastollisiin testeihin käytettiin R-ohjelmiston versiota 4.3.1 (R Core Team 2023). Alunperin tarkoituksena oli rakentaa malli, joka selittää metsästäjä määrään vaikuttavia tekijöitä koko Suomessa, ja sen jälkeen tehdä mallit erikseen jokaiselle riistakeskusalueelle. Riistakeskusaluekohtaisissa malleissa oli kuitenkin konvergoitumisongelmia ja otoskoot olivat huomattavasti pienempiä kuin koko Suomen kattavassa mallissa. Näin ollen päätettiin käyttää monitasomallien ideaa, joka erittelee alueiden väliset vaikutukset alueen sisäisistä vaikutuksista. Tämä toteutettiin käyttämällä yleistettyä lineaarista sekamalla (General Linear Mixed Models, GLMM). Kiinteinä tekijöinä käytettiin aluekohtaisia keskiarvoja selittävistä muuttujista, mitkä kuvaavat alueiden välisiä vaikutuksia. Esimerkiksi alueilla joilla on enemmän väestöä, on odotettavasti myös enemmän metsästäjiä. Alueen sisäisten vaikutusten (vuotuiset erot) laskemiseksi vähensimme kunkin selittävän muuttujan

alueellisen keskiarvon yksittäisistä arvoista. Nämä edustavat kunkin havainnon poikkeamia alueellisesta keskiarvosta, mikä kuvaa alueiden sisäisiä vaikutuksia. Tarkoituksena oli tehdä samanlainen malli erikseen mies- sekä naismetsästäjille. Kuitenkin miesmetsästäjien määrä on huomattavasti naismetsästäjiä suurempi ja tämän seurauksena suurin osa kaadetusta saaliista on kaadettu miesten toimesta. Kaadettuja saaliita ei ole eritelty sukupuolen mukaan, joten päätettiin käyttää tilastollisesti sopivinta mallia, joka kuvaa kokonaismetsästäjämäärän muutoksia. Tässä mallissa selitettävänä muuttujana oli metsästäjien määrä, alue (RKA) oli satunnaistekijänä ja selittäviä muuttujia olivat väestön määrä sekä eri lajien saalismäärät.

Mallissa olisi voitu käyttää myös lumijälkilaskentojen lumijälki-indeksejä sekä kesälaskentojen tiheyksiä. Ne ovat kuitenkin arvioita kannoista, joten ne eivät ole täysin luotettavia. Hirvieläinsaalis on ilmoitettava Suomen Riistakeskukselle, joten hirvieläinten saalismäärät ovat todenmukaisia. Tämän takia myös muiden lajien kohdalla päätettiin käyttää saalismääriä. Kaikkien lajien saalismääriä ei kuitenkaan ole pakko ilmoittaa, joten joidenkin lajien saalismäärät perustuvat vapaaehtoisesti ilmoitettuihin määriin. Saalismäärät olivat tiedossa seuraavilta lajeilta tai lajiryhmiltä: hirvi, valkohäntäpeura, metsäkauris, kuusipeura, villisika, metsäjänis, rusakko, kettu, supikoira, pyy, riekko, teeri, metso, sepelkyyhky, vesilinnut, metsäkanalinnut ja jänikset. Malleihin otettiin kuitenkin mukaan vain seuraavien lajien/lajiryhmien saalismäärät: hirvi, valkohäntäpeura, jänikset, vesilinnut, metsäkanalinnut ja sepelkyyhky. Seuraavaksi kerromme, miksi osa saalislajeista jätettiin pois malleista.

Metsäkauris ja kuusipeura esiintyvät vain tietyillä riistakeskusalueilla, joten useilla alueilla saalista ei ole lainkaan. Mallin oletukset aiheuttavat ongelmia, jos selittävissä muuttujissa esiintyy paljon nollia, joten metsäkauris ja kuusipeura päätettiin jättää pois malleista. Villisian saalismääriä on kerätty vasta vuodesta 2008 eteenpäin, joten aineistoa puuttui pitkältä ajalta ja villisika jätettiin pois mallista. Supikoira on haitallinen vieraslaji, eikä sitä metsästetä esimerkiksi lihan takia, vaan poistopyynnillä pyritään minimoimaan supikoiran aiheuttamia vahinkoja (Urho ym. 2014). Supikoiraa siis metsästetään enemmänkin pakon takia. Tämän takia myös supikoira päätettiin jättää pois mallista. Riekon saalismäärissä oli useita alueita sekä vuosia joilta saalista ei ollut lainkaan. Näin ollen nolla-ongelmien takia metsäkanalinnut päätettiin sisällyttää yhtenä ryhmänä. Metsäkanalintuja myös metsästetään samalla tavoin, koiran kanssa tai ilman koira kävellen, joten ne on mielekästä sisällyttää yhtenä ryhmänä. Metsäjäniksiä ja rusakoita metsästetään useasti myös samalla tavoin ajavan koiran kanssa, joten molemmat päätettiin sisällyttää yhdessä ”jänikset” -ryhmänä. Kettua on ennen metsästetty sen arvokkaan turkin vuoksi. Nykyään turkin arvo on alhainen ja kettua metsästetäänkin pääasiassa riistanhoidollisista syistä. Tämän takia myös kettu jätettiin pois mallista.

Vaikka aineistoa oli useammalta vuodelta, malliin sisällytettiin vain vuodet 1996–2022. Muilta vuosilta puuttui systemaattisesti selittävistä tekijöistä niin paljon aineistoa, että mallin rakentaminen ei onnistunut kunnolla. Tämän lisäksi Luonnonvarakeskuksen avoimesta Tilastotietokannasta ladatusta vesilintujen saalismäärästä puuttui kolme arvoa. Arvot puuttuivat vuodelta 2018 kolmelta riistakeskusalueelta, Etelä-Hämeestä, Kaakkois-Suomesta ja Uudeltamaalta. Vesilintujen saalismääriä oli kyseisiltä alueilta muilta vuosilta, joten oletettavasti arvot puuttuivat eivätkä olleet vain nolla. Tämän takia puuttuvat arvot korvattiin laskemalla keskiarvo vesilintusaaliista jokaiselle alueelle muiden vuosien perusteella.

Väestöjakaumat ovat usein oikealle vinoutuneita, joissa vähemmistö suurista arvoista on jakauman alkupäässä ja enemmistö pienistä arvoista jakauman häntäpäässä (Jiang 2013). Metsästäjien sekä väestön jakaumat eivät olleet normaalisti jakautuneet, vaan oikealle vinoutuneita. Tämä on ongelmallista tilastotestien kannalta, joten jokaiselle metsästäjä- ja väestöarvolle tehtiin luonnollinen logaritmi -muunnos, jota käytetään usein korjaamaan oikealle vinoutuneita jakaumia (Hoaglin ym. 1983). Tähän käytettiin R-ohjelmistoon sisältyvää log funktiota.

Vinouman lisäksi mallin muuttujien skaalat olivat hyvin erilaisia Esimerkiksi vuonna 2022 Uudenmaan väestön määrä oli 1 733 033 ja metsäkanalintujen saalismäärä oli 800. Tämän seurauksena myös muuttujien varianssit olivat hyvin erilaisia, mikä haittaa tilastollisia testejä. Kaikille muuttujille (metsästäjämäärä, väestömäärä ja saalismäärät) tehtiin z-score skaalaus, jonka avulla erilaisia muuttujia voidaan vertailla keskenään. Skaalaukseen käytettiin R-ohjelmistoon sisältyvää scale funktiota. Tämä siis tarkoittaa aineiston standardisointia muuttamalla arvot z-score arvoiksi seuraavalla kaavalla:

$$x_{\text{skaalattu}} = (x_{\text{alkuperäinen}} - \bar{x}) / s$$

- $x_{\text{alkuperäinen}}$: Alkuperäinen x-arvo
- \bar{x} : Otoksen keskiarvo
- s: Otoksen keskihajonta

Uusien metsästäjien määrä

Uusien metsästäjien määriin vaikuttavia tekijöitä tutkittiin myöskin yleistetyillä lineaarisilla sekamalleilla (General Linear Mixed Models, GLMM). Malli oli samanlainen kuin metsästäjien kohdalla. Malli siis kuvaa riistakeskusalueiden sisäistä ja välistä vaihtelua. Mallissa selitettävänä muuttujana oli uusien metsästäjien määrä ja alue (RKA) oli satunnaistekijänä. Selittäviä muuttujia olivat väestön määrä sekä eri lajien saalismäärät. Mukaan otetut lajit/lajiryhmät olivat samat kuin metsästäjä mallissa, eli hirvi, valkohäntäpeura, jänikset, vesilinnut, metsäkanalinnut ja sepelkyyhky. Näin ollen voidaan myös vertailla vaikuttavatko metsästäjien ja uusien metsästäjien määriin samat vai eri tekijät. Malleissa käytettiin samaa aineistoa eli muuttujille oli tehty samat z-score ja log muunnokset. Koska aineistoa uusista metsästäjistä on vasta vuodesta 2013 eteenpäin, otettiin malliin mukaan vain vuodet 2013-2022. Tiedot vuoden 2015 uusista metsästäjistä puuttui, joten koko vuosi jätettiin pois mallista.

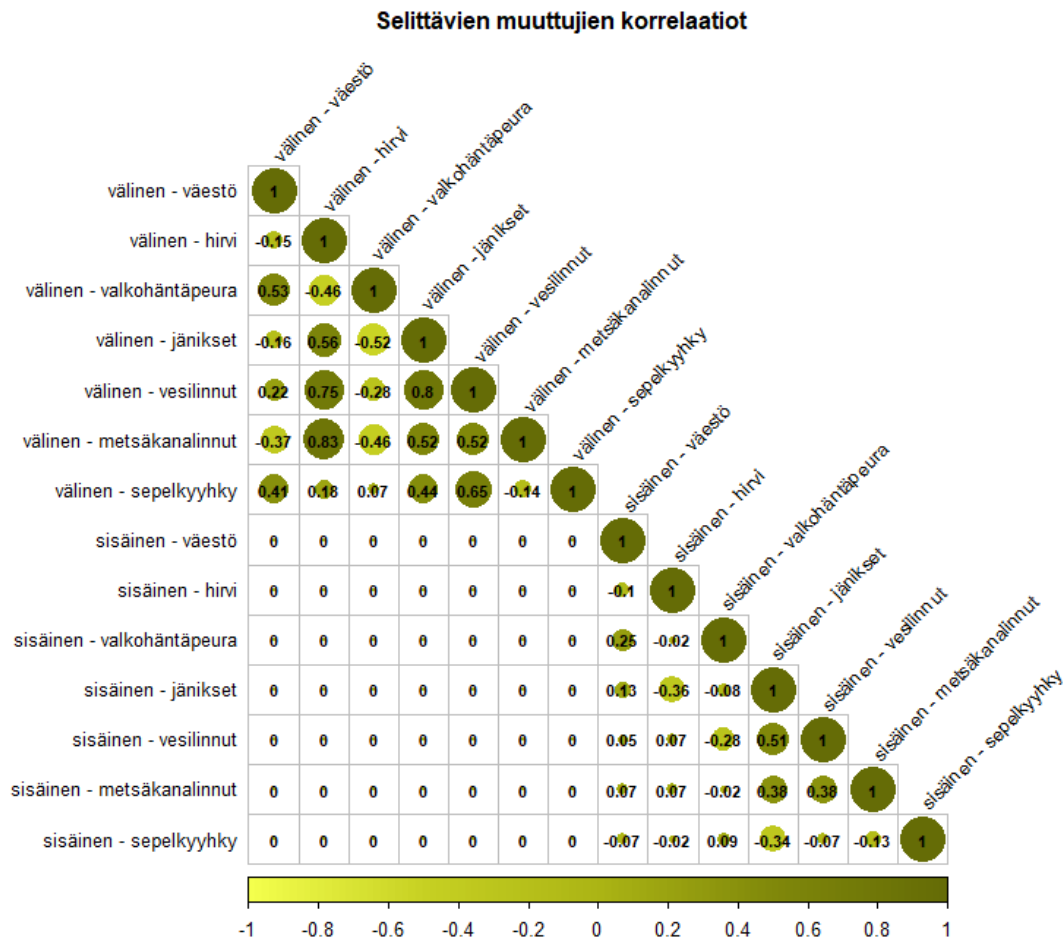
Tulokset

Metsästäjämäärä

Analyysia varten tutkittiin korreloivatko (Pearson) selittävät muuttujat keskenään. Osa muuttujista korreloivat vahvasti keskenään (korrelaatiokerroin yli 0,7) (Kuva 62). Kuvassa 62 havainnollistetaan tummanvihreällä vahvaa positiivista ja kirkkaan keltaisella vahvaa negatiivista yhteyttä muuttujien välillä. Esimerkiksi alueiden välinen metsäkanalintujen saalismäärä korreloi positiivisesti hirvisaaliin kanssa eli mitä enemmän on saatu metsäkanasaalista, sitä enemmän on myös saatu hirvisaalista. Negatiivinen korrelaatio alueiden sisällä esimerkiksi jänissaaliin ja hirvisaaliin välillä tarkoittaa sitä, että mitä enemmän on saatu jänissaalista, sitä vähemmän on saatu hirviä saaliiksi. Positiivinen korrelaatio metsäkanalintujen ja hirvien saalismäärien välillä voi johtua tekijöistä, jotka vaikuttavat molempiin lajeihin, kuten elinympäristön laatu, metsästyspyrkimykset tai ympäristöolosuhteet, jotka ovat suotuisia sekä metsäkanalinnuille että hirville. Toisaalta negatiivinen korrelaatio jänisten ja hirvien saalismäärien välillä saattaa viitata esimerkiksi resurssikilpailuun, erilaisiin elinympäristövaatimuksiin tai siihen, että metsästäjät keskittyvät yhteen lajiin toisen sijasta.

Jotkin muuttujista korreloivat vahvasti keskenään, joten niiden välistä multikollineaarisuutta päätettiin tutkia VIF-arvoilla (variance inflation factor). Jänissaalista, metsäkanalintusaalista, hirvisaalista ja vesilintusaalista kuvaavien muuttujien VIF-arvot olivat yli 6, jolloin kaikkia ei voitu jättää

samaan malliin. Kun mallista jätettiin pois vesilintusaalis sekä metsäkanalintusaalis, kaikkien muiden muuttujien VIF-arvot olivat alle 3, joten ne voitiin ottaa mukaan malleihin. Lopulta metsästäjien määrää selitettiin alueiden (RKA) sisäisellä sekä välisellä väestön määrällä, hirvisaaliilla, valkohäntäpeurasaaliilla, jänissaaliilla ja sepelkyyhkyäsaaliilla ja alue (RKA) oli satunnaistekijänä. Tähän käytettiin "glimmTMB" -paketin glimmTMB funktiota. Mallin sopivuutta tutkittiin visuaalisesti tarkastelemalla jäännösvaihtelun jakautumisen normaalisuutta sirontakuviolla sekä kvantiilikuviolla. Jäännösvaihtelut olivat tarpeeksi normaalisti jakautuneet, joten malli oli sopiva.

Kuva 62. Yleistetyt lineaarisen sekamallin selittävien muuttujien väliset korrelaatiot. Kaikki lajinimet tarkoittavat kyseisen lajin saalismäärää. Muuttujien nimissä "välinen" tarkoittaa muuttujia, jotka kuvaavat alueiden välistä vaihtelua, ja "sisäinen" niitä, jotka kuvaavat alueiden sisäistä vaihtelua. Ympyröiden koko kuvastaa muuttujien välistä yhteyttä. Pieni ympyrä tarkoittaa heikkoa yhteyttä ja iso vahvaa yhteyttä. Ympyröiden väri kuvaa korrelaation suuntaa. Tummanvihreä väri kuvaa positiivista yhteyttä ja keltainen negatiivista. Ympyröihin merkitty myös Pearsonin korrelaatiokerroin, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Jos korrelaatiokertoimet ovat yli 0,7, jotkin selittävät muuttujat jätetään pois malleista.

Mallissa on useita tilastollisesti merkitseviä muuttujia (p -arvo $< 0,05$), jotka ennustavat metsästäjämäärän vaihtelua alueiden välillä sekä sisällä (Taulukko 10). Alueiden väliset muuttujat kuvaavat yleisesti metsästäjämäärien eroja riistakeskusalueiden välillä. Näistä väestön määrä, hirvisaalis ja jänissaalis ovat tilastollisesti merkitseviä (Taulukko 10). **Mitä enemmän on väestöä, sitä enemmän on myös metsästäjiä. Mitä suurempi hirvisaalis sekä jänissaalis on, sitä enemmän on metsästäjiä.** Nämä saaliseläimet esiintyvät koko Suomessa ja näin ollen niitä metsästetään riistakeskusalueesta huolimatta. Tämä voi olla osasyynä siihen, miksi juuri nämä saaliit vaikuttavat positiivisesti metsästäjämääriin.

Alueiden sisäiset muuttujat taas kuvaavat vuotuisia eroja metsästäjämäärissä riistakeskusalueiden sisällä. Näistä väestön määrä, hirvisaalis, valkohäntäpeurasaalis, jänissaalis sekä sepelkyyhkysaalis ovat tilastollisesti merkitseviä (Taulukko 10). Vuotuiset muutokset metsästäjämäärissä selittyvät osin väestömäärillä. **Mitä enemmän on väestöä, sitä enemmän on myös metsästäjiä.** Vuotuisiin metsästäjämäärien eroihin vaikuttaa myös saalismäärät. **Mitä suurempi hirvisaalis, valkohäntäpeurasaalis ja sepelkyyhkysaalis on, sitä enemmän on metsästäjiä. Kuitenkin metsästäjämäärän kasvaessa jänissaalis vähenee.** Tämä voi johtua esimerkiksi siitä, että metsästäjien määrän kasvaessa metsästäjät keskittyvät enemmän isompiin riistaeläimiin kuten hirviin tai valkohäntäpeuroihin. Tämän seurauksena jänikset eivät ole useimpien metsästäjien ensisijainen kohde ja niiden metsästämiseen käytetään vähemmän aikaa, varsinkin jos muita riistaeläimiä on runsaasti. Metsästäjämäärän kasvaessa ryhmässä metsästäminen saattaa myös yleistyä. Tällöin metsästäjät voivat asettaa etusijalle isommat riistaeläimet, joita metsästetään usein ryhmissä.

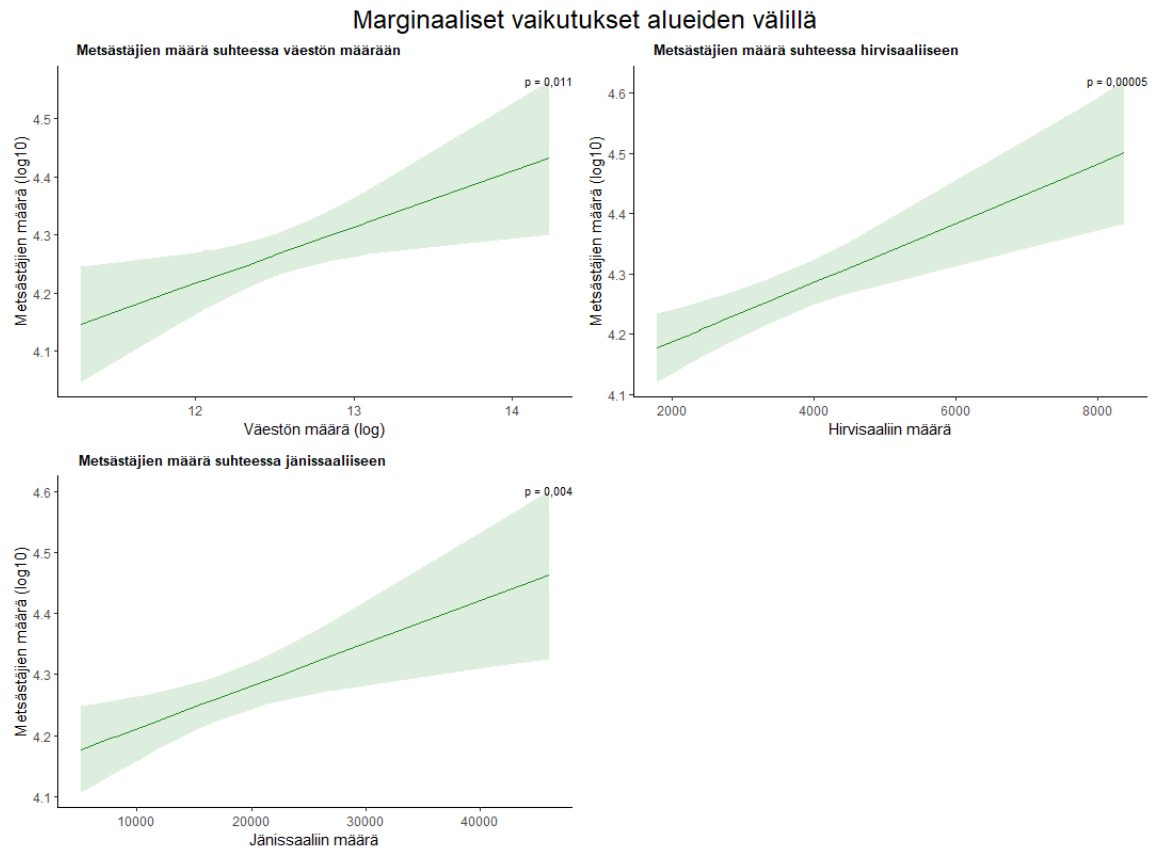
Taulukko 10. Yleistetyt lineaarisen sekamallin tulokset. Tilastollisesti merkitsevästi vaihtelua selittävät muuttujat on merkitty tähdellä (*) sekä tummennettu. Estimaatti kertoo selittävän ja selitettävän muuttujan yhteyden suunnan. Positiivinen yhteys tarkoittaa, että mitä suurempi selittävän muuttujan arvo on, sitä enemmän on metsästäjiä. Negatiivinen yhteys taas tarkoittaa, että mitä pienempi selittävän muuttujan arvo on, sitä enemmän on metsästäjiä.

Muuttuja	estimaatti	keskivirhe	z-arvo	p
(vakiotermi)	-0,035	0,106	-0,331	0,740
Alueiden välinen - Väestö	0,352	0,138	2,554	0,011*
Alueiden välinen - Hirvisaalis	0,651	0,161	4,056	<0,0001*
Alueiden välinen - Valkohäntäpeurasaalis	-0,035	0,180	-0,193	0,847
Alueiden välinen - Jänissaalis	0,634	0,219	2,899	0,004*
Alueiden välinen - Sepelkyyhkysaalis	0,029	0,195	0,148	0,882
Alueiden sisäinen - Väestö	0,585	0,049	11,985	<0,0001*
Alueiden sisäinen - Hirvisaalis	0,012	0,005	2,636	0,008*
Alueiden sisäinen - Valkohäntäpeurasaalis	0,053	0,005	10,329	<0,0001*
Alueiden sisäinen - Jänissaalis	-0,014	0,005	-2,594	0,009*
Alueiden sisäinen - Sepelkyyhkysaalis	0,012	0,005	2,531	0,011*

Vaikka mallissa on useita tilastollisesti merkitseviä muuttujia, vaikutusten vahvuudet vaihtelevat. Tämän havainnollistamiseksi alkuperäinen malli (Taulukko 10) tehtiin uudestaan käyttämällä skaalaamattomia arvoja. Näin ollen vaikutusten vahvuudet voidaan visualisoida skaalamattomilla arvoilla ja kuvien tulkinta helpottuu. Mallissa selitettävänä muuttujana oli siis metsästäjien määrä ja alue (RKA) oli satunnaistekijänä. Riistakeskusalueiden sisäistä ja välistä vaihtelua kuvaavat selittävät muuttujat olivat väestön määrä sekä eri lajien saalismäärät. Malli ei kuitenkaan konvergoitunut, koska selittävien muuttujien varianssit olivat niin erilaisia, joten väestömuuttujalle tehtiin luonnollinen logaritmi -muunnos ja metsästäjien määrä -muuttujaan 10-kantainen logaritmi -muunnos. Tämän lisäksi alueiden sisäistä jänissaaliista kuvaava muuttuja jätettiin pois, jotta malli saatiin konvergoitumaan.

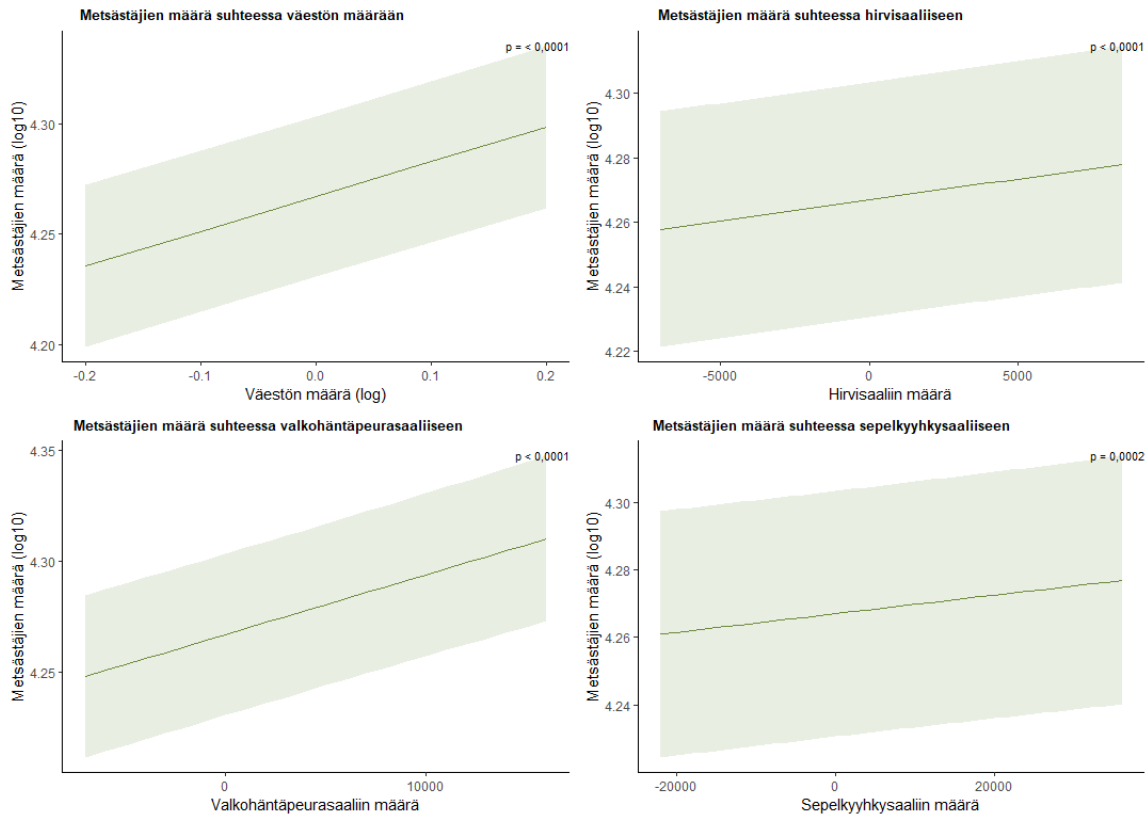
Mallista visualisoitiin taulukon 10 mukaisesti tilastollisesti merkitsevien muuttujien keskiarvojen marginaalivaikutukset (alueiden väliset erot) sekä alueen sisäiset vaikutukset (alueiden vuotuiset erot) (Kuva 63; Kuva 64). Tähän käytettiin "sjPlot" -paketin plot_model funktiota. Kuvat havainnollistavat, että vahvimmat vaikutukset ovat todella alueiden välillä. Virhepalkit antavat tietoa estimaattien tarkkuudesta joten kapeammat virhepalkit osoittavat tarkempia estimaatteja ja tämä näkyy selvästi kun verrataan kuvan 63 ja kuvan 64 virhemarginaaleja. Näin ollen vaikka joillakin muuttujilla on tilastollisesti merkitsevä vaikutus alueiden sisällä, nämä vaikutukset eivät ole kovin voimakkaita. Koska väestömäärä on mukana mallissa, on metsästäjiä siis enemmän alueilla, joilla saalis per henkilö on korkeampi, mutta vuotuiset erot saaliissa per henkilö eivät näytä vahvaa vaikutusta, vaikka ovatkin tilastollisesti merkitseviä. Tämä johtuu oletettavasti siitä, että metsästäjien määrät eivät vaihtele riistakeskusalueiden sisällä vuosien välillä yhtä paljon kuin eri riistakeskusalueiden välillä. Esimerkiksi

jos verrataan metsästäjien määrä Lapissa (Kuva 32) ja Pohjois-Hämeessä (Kuva 41), ovat erot metsästäjien määrissä huomattavia. Jos taas verrataan metsästäjien määrä vuosien välillä, esimerkiksi Pohjois-Hämeessä vuonna 2013 ja 2023 (Kuva 41), muutokset eivät ole yhtä dramaattisia. Sama koskee myös saalismääriä.

Kuva 63. Metsästäjien määrään riistakeskusalueiden välillä vaikuttaa tilastollisesti merkitsevästi väestön määrä, hirvisaaliin määrä sekä jänissaaliin määrä (Taulukko 10). Mitä enemmän on väestöä, hirvisaalista tai jänissaalista sitä enemmän on metsästäjiä. Virhemarginaalit ovat suhteellisen kapeat, joten vaikutukset ovat vahvoja.

Marginaaliset vaikutukset alueiden sisällä

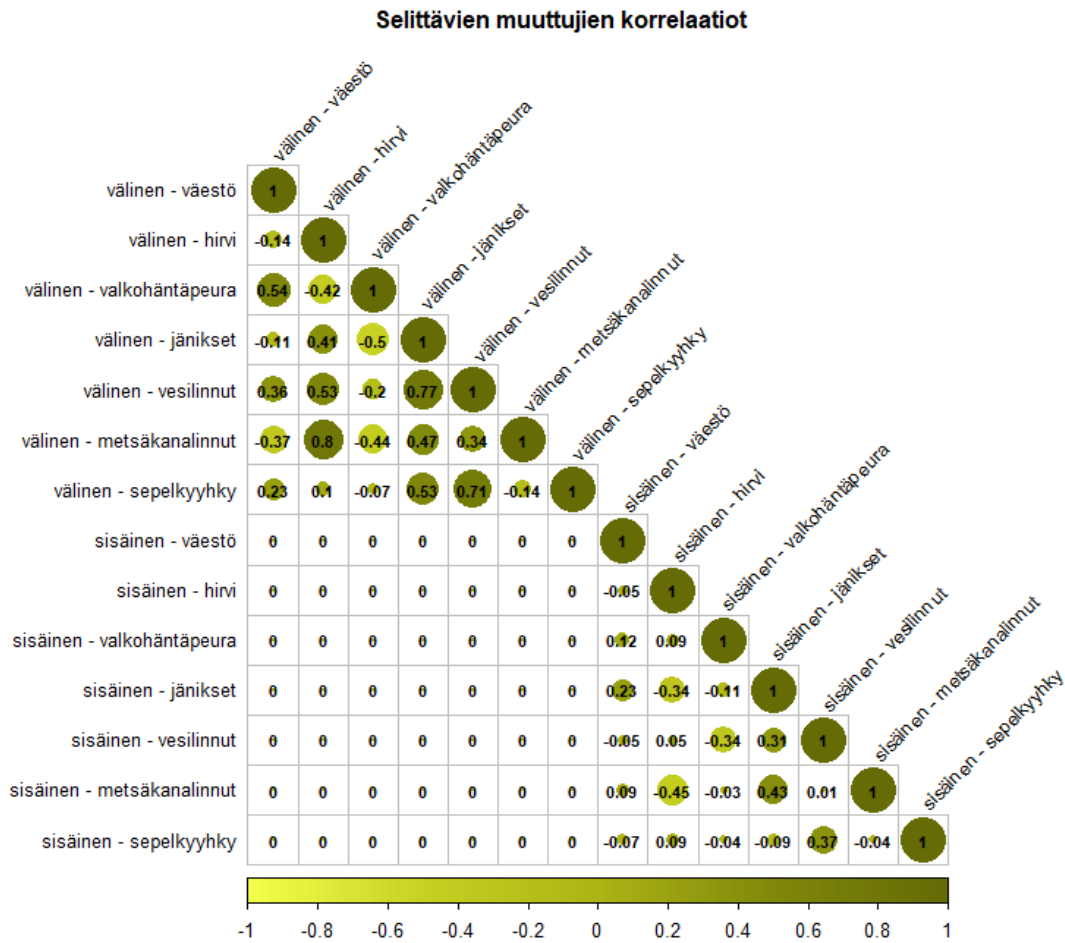
Kuva 64. Metsästäjien määrään riistakeskusalueiden sisällä (vuotuiset erot) vaikuttaa tilastollisesti merkitsevästi väestön määrä, hirvisaaliin määrä, valkohäntäpeurasaaliin määrä sekä jänissaaliin määrä (Taulukko 10). Mitä enemmän on väestöä, hirvisaalista, valkohäntäpeurasaalista tai sepelkyyhkysaalista sitä enemmän on metsästäjiä. Virhemarginaalit ovat suhteellisen leveitä, joten vaikutukset ovat kuitenkin heikkoja.

Uusien metsästäjien määrä

Analyysia varten tutkittiin korreloivatko (Pearson) selittävät muuttujat keskenään. Jotkin muuttujista korreloivat vahvasti keskenään (korrelaatiokerroin yli 0,7) (Kuva 65). Kuvassa 65 havainnollistetaan tummanvihreällä vahvaa positiivista ja kirkkaan keltaisella vahvaa negatiivista yhteyttä muuttujien välillä. Esimerkiksi alueiden välinen metsäkanalintujen saalismäärä korreloi positiivisesti hirvisaaliin kanssa eli mitä enemmän on saatu metsäkanasaalista, sitä enemmän on myös saatu hirvisaalista. Tämä voi johtua esimerkiksi lajien samankaltaisesta maankäytöstä. Negatiivinen korrelaatio alueiden sisällä esimerkiksi jänissaaliin ja hirvisaaliin välillä tarkoittaa sitä, että mitä enemmän on saatu jänissaalista, sitä vähemmän on saatu hirviä saaliiksi. Tämä saattaa viitata esimerkiksi resurssikilpailuun, erilaisiin elinympäristövaatimuksiin tai siihen, että metsästäjät keskittyvät yhteen lajiin toisen sijasta.

Osa muuttujista korreloi vahvasti keskenään, joten niiden välistä multikollineaarisuutta päätettiin tutkia VIF-arvoilla (variance inflation factor). Jänissaalista, metsäkanalintusaalista, hirvisaalista ja vesilintusaalista kuvaavien muuttujien VIF-arvot olivat yli 5, jolloin kaikkia ei voitu jättää samaan malliin. Kun mallista jätettiin pois vesilintusaalis sekä metsäkanalintusaalis, kaikkien muiden muuttujien VIF-arvot olivat alle 3, joten ne voitiin ottaa mukaan malleihin. Lopulta uusien metsästäjien määrää selitettiin alueiden (RKA) sisäisellä sekä välisellä väestön määrällä, hirvisaaliilla, valkohäntäpeurasaaliilla, jänissaaliilla ja sepelkyyhkysaaliilla ja alue (RKA) oli satunnaistekijänä. Tähän käytettiin "glmmTMB" -paketin glmmTMB funktiota. Mallin sopivuutta tutkittiin visuaalisesti

tarkastelemalla jäännösvaihtelun jakautumisen normaalisuutta sirontakuviolla sekä kvantiilikuviolla. Jäännösvaihtelut olivat tarpeeksi normaalisti jakautuneet, joten malli oli sopiva.

Kuva 65. Yleistetyt lineaarisen sekamallin selittävien muuttujien väliset korrelaatiot. Kaikki lajinimet tarkoittavat kyseisen lajin saalismäärää. Muuttujien nimissä "välinen" tarkoittaa muuttujia, jotka kuvaavat alueiden välistä vaihtelua, ja "sisäinen" niitä, jotka kuvaavat alueiden sisäistä vaihtelua. Ympyröiden koko kuvastaa muuttujien välistä yhteyttä. Pieni ympyrä tarkoittaa heikkoa yhteyttä ja iso vahvaa yhteyttä. Ympyröiden väri kuvaa korrelaation suuntaa. Tummanvihreä väri kuvaa positiivista yhteyttä ja keltainen negatiivista. Ympyröihin merkitty myös Pearsonin korrelaatiokerroin, joka mittaa lineaarisen yhteyden voimakkuutta kahden jatkuvan muuttujan välillä. Jos korrelaatiokertoimet ovat yli 0,7, jotkin selittävät muuttujat jätetään pois malleista.

Mallissa on useita tilastollisesti merkitseviä muuttujia (p -arvo $< 0,05$), jotka ennustavat uusien metsästäjien määrää alueiden välillä sekä sisällä (Taulukko 11). Alueiden väliset muuttujat kuvaavat yleisesti eroja uusien metsästäjien määrässä riistakeskusalueiden välillä. Samoin kuin metsästäjämäärien kohdalla, väestön määrä, hirvisaalis ja jänissaalis ovat tilastollisesti merkitseviä (Taulukko 11). **Mitä enemmän on väestöä, sitä enemmän on myös uusia metsästäjiä. Mitä suurempi hirvisaalis ja jänissaalis on, sitä enemmän on uusia metsästäjiä.** Nämä saaliseläimet esiintyvät koko Suomessa ja näin ollen niitä metsästetään riistakeskusalueesta huolimatta. Tämä voi olla osasyynä siihen, miksi juuri nämä saaliit vaikuttavat positiivisesti uusien metsästäjien määriin.

Alueiden sisäiset muuttujat taas kuvaavat vuotuisia eroja uusien metsästäjien määrässä riistakeskusalueiden sisällä. Näistä hirvisaalis sekä valkohäntäpeurasaalis ovat tilastollisesti merkitseviä (Taulukko 11). Vuotuiset muutokset uusien metsästäjien määrässä ei siis selity

väestömäärillä vaan saalismäärillä. **Mitä suurempi on valkohäntäpeurasaalis, sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Kuitenkin, mitä enemmän on uusia metsästäjiä, sitä vähemmän on hirvisaalista.** Tämä voi johtua esimerkiksi siitä, että uudet metsästäjät ovat vähemmän kokeneita hirvien metsästämisessä. Kun uusia metsästäjiä tulee lisää joka vuosi, heidän kokemattomuutensa sekä lisääntynyt metsästyspaine voivat vähentää hirvien kokonaissaalista. Ajan ja kokemuksen myötä saaliin määrää saattaa kasvaa.

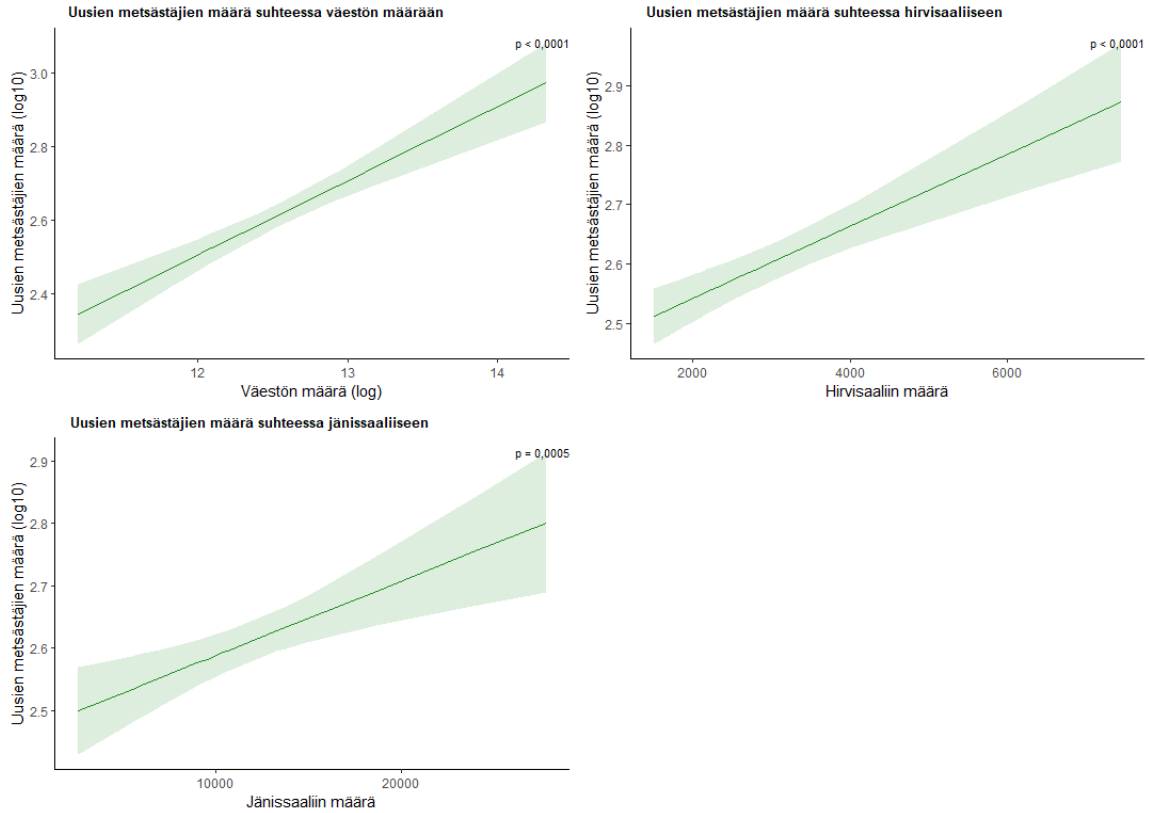
Taulukko 11. Yleistetyn lineaarisen sekamallin tulokset. Tilastollisesti merkitsevästi vaihtelua selittävät muuttujat on merkitty tähdellä (*) sekä tummennettu. Estimaatti kertoo selittävän ja selitettävän muuttujan yhteyden suunnan. Positiivinen yhteys tarkoittaa, että mitä suurempi selittävän muuttujan arvo on, sitä enemmän on metsästäjiä. Negatiivinen yhteys taas tarkoittaa, että mitä pienempi selittävän muuttujan arvo on, sitä enemmän on metsästäjiä.

Muuttuja	estimaatti	keskivirhe	z-arvo	p
(vakiotermi)	0,447	0,143	3,137	0,002
Alueiden välinen - Väestö	0,637	0,092	6,964	<0,0001*
Alueiden välinen – Hirvisaalis	0,701	0,130	5,406	<0,0001*
Alueiden välinen – Valkohäntäpeurasaalis	0,114	0,082	1,396	0,163
Alueiden välinen - Jänissaalis	0,953	0,273	3,489	0,0005*
Alueiden välinen – Sepelkyyhkysaalis	-0,152	0,107	-1,423	0,155
Alueiden sisäinen - Väestö	-1,081	0,879	-1,229	0,219
Alueiden sisäinen – Hirvisaalis	-0,153	0,078	-1,961	0,05*
Alueiden sisäinen – Valkohäntäpeurasaalis	0,141	0,037	3,796	0,0001*
Alueiden sisäinen - Jänikset-saalis	-0,095	0,093	-1,022	0,307
Alueiden sisäinen - Sepelkyyhkysaalis	0,059	0,034	1,747	0,081

Myös tässä mallissa on useita tilastollisesti merkitseviä muuttujia, mutta vaikutusten vahvuudet vaihtelevat. Samoin kuin metsästäjien kohdalla, alkuperäinen malli (Taulukko 11) tehtiin uudestaan käyttämällä skaalaamattomia arvoja. Mallissa selitettävänä muuttujana oli siis uusien metsästäjien määrä ja alue (RKA) oli satunnaistekijänä. Riistakeskusalueiden sisäistä ja välistä vaihtelua kuvaavat selittävät muuttujat olivat väestön määrä sekä eri lajien saalismäärät. Malli ei kuitenkaan konvergoitunut, koska selittävien muuttujien varianssit olivat niin erilaisia, joten väestömuuttujalle tehtiin luonnollinen logaritmi -muunnos ja uusien metsästäjien määrä -muuttujaan 10-kantainen logaritmi -muunnos. Tämän lisäksi alueiden sisäistä jänissaaliista kuvaava muuttuja jätettiin pois, jotta malli on samanlainen kuin metsästäjien kohdalla.

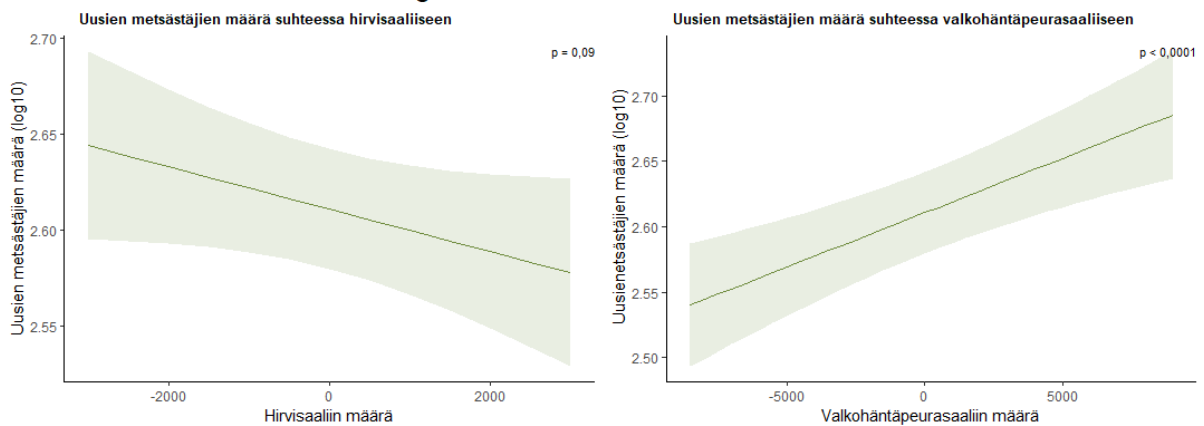
Mallista visualisoitiin taulukon 11 mukaisesti tilastollisesti merkitsevien muuttujien keskiarvojen marginaalivaikutukset (alueiden väliset erot) sekä alueen sisäiset vaikutukset (alueiden vuotuiset erot) (Kuva 66; Kuva 67). Tähän käytettiin "sjPlot" -paketin plot_model funktiota. Kuten metsästäjien kohdalla, myös uusien metsästäjien kohdalla vahvimmat vaikutukset ovat alueiden välillä. Kun verrataan kuvan 66 ja kuvan 67 virhemarginaaleja, ovat ne huomattavasti kapeammat alueiden välistä muutosta kuvaavien muuttujien kohdalla. Näin ollen vaikka joillakin muuttujilla on tilastollisesti merkitsevä vaikutus alueiden sisällä, nämä vaikutukset eivät ole kovin voimakkaita. Koska väestömäärä on mukana mallissa, on uusia metsästäjiä siis enemmän alueilla, joilla saalis per henkilö on korkeampi, mutta vuotuiset erot saaliissa per henkilö eivät näytä vahvaa vaikutusta, vaikka ovatkin tilastollisesti merkitseviä. Tämä johtuu oletettavasti siitä, että uusien metsästäjien määrät eivät vaihtelee riistakeskusalueiden sisällä vuosien välillä yhtä paljoa kuin eri riistakeskusalueiden välillä. Esimerkiksi jos verrataan uusien metsästäjien määrä Oulussa (Kuva 36) ja Kainuussa (Kuva 27), ovat määrät aivan eri skaaloissa. Jos taas verrataan uusien metsästäjien määrä vuosien välillä, esimerkiksi Kainuussa vuonna 2013 ja 2023 (Kuva 27), muutokset eivät ole yhtä dramaattisia. Sama koskee myös saalismääriä.

Marginaaliset vaikutukset alueiden välillä

Kuva 66. Uusien metsästäjien määrään riistakeskusalueiden välillä vaikuttaa tilastollisesti merkitsevästi väestön määrä, hirvisaaliin määrä sekä jänissaaliin määrä (Taulukko 11). Mitä enemmän on väestöä, hirvisaalista tai jänissaalista sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Virhemarginaalit ovat suhteellisen kapeat, joten vaikutukset ovat vahvoja.

Marginaaliset vaikutukset alueiden sisällä

Kuva 67. Uusien metsästäjien määrään riistakeskusalueiden sisällä (vuotuiset erot) vaikuttaa tilastollisesti merkitsevästi hirvisaaliin määrä sekä valkohäntäpeurasaliin määrä (Taulukko 11). Mitä vähemmän on hirvisaalista tai enemmän on valkohäntäpeurasaalista sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Virhemarginaalit ovat suhteellisen leveitä, joten vaikutukset ovat kuitenkin heikkoja.

Tulosten tarkastelu

Raportissa tutkittiin metsästäjämääriin vaikuttavia tekijöitä ja miten määrät vaihtelevat eri riistakeskusalueilla vuosina 1990–2023. Raportin tilastollisissa testeissä otettiin huomioon väestön määrä sekä eri riistaeläinten saalismäärät. Alueiden välillä metsästäjien määrään vaikuttavat väestö, hirvisaalis sekä jänissaalis, eli mitä enemmän väestöä, hirvisaalista sekä jänissaalista, sitä enemmän on metsästäjiä. Koska väestömäärä oli mukana mallissa, on metsästäjiä siis enemmän niillä riistakeskusalueilla, joilla saalis per henkilö on korkeampi. Metsästäjämäärien vuotuisiin vaihteluihin riistakeskusalueiden sisällä vaikuttaa tilastotestien mukaan väestö, hirvisaaliis, valkohäntäpeurasaalis, jänissaalis sekä sepelkyyhkysaalis. Vuotuiset muutokset selittyvät osin väestömäärillä, eli mitä enemmän on väestöä, sitä enemmän on myös metsästäjiä. Vuotuisiin metsästäjämäärien eroihin vaikuttavat myös saalismäärät, eli mitä enemmän on metsästäjiä, sitä suurempi on hirvisaalis, jänissaalis ja sepelkyyhkysaalis. Kuitenkin metsästäjämäärän kasvaessa jänissaalis vähenee. Tilastotestien perusteella muuttujilla on suurin vaikutus metsästäjämääriin riistakeskusalueiden välillä, koska riistakeskusalueiden sisäiset vaihtelut metsästäjämäärissä tai saalismäärissä vuosien välillä eivät ole yhtä suuria kuin riistakeskusalueiden välillä.

Metsästäjämäärien lisäksi raportissa tarkasteltiin uusien metsästäjien määrän muutoksia vuosina 2013–2023. Tulokset ovat samankaltaisia kuin metsästäjienkin kohdalla. Suurin vaikutus uusien metsästäjien määrään onkin riistakeskusalueiden välillä ja määrään vaikuttaa alueellisesti väestö, hirvisaalis sekä jänissaalis. Mitä enemmän on väestöä, hirvisaalista sekä jänissaalista, sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Riistakeskusalueiden sisäisiin, eli vuotuisiin vaihteluihin ei kuitenkaan liity väestö, vaan hirvisaalis sekä valkohäntäpeurasaalis. Mitä enemmän on valkohäntäpeurasaalista, sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Hirvisaalis vaikuttaa kuitenkin päinvastaisesti, eli mitä vähemmän on hirvisaalista, sitä enemmän on uusia metsästäjiä. Riistakeskusalueiden sisäinen vaihtelu ei kuitenkaan ole voimakasta tilastollisesta merkitsevyydestä huolimatta, koska vuotuiset vaihtelut saalismäärissä tai uusien metsästäjien määrissä riistakeskusalueiden sisällä eivät ole yhtä suuria kuin alueiden välillä.

Tilastotestien lisäksi raportin alussa tarkasteltiin metsästäjämäärän kehitystä eri riistakeskusalueilla viimeisen 33 vuoden aikana ja metsästäjien määrät ovatkin pysyneet monilla alueilla suhteellisen samana (Kuva 5; Kuva 6; Taulukko 3). Kuitenkin, jos tarkastellaan riistakeskusaluekohtaisia metsästäjien ikä- ja sukupuolipyramideja, huomataan että metsästäjämäärä on vähentynyt useammalla alueella vuosien 2013 ja 2023 välillä verrattuna koko 33 vuoden ajanjaksoon. Pidemmän ajanjakson (33 vuotta) aikana vain kahdella alueella, Pohjois-karjalassa sekä Pohjois-Savossa, metsästäjien määrä on kääntynyt selvästi laskuun. Viimeisen 10 vuoden aikana metsästäjämäärä on taas kääntynyt laskuun Etelä-Savossa, Kaakkois-Suomessa, Kainuussa, Keski-Suomessa, Lapissa, Oulussa, Pohjanmaalla, Pohjois-Karjalassa ja Pohjois-Savossa (Taulukko 7). Vaikka metsästäjämäärä on näyttänyt pysyvän tasaisena pitkän aikavälin saatossa heilahduksista huolimatta, tulevaisuudessa tilanne voikin olla eri. Tämä metsästäjämäärien väheneminen saattaa olla tulevan trendin alku ja myös Luonnonvarakeskus on huomannut metsästäjämäärien vähenemisen vuoden 2011 jälkeen (Husa 2023). Tulevaisuudessa olisikin hyvä keskittyä varsinkin niihin riistakeskusalueisiin joilta sekä metsästäjät että väestö vähenevät. Selvityksemme mukaan, uusien metsästäjien määrään riistakeskusalueiden välillä vaikuttavat erityisesti hirvi- ja valkohäntäpeurasaalis eli ne voivat olla erityisen houkuttelevia tämän uuden harrastuksen aloittamisessa. Näin ollen hirvi- ja valkohäntäpeurakantojen huomioiminen ja niiden metsästyksen mahdollistaminen voivat lisätä metsästäjien määrää tulevaisuudessa.

Väestön määrä vaikuttaakin metsästäjien määrään alueellisesti eri riistakeskusalueiden välillä sekä vuotuisesti riistakeskusalueiden sisällä (Kuva 63; Kuva 64; Taulukko 7). Tilastotestien lisäksi raportin

alussa tarkasteltiin väestönkehitystä eri riistakeskusalueilla viimeisen 33 vuoden aikana, sekä vuosien 2013 ja 2023 välillä (Kuva 2; Kuva 3; Kuva 4; Taulukko 2; Taulukko 9). Väestö on vähentynyt seitsemällä alueella viimeisen 33 vuoden aikana ja vuosien 2013 ja 2023 välisenä aikana kahdeksalla alueella. Viimeisen 10 vuoden aikana selvää kasvua on tapahtunut ainoastaan Oulussa, Pohjois-Hämeessä, Uudellamaalla sekä Varsinais-Suomessa. Samoilla alueilla metsästäjämäärä on pysynyt samana tai kasvanut saman aikavälin aikana. Näitä riistakeskusalueita yhdistää isot kaupungit; Oulu, Tampere, Helsinki ja Turku. Suomessa harvaan asutut taajama-alueiden ulkopuoliset alueet kärsivätkin väestön vähenemisestä ja muuttoliike kohdistuu kasvaviin taajama-alueisiin sekä kaupunkeihin (Digi- ja väestötietovirasto 2024). Muuttotappiollisten riistakeskusalueiden metsästäjämäärät sekä uusien metsästäjien määrät voivatkin kärsiä väestön vähenemisestä muita riistakeskusalueita enemmän. Muuttotappiollisille riistakeskusalueille tulee miettiä erilaisia keinoja metsästäjämäärien ylläpitämiseen tulevaisuudessa. Tässä raportissa ei kuitenkaan otettu huomioon, missä metsästäjät oikeasti metsästävät. Olisikin hyvä selvittää, missä metsästäjät oikeasti metsästävät, ja miten heitä saisi houkuteltua metsästäämään esimerkiksi muuttotappiollisille riistakeskusalueille.

Kun verrataan vuosien 2013 ja 2023 väestöpyramideja, ja varsinkin 0-4 vuotiaiden määrää, huomataan että syntyvyys on kääntynyt laskuun. Vuonna 2023 Suomessa syntyikin vähemmän lapsia kuin minään muuna vuonna 2000-luvun alusta tähän saakka (SVT 2024). Syntyvyyden lasku voi vaikuttaa merkittävästi tulevaisuuden metsästäjämääriin. Kun syntyvyys laskee, myös uusien potentiaalisten metsästäjien määrä vähenee ajan myötä. Tämä voi johtaa metsästäjien keski-ikänsä nousuun ja metsästäjämäärien kokonaisvähenemiseen tulevaisuudessa. Erityisesti alueilla, joilla sekä väestö että syntyvyys vähenevät, saattaa olla haasteellista ylläpitää nykyisiä metsästäjämääriä pitkällä aikavälillä. Ikäpyramidien mukaan uudet metsästäjät ovat usein nuoria, joten olisi tärkeää suunnata toimenpiteitä ja resursseja nuorten metsästäjien rekrytointiin ja harrastuksen edistämiseen jo nyt, jotta metsästyskulttuuri säilyy elinvoimaisena tulevaisuudessa.

Pyramideista sekä taulukosta 7 nähdään myös, että varsinkin miesmetsästäjien keski-ikä on korkea. Poismuuton sekä alhaisen syntyvyyden lisäksi suuret ikäluokat vanhenevat, mikä voi tuoda mukanaan useita haasteita. Vanhemmat metsästäjät eivät välttämättä enää metsästä yhtä aktiivisesti kuin ennen, joten vaikka lukumäärällisesti metsästäjiä olisikin tarpeeksi alueellisesti toimivaan riistahallintoon, ei se välttämättä ole todellisuudessa niin. Joillakin metsästäjillä voi myös olla maksettu riistanhoitomaksu ja täten oikeus metsästä, vaikka he eivät metsästä aktiivisesti. Esimerkiksi Luonnonvarakeskuksen mukaan vuonna 2023 vain 62 % riistanhoitomaksun maksaneista metsästi (Husa 2024). Samalla metsästysaktiivisuuden lasku voi myös vähentää yhteisöllisyyttä metsästäjien keskuudessa. Tässä selvityksessä tutkittiin metsästäjämääriin vaikuttavia tekijöitä, mutta tulevaisuudessa olisi tärkeää selvittää metsästäjämäärien lisäksi aktiivisten metsästäjien määriä sekä tekijöitä, jotka vaikuttavat metsästäjien aktiivisuuteen. Jos uusia nuoria metsästäjiä ei saada rekrytoitua, voi metsästyskulttuuri heikentyä, ja metsästäjien määrä vähentyä entisestään. Siksi on tärkeää kehittää strategioita, joilla nuoria houkutellaan metsästyksen pariin ja tuetaan heidän harrastuksensa aloittamista. Jatkossa olisikin syytä selvittää tarkemmin mikä saa ihmiset metsästäämään. Varsinkin sellaiset, joilla ei ole valmiiksi kontaktia metsästyksen, jotta kynnyksen metsästyksen aloittamiseen ei olisi liian korkea.

Metsästäjien osuus väestöstä on myös muuttunut vuosien 1990 ja 2023 välillä (Kuva 7; Kuva 8). Väestö ei siis selitä kokonaan metsästäjämäärien muutoksia. Koska saalis oli mukana malleissa, niillä alueilla, joilla hirvi- sekä jänissaalis per metsästäjä on korkeampi, on myös enemmän metsästäjiä sekä uusia metsästäjiä. Näin ollen myös saaliskannoista huolehtiminen on tärkeää. Riistakantojen runsaus ja monimuotoisuus vaikuttavat siis merkittävästi metsästäjien määrään. Jos riistaeläinkantojen tiheys ja terveys heikkenevät, voi metsästys muuttua vähemmän houkuttelevaksi ja metsästäjämäärät laskea.

Toisaalta, runsaat ja terveet kannat voivat lisätä metsästyksen houkuttelevuutta ja siten nostaa metsästäjien määrää. Erityisesti hirvikanta näyttää vaikuttavan metsästäjämääriin positiivisesti. Tulosten perusteella alueilla, joilla hirvisaalis on korkeampi, on myös enemmän metsästäjiä. Tämä on luonnollista, sillä hirvenmetsästys on monille metsästäjille, seuroille ja seuruille tärkeä sosiaalinen metsästysmuoto (Tuominen ym. 2022a). Kuitenkin mielipiteet sopivasta hirvikannan koosta vaihtelevat ja Tuomisen ym. (2022b) selvityksen perusteella suhtautuminen hirvikannan kokoon määräytyy muiden seikkojen, kuten metsästysharrastuksen ja koettujen hirvivahinkojen suuruuden mukaan, kuin itse hirvien määrä mukaan. Riistakantojen hoidossa tulee kiinnittää huomiota taloudellisiin, sosiaalisiin ja ekologisiin asioihin, jotta voidaan varmistaa sekä riistakantojen että metsästäjäyhteisöjen elinvoimaisuus tulevaisuudessa.

Tässä raportissa huomioitiin ainoastaan väestöaineistot sekä riistasaaliit. Näiden lisäksi metsästäjämäärään vaikuttavat monet muutkin tekijä kuten se, miten helposti metsästysseuraan pääsee mukaan tai onko haluukalla metsästyksen aloittavalla jo joitakin olemassa olevia suhteita metsästyksen, esimerkiksi sukulainen tai ystävä joka metsästää. Metsästysseuroihin liittymiseen on usein erilaisia vaatimuksia, jotka täyttämällä pääsee seuraan; esimerkiksi maanomistus. Nämä kriteerit vaihtelevat alueittain ja metsästysseuroittain. Ruotsalaisessa tutkimuksessa on selvinnyt että Ruotsissa metsästyksen aloittamiseen vaikuttavat myös useat tekijät (Hansson-Forman ym. 2020). Keskeisiä tekijöitä ovat vahva kiinnostus luontoon ja eläimiin sekä sosiaaliset yhteydet nykyisiin metsästäjiin. Kuitenkin metsästyksen aloittamista hankaloittaa esimerkiksi rajallinen pääsy metsästysalueille, varsinkin kaupunkialueilla asuvilla. Rakenneongelmat, kuten pirstoutunut maanomistus ja riittämätön uusien metsästäjien rekrytointi asettavat myös haasteita. Sosiaaliset ja rakenteelliset tekijät vaikuttavatkin huomattavasti metsästyksen aloittamiseen ja sitä kautta myös metsästäjämäärään.

Kaiken kaikkiaan metsästäjien sekä uusien metsästäjien määrään vaikuttavat monet tekijät, kuten väestökehitys, syntyvyys, ikärakenne ja riistaeläinkantojen tila. Näiden tekijöiden huomioiminen ja ymmärtäminen on tärkeää, jotta voidaan kehittää tehokkaita keinoja metsästysseurojen tukemiseksi ja metsästyskulttuurin säilyttämiseksi Suomessa. Tulevaisuudessa on tärkeää tutkia tarkemmin sosiaalisia tekijöitä, kuten syitä metsästyksen aloittamiseen, liittymistä metsästysseuroihin ja näiden prosessien helpottamista. Erityisesti olisi hyödyllistä ymmärtää paremmin, mitkä tekijät kannustavat yhä useampia naisia metsästämään, sillä naisten osuus metsästäjistä on kasvanut merkittävästi 1990-luvulta lähtien. Tämä tieto voi auttaa metsästyskulttuuria pysymään elinvoimaisena ja monimuotoisena myös tulevaisuudessa. Jos useammat naiset metsästävät, myös metsästyksen yhteiskunnallinen hyväksyttävyyden oletettavasti korkeampi. Lisäksi olisi hyödyllistä tutkia, miten eri riistaeläinkantojen tila ja niiden hallinta vaikuttavat metsästäjien määrään ja motivaatiotekijöihin. Näin voidaan paremmin tukea sekä uusien metsästäjien rekrytointia että olemassa olevien metsästäjien aktiivisuutta.

Lähteet

- Arnett E. & Southwick R. (2015). Economic and social benefits of hunting in North America. *International Journal of Environmental Studies*, 72(5).
- Bodman G. (2019 A). Hirvenmetsästyksen sosiaalinen hyvinvointivaikutus - Metsästäjien subjektiivinen näkemys terveyttä edistävästä näkökulmasta. Suomen riistakeskus. <https://riista.fi/wp-content/uploads/2019/12/BODMAN_Hirvenmets%C3%A4styksen-sosiaalinen-hyvinvointivaikutus.pdf>
- Bodman G. (2019 B). Hirvenmetsästyksen sosiaaliset hyvinvointivaikutukset. Suomen riistakeskus, Metsästäjälehti, 3. <<https://www.lehtiluukku.fi/lehti/metsastaja/read/03-2019/211150.html>>
- Digi- ja väestötietovirasto (2024). Digihumaus-raportti 2024 — Ikääntyvä ja monimuotoistuva Suomi kirittää hallintoa. <https://dvv.fi/documents/16079645/205909596/Digihumaus-raportti_2024_A4_RGB_FIN_final.pdf/30313916-4be0-4d64-0374-302ba69cb954/Digihumaus-raportti_2024_A4_RGB_FIN_final.pdf?t=1712138226554>
- Hansmann R., Hug S.-M. & Seeland K. (2007). Restoration and stress relief through physical activities in forests and parks. *Urban Forestry & Urban Greening*, 6(4).
- Hansson-Forman K., Sandström C. & Ericsson G. (2020). What influences hunting participation of potential new hunters? Qualitative insights from Sweden. *Wildlife Biology*, 4.
- Hoaglin D., Mosteller F. & Tukey J. (1983). *Understanding robust and exploratory data analysis*. New York:Wiley.
- Husa M. (2023). Suomalaisista 195 000 metsästi vuonna 2022. Luonnonvarakeskus. [Viitattu 12.8.2024] <<https://www.luke.fi/fi/uitiset/suomalaisista-195-000-metsasti-vuonna-2022>>
- Husa M. (2024). Metsällä käyneiden määrä väheni vuonna 2023. Luonnonvarakeskus. [Viitattu 12.8.2024] <[Metsällä käyneiden määrä väheni vuonna 2023 | Luonnonvarakeskus \(luke.fi\)](https://www.luke.fi/fi/uitiset/metsalla-kayneiden-maara-vaeheni-vuonna-2023)>
- Jiang B. (2013). Head/Tail Breaks: A New Classification Scheme for Data with a Heavy-Tailed Distribution. *The Professional Geographer*, 65(3).
- Luonnonvarakeskus (2024). Riistasaalis (kpl). Tilastotietokanta. <https://statdb.luke.fi/PxWeb/pxweb/fi/LUKE/LUKE_06%20Kala%20ja%20riista_02%20Rakenne%20ja%20tuotanto_16%20Metsastys/5_Mets_saalis,px/?rxid=61ae8652-2a26-41c0-ab11-996566cddb43>
- Norman J., Annerstedt M., Boman M. & Mattsson L. (2010). Influence of outdoor recreation on self-rated human health: comparing three categories of Swedish recreationists. *Scandinavian Journal of Forest Research*, 25(3).
- R Core Team (2023). *R: A Language and Environment for Statistical Computing*. R Foundation for Statistical Computing, Vienna, Austria. <<https://www.R-project.org/>>
- Suomen virallinen tilasto (SVT) (2024). Syntyneet, Syntyvyys laski tilastohistorian matalimmalle tasolle vuonna 2023. Helsinki, Tilastokeskus. [Viitattu 24.6.2024] <<https://stat.fi/julkaisu/cln4jsw103qcn0avxz5icrry3>>
- Tilastokeskus (2024). Väestörakenne, Väestö iän (1-v,) ja sukupuolen mukaan alueittain, 1972-2023. StatFin. <https://pxdata.stat.fi/PxWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin_vaerak/statfin_vaerak_pxt_11re,px/>

Tuominen L., Wikström M. & Brommer J. (2022a). Metsästysseurojen ja -seurueiden näkemykset hirvielä inkantojen hoidosta ja päätö ksenteosta: Hyvinvointia riistataloudesta. Suomen Riistakeskus & Turun yliopisto.

Tuominen L., Wikström M. & Brommer J. (2022b). Maanomistajien suhtautuminen hirvieläimiin: hyvinvointia riistataloudesta. Suomen Riistakeskus & Turun yliopisto.

Tyrväinen L., Pellikka J. & Ojala A. (2019). Riistatalouden terveyshyödyt. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 83/2019. Luonnonvarakeskus. Helsinki.

Urho L., Holmala K., Pennanen J., Pursiainen M., Rintala J. & ja Veneranta L. (2014). Haitallisten vieraiden kala-, rapu- ja nisäkäslajien leviäminen, tietoisuuden lisääminen ja hallinta. RKTL:n työraportteja 10/2014, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki.